

СРЯДА, 21 ОКТОМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч)

2. Подготовка на Европейския съвет (29 и 30 октомври 2009 г.) (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и Комисията относно подготовка на Европейския съвет.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, следващата седмица имаме заседание на Европейския съвет. Имам изчерпателен дневен ред, който включва много въпроси, които засягат благосъстоянието на всички ни. Ще обсъждаме въпроси относно борбата срещу измененията на климата, търсене на пътища за извеждане на ЕС от финансовата и икономическата криза, подкрепа за енергийната сигурност и справяне с проблема на незаконната миграция.

Европейският съюз ще бъде най-добре подготвен да се заеме с всички тези въпроси, ако имаме яснота по въпроса за Договора. Важно е Договорът от Лисабон да влезе в сила колкото е възможно по-скоро, за да можем, наред с други неща, да продължим работата по назначаването на новата Комисия. Ето защо Европейският съвет ще разгледа и тези въпроси.

Ще започна с въпросите, към които знам, че има голям интерес в Европейския парламент. В края на следващата седмица държавните и правителствени ръководители ще се опитат да получат яснота относно ратификацията на Договора от Лисабон и протичането на процеса. Поразителният вот „да“ в Ирландия и подписът на полския президент вляха нова енергия в работата, но както всички знаете, Договорът не може да влезе в сила докато не бъде ратифициран от всички държави-членки — това са направили 26 от 27-те — все още чакаме Чешката република. Долната камара на страната и Сенатът одобриха Договора, но след това 17 сенатори отправиха петиция до чешкия конституционен съд да проучи дали Договорът от Лисабон е съвместим с чешката конституция.

Разбира се, ние трябва да уважим демократичния процес в Чешката република. На 27 октомври, с други думи следващата седмица, конституционният съд на страната ще проведе публично изслушване по въпроса. Считаме, че съдът ще се произнесе съвсем скоро след това, но все още не ни е известна дата. Както знаете, президентът Клаус също постави определени условия за подписване на Договора. Ние чакаме и се опитваме да разберем какви точно ще бъдат изискванията и условията. Затова разискването в Европейския съвет ще зависи до голяма степен от това какво ще се случи в Чешката република. Декларацията на чешкия конституционен съд и последващата процедура ще бъдат от критично значение за определяне на времето, когато Договорът от Лисабон ще може да влезе в сила.

В Европейския съвет ще обсъждаме също извършената досега подготовка за това Договорът да влезе в сила колкото е възможно по-безпроблемно. В тази връзка председателството ще представи доклад, описващ състоянието на нещата по всички проблеми. В доклада ще представим становищата на държавите-членки по въпроси, свързани например с Европейската служба за външна дейност — един въпрос, който ще разискваме тук този следобед — обхватът на Служба, нейния правен статут, персонал и финансиране. Прочетох доклада на г-н Brok, който беше приет от комисията по конституционни въпроси в понеделник. Както казах, ще обсъдим това по-подробно този следобед.

Вече мога да кажа, че на заседанието следващата седмица докладът ще даде насоки за размисъл на Върховния представител, за да може той или тя, след като Договорът влезе в сила, много бързо да изготви официално предложение за функционирането на Европейската служба за външна дейност. Съветът следва да може да приеме това предложение много бързо, да се надяваме в рамките на следващите няколко месеца. Обсъждали сме много от въпросите с Европейския парламент, като се надявам това да продължи и през следващите седмици.

Основният въпрос по време на заседанието на Европейския съвет ще бъде изменението на климата. Целта ни е Съветът да вземе подходящи решения, включително по въпроса за финансирането, за да може ЕС да продължи да играе необходимата водеща роля и с това да допринесе за успешни резултати в Копенхаген.

На срещата на Съвета по икономически и финансови въпроси (Екофин) вчера имаше продължително и интересно обсъждане по въпроса за финансирането. Председателството направи всичко по силите си, за да бъде постигнато съгласие, но накрая счете, че въпросът трябва да се реши от Европейския съвет. Необходими са още разисквания в някои държави-членки, за да можем да постигнем напредък в това отношение. Изключително важно е да имаме съгласие, за да не се възпрепятства процесът. На този етап на международните преговори осъзнаваме напълно пред какви трудности сме изправени. Затова, със съгласие по въпроса за финансирането, ЕС ще може да ни изведе много по-напред в преговорите.

Заседанието на Европейския съвет се явява в един много удобен момент, малко преди сесията за преговори на междуправителствената група на ООН по климатичните изменения в Барселона и срещата на министрите на финансите от Г20 в Сейнт Андриус. Ще постигнем споразумение в Копенхаген само ако всички страни предприемат действия. Точно сега министрите на околната среда от ЕС се срещат, за да обсъдят заключенията във връзка с изменението на климата. Целта е да бъде възможно да се представи цялостна картина на позицията на ЕС по въпросите, по които се преговаря понастоящем.

Важна част от заключенията на Европейския съвет ще бъде да изясни стратегията на ЕС за дългосрочно намаляване на емисиите и да се опита да постигне споразумение, което да улесни нашето решение относно увеличаването на целевия процент на намаляване на емисиите от 20 на 30% в сравнение с нивата от 1990 г. Заключенията на Съвета по околна среда ще засегнат и въпроса за решение относно предложението на ЕС в преговорите за намаляване на емисиите, свързано с международния въздушен и морски транспорт, разработването на стратегия на ЕС за мерки в развиващите се страни за измерване, отчитане и проверка на инвестициите и ролята на отрасловите механизми, както и по-нататъшно развитие на стратегията на ЕС за борба с обезлесяването и деградацията на горите, за да бъдат ускорени преговорите.

Европейският съвет ще направи и оценка на постигнатия напредък в създаването на нова рамка за надзора на финансовите пазари от страна на ЕС. Както знаете, държавните и правителствени ръководители постигнаха много амбициозно споразумение през юни, което си поставя за цел учредяването на специален орган, който ще отговаря за макронадзора на финансовата система на ЕС и три европейски надзорни органа за банковия сектор, застрахователния сектор и пазарите на ценни книжа. В края на септември Комисията внесе своя пакет от законодателни предложения. Това е един от най-важните приоритети на председателството и ние сме изготвили амбициозен график. Целта ни е да постигнем споразумение по целия пакет до края на годината.

Затова съм много доволна, че Съветът на Екофин вчера успя да направи голяма стъпка напред и да постигне широко политическо споразумение за създаването на новия орган за макронадзор, без да обезсмисли разискванията в националните парламенти. Финансовите министри също така поискаха от шведското председателство да продължи диалога с Европейския парламент. Имаме много добър опит в този диалог и считаме, че работи добре.

Сега е важно да се използва възможността да се тласне работата напред, колкото е възможно по-бързо. Необходимо е да покажем, че полагаме всички усилия за избягване на бъдещи кризи и че поемаме нашата споделена отговорност като осигурим потребителите и инвеститорите да възвърнат доверието си във финансовата система.

Искам също така да кажа няколко думи за заетостта в Европа — въпрос, който знам, че Европейският съвет ще обсъжда. Напоследък забелязваме предпазливи индикации за възстановяване на икономиката. Положението на пазара на труда обаче се очаква да стане още по-лошо и пак ще са ни необходими стимули и мерки за подкрепа.

Един от важните въпросите, към които Европейският съвет трябва да насочи вниманието, е как да се справим с последиците от кризата и същевременно да постигнем дългосрочната си цел за увеличаване на предлагането на работна ръка. За устойчиви публични финанси е необходимо високо ниво на заетост. Високо ниво на заетост е необходимо и за икономически растеж, за благосъстоянието на хората и за социално по-сплотена Европа.

В тази връзка искам да ви напомня онова, което казахме във връзка със стратегиите за излизане от кризата. Финансовите министри потвърждават, че възстановяването е реално, но крехко. Затова за нас е важно да продължим експанзивната финансова политика. Разговорите на заседанието на Съвета доведоха до съгласие

да бъдат формулирани стратегии въз основа на принципите, обсъждани от финансовите министри на тяхната неформална среща в Готенбург.

Искам да кажа нещо и за енергийната сигурност. В съответствие със заключенията от юни 2009 г., следващата седмица Европейският съвет ще направи оценка на постигнатото по отношение на енергийната инфраструктура (вътрешните връзки) и кризисните механизми. Подготвили сме доклад за напредъка от януари насам. Европейският съвет ще вземе предвид доклада.

Европейският съвет ще приеме и стратегия на ЕС за региона на Балтийско море. В тази връзка имаме много плодотворно разискване по време на пленарното заседание на Парламента през септември. Държавните и правителствени ръководители ще одобрят заключенията на председателството, които ще бъдат приети на Съвета по общи въпроси и външни отношения в понеделник. Стратегията оформя интегрирана рамка за справяне с предизвикателствата, пред които сме изправени, и допринася за икономическото, социалното и териториалното сближаване в ЕС. Убедена съм, че стратегията може да послужи като вдъхновение за други макро региони в ЕС и така да засили европейската интеграция. Стратегията на ЕС за Дунавския регион вече придобива облик и ще бъде готова за представяне навреме за унгарското председателство през 2011 г.

Шведското председателство вече може с голямо удовлетворение да представи резултата от инициативата, чието начало, разбира се, се случи тук, в Европейския парламент. Надяваме се, че Европейският съвет ще може настоятелно да призове всички важни участници да започнат много бързо реализирането на стратегията. Това е абсолютно необходимо, ако искаме да започнем да преодоляваме сериозните проблеми на околната среда и да постигаме целите на стратегията.

Европейският съвет ще направи оценка и на напредъка в реализирането на заключенията относно положението с миграцията в Средиземноморието. Съветът ще приветства мерките, приети в краткосрочен план — стартирането на пилотен проект в Малта например — както и напредъка в създаването на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището. Ще бъде отбелязано също, че ЕС и Турция са подновили преговорите по миграцията.

Очакваме също Европейският съвет да призове за допълнителни усилия за справяне със съществуващата ситуация в Средиземноморския регион и за продължаване на работата за дългосрочни решения на базата на солидарност между държавите-членки. Очакваме също така Съветът да подчертае необходимостта от повече усилия за прилагане на глобалния подход на ЕС към миграцията. Съветът ще бъде настоятелно призован да укрепи Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Фронтекс) и да въведе общи правила за морските й операции.

И накрая, ще има и разискване по външните отношения. През юни Съветът по общи въпроси и външни отношения поиска от институциите да разгледат въпроса как ЕС може да се ангажира допълнително в Афганистан и Пакистан. Първи проект беше обсъждан на неформалната среща в Гимниш през септември и държавите-членки понастоящем обсъждат подробно предложение в работните групи. На срещата на външните министри следващата седмица ЕС ще приеме план за засилване на нашия ангажимент в Афганистан и Пакистан. Планът ще се съсредоточи върху укрепване на държавния капацитет и институциите в двете държави. За него ще бъде изключително важно да бъде възможно да бъде реализиран веднага.

Необходими са широкообхватни международни мерки, ако искаме да успеем да променим развоя на събитията в Афганистан и Пакистан. Само военни решения няма да доведат до устойчиво решение. Без сигурност и контрол икономическият напредък ще бъде загубен. Необходимо е също така да инвестираме в установяване на демократични институции и укрепване на гражданското общество. ЕС трябва да изиграе изключително важна роля в това отношение и в двете държави. Има общи проблеми както и регионални аспекти и, разбира се, подходът към двете страни е различен. Ще обсъждаме това на Европейския съвет следващата седмица, като ще бъда на разположение да изслушам всякакви коментари и въпроси от членовете на Парламента.

(Ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, общо казано съм съгласен с насоките, изразени от Сесилия Малмстрьом от името на Европейския съвет. Нека насоча вниманието към два главни въпроса: Договора от Лисабон и всички институционални въпроси, от една страна, и борбата с измененията на климата и перспективите за Копенхаген, от друга.

Преди всичко считам, че Европейският съвет трябва да може да вземе окончателните решения за влизането в сила на Договора от Лисабон. От много години знаем, че ратификацията на един нов Договор не е лесна работа. Имали сме много неуспехи и някои разочарования, но винаги накрая първостепенният казус на Договора е надделявал — необоримият казус за демократична и ефективна Европа. Уверен съм, че така ще бъде и при

преодоляването на това последно препятствие пред влизането в сила на Договора след силната подкрепа за Договора от Лисабон от народа на Ирландия.

След приключването на ратификационния процес в Полша сега вече можем да кажем, че всички държави-членки са одобрили по демократичен път Договора от Лисабон. Остава само да видим приключването на процеса на ратификация в Чешката република. Разбира се, конституционните процедури, които са в ход в Чешката република, трябва да бъдат уважени, както и необходимостта да се отговори на демократичната воля Договора да влезе в сила. Демократичната воля беше показана ясно от парламента на Чешката република, затова се надявам, че вече никакви изкуствени спънки и забавяне няма да предизвикат още трудности преди пълната ратификация.

Вече съм излагал пред Парламента колко е важно да бъдат сведени до минимум забавянията пред номинирането на Европейската комисия. Ние обаче трябва да направим всичко, за да имаме Комисия съгласно Договора от Лисабон, тъй като това са критични времена за Европа. Трябва да можем да продължим напред с дневен ред, който Парламентът подкрепи, когато ме избра за председател за нов мандат. За да постигнем това и за да могат институциите да работят правилно, ни е необходима ратификация на Договора от Лисабон, ако искаме силен, сплотен и ефективен Европейски съюз. Затова отново искам да бъде ясно, че Европейският съвет трябва да поеме отговорностите си, и затова трябва да бъде осъзната неотложността и да има разбиране, че Европа ще понесе загуби, докато европейските институции не могат да работят правилно.

Същевременно правилно е да се продължи сега с работата по прилагането и да бъдем готови за влизането в сила на Договора. Зная, че Парламентът е изцяло посветен на тази работа. За мен е удоволствие да си сътруднича с вас, за да осигурим ползите от Договора да бъдат реализирани колкото е възможно по-бързо. Има много области, в които Парламентът вече е започнал работа и е дал голям принос с кристализирането на идеи като инициативата на европейските граждани. Знам, че днес следобед ще разисквате доклада на Elmar Brok относно Европейската служба за външна дейност. Докладът се опира на правилната основа, за да гарантира, че Службата, като останалите нововъведения на Договора, ще направи системата на нашата Общност по-силна и по-добре работеща.

Знам, че от самото начало съществува известна загриженост, че Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) ще бъде някакъв междудържавен орган, плаващ извън системата на Европейския съюз, но службата трябва да бъде здраво закоротена в системата на ЕС. Тя следва неизбежно да работи в много тясна връзка с всички институции и преди всичко с Комисията. Решенията, които тя изготвя, ще бъдат приемани от Комисията или от Съвета по въпроси на Общата външна политика и политиката на сигурност. Всъщност аз съм убеден, че успехът ѝ ще зависи от това да осигури външната дейност на Европейския съюз да бъде нещо повече от сбор на институционалните ѝ части. Ако тя може да работи с демократичната подкрепа на Парламента, с връзката на Съвета с националните администрации и опита и европейската визия на Комисията, Службата може наистина да стане мощен инструмент на Европейския съюз за постигане на неговите цели на световната сцена. Една ЕСВД на общностно ниво, служба, основана на метода на Общността, ще бъде силна за Европа и силен инструмент за обединена Европа, обективизиращ нейното влияние по света.

Същевременно Европейският съвет трябва да изведе на преден план дневен ред за активна политика. Той трябва да поддържа инерцията на нашата работа по отношение на икономическата криза, главно въздействието ѝ върху безработицата. Трябва да продължим работата, за която постигнахме съгласие на Г20. Трябва да направим всичко възможно предложенията, направени от Европейската комисия относно финансовия надзор, да влязат в сила колкото е възможно по-скоро. Трябва да продължим с нашата програма за енергийна сигурност.

Най-важният въпрос по отношение на политиката в Съвета ще бъде Копенхаген. Успешните резултати от Копенхаген остават най-голяма грижа за европейците и главна задача за световната общност. Остават по-малко от 50 дни до Копенхаген. Напредъкът в преговорите продължава да е бавен. Отново се пада на Европейския съюз да се прояви като лидер и да запази инерцията. Целите, които поставихме на масата, вдъхновиха останалите да ускорят действията си, но добре знаем, че за да се предизвикат наистина глобални действия, е необходимо да се направи още една крачка напред. Необходимо е да помогнем на развиващите се страни с конкретни идеи за финансиране, както предложи Европейската комисия миналия месец. Изчислихме, че до 2020 година развиващите се страни ще се нуждаят от допълнителни около 100 милиарда евро годишно. Вътрешното финансиране, а именно от големите нововъзникващи икономики — развиващи се, но нововъзникващи икономики — и пазарът на въглеродни емисии следва да покрият голяма част от тях, но трябва да има и мащабно международно публично финансиране, като Европейският съюз заплати своя справедлив дял.

Дневният ред за Копенхаген не е само за изменението на климата. Това естествено е основната цел, но климатът е и въпрос на развитие и не бива да забравяме това много важно измерение. Това ще бъде важен ангажимент, особено по време, когато публичните бюджети вече са под натиск, но всички ние знаем, че колкото повече

изчакваме, толкова по-големи ще бъдат разходите. Задачата на Европейския съвет е отново да намери творчески решения, да покаже, че Европейският съюз е обединен от необходимостта да се борим с изменението на климата.

Първо, Копенхаген трябва да покаже, че стремежът за намаляване на емисиите е налице; второ, той трябва да покаже, че ние сме готови да помогнем на онези, които са готови да предприемат тази стъпка. Това е най-добрият начин да докажем активната Европа, която ще бъде постигната чрез Договора от Лисабон — чрез напредък с дневен ред, който показва, че Европейският съюз носи реални ползи за своите граждани.

За да имаме амбициозен дневен ред, ни е необходима ефективна институционална рамка и така се връщам към моята първа точка. Договорът от Лисабон е първият Договор на разширена Европа. Това поколение, особено сред нашите приятели от централна и източна Европа, помни добре разделена Европа, но ние няма да бъдем тук вечно. Институциите ще просъществуват, затова са ни необходими институции за разширената Европа. Договорът от Лисабон е Договорът за Европа на XXI век, със силни институции, които могат да постигнат конкретни резултати в Европа с 27 и повече членове в бъдеще. Само институциите обаче не са достатъчни. Необходима ни е силна политическа воля за постигане на нашите цели и аз се надявам, че Европейският съвет в края на този месец ще покаже такава воля за силен и амбициозен резултат от Копенхаген.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, от името на групата PPE. — (FR) Г-н председател, госпожи и господа, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) очаква следващия Европейски съвет да сложи край на твърде дългия период на несигурност по отношение на европейските институции и да даде необходимия тласък за установяване на нова Комисия, а също така и стабилен председател на Съвета и Върховен представител, планирани в Договора от Лисабон.

Преди всичко Съветът трябва да вземе необходимите мерки за засилване на възстановяването на растежа и да постави Европа в най-добра позиция за създаване на заетост, тъй като кризата ще продължи, докато не бъде възстановено социалното сближаване.

Първо, по отношение на институциите, искам да напомня на всички, че решението на полския президент да подпише Договора означава, че всички страни, с изключение на една, са разчистили пътя, за да може Европа най-после да върви напред, без да губи време.

На 27 октомври, два дни преди Европейския съвет, чешкият конституционен съд ще проучи съвместимостта на Договора с конституцията на страната. Разбира се, ние ще уважим това решение, каквото и да бъде то.

От друга страна, моята група е възмутена от факта, че чешкият президент, въпреки че неговият парламент като такъв е приел Договора от Лисабон, е намерил нов претекст да отложи подписването му, тъй като всички знаят много добре, че това е само претекст. Може само да се съжалява, че и други държави вървят по стъпките му, и на свой ред изискват уверения по един или друг аспект на Договора. Не бива да се поддаваме на изкушението да отворим кутията на Пандора и поздравявам председателството, че заяви ясно това.

Групата PPE очаква Европейският съвет да посочи ясно, че ЕС няма да приеме каквито и да било тактики на отлагане. Всички в Европа пряко или косвено подкрепиха Договора и сега трябва да вървим напред. Всеки от нас знае, че докато европейското обществено разискване е монополизирано от институционалния въпрос и докато Европа не разполага с необходимите инструменти за вземане на решения демократично и ефективно, реалните политически, икономически, социални и екологични въпроси няма да бъдат решавани с необходимата бързина и сериозност. Виждаме това много добре понастоящем, намираме се в безизходно положение.

Парламентът трябва да може да започне изслушванията на бъдещите членове на Комисията колкото е възможно по-бързо и да вземе решение за всички назначения в Комисията и Съвета преди края на годината, ако е възможно.

Групата PPE също така очаква от Европейския съвет някои ясни насоки за икономическата политика, заключения от срещата на върха на Г20 в Питсбърг, която да даде разнородни резултати, като вече виждаме в пресата, че като че ли нищо не се е случило.

Европа трябва да направи всичко по силите си да даде възможност на своите предприятия да се възстановят до достатъчно ниво на дейността си, за да наемат персонал, но също така и да инвестират в изследвания. Европа трябва също така да направи всичко възможно, за да създаде честна търговска среда.

Накрая, относно климата, очаквам Европейския съвет да изготви подходяща за ситуацията стратегия, т.е. с оглед на слабостите в ангажиментите на нашите партньори досега, по-малко от два месеца преди Копенхаген.

Задавам един ясен въпрос: какъв натиск ще окажем върху Съединените щати, Китай и всички нововъзникващи държави? Умерен и учтив натиск или максимален натиск? Колкото и да съм доволен, че Европа е пионер в тази област, тя не може да бъде единствената страна, която полага необходимите усилия за борба с глобалното затопляне.

Има само 50 дни преди срещата на върха в Копенхаген — 50 дни не са много, но са достатъчно, ако знаем как да бъдем убедителни, и затова ви питам, г-жо председател на Съвета и г-н председател на Комисията, да ни кажете как възнамерявате да използвате тези 50 дни.

Г-н председател, госпожи и господа, октомврийската сесия на Европейския парламент ще бъде ключов момент и ще покаже дали Европа осъзнава неотложната необходимост да действа по отношение на икономиката, на социалните въпроси и за превъзможване на институционалните спорове или не. Моята група, PPE, отправя призив към чувството за отговорност на всяка от 27-те държави-членки на ЕС.

(Ръкопляскания)

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. — (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н Барозу, преди да се спра на институционалните въпроси искам да направя една кратка бележка относно Копенхаген.

Вие сте напълно права, г-жо Малмстрьом, и г-н Барозу подчерта това, че едно от важните решения, които трябва да вземем, касае Копенхаген. Нужни са ни обвързващи цели, а не общи изявления. Това няма да бъде лесно за постигане, защото американците още не са завършили своя законодателен процес. Ще трябва да вземем и някои решения след Копенхаген в течение на следващата година. Обаче трябва да има обвързващи цели в края на процеса. Това е абсолютно наложително.

Второ, що се отнася до финансовите пазари и икономическата ситуация, плащаните понастоящем премии са и възмутителни, и провокативни. Това важи по-специално за Америка, но и в Европа ще бъде така. Това не е най-важният проблем, но той показва колко много от ръководителите още не разбират какво включва новото регулиране на финансовите пазари и какви отговорности имат пред населението като цяло. Г-жо Малмстрьом, признавам, че сте права и въпросът за политиката по заетостта по-специално трябва да има приоритет. Става въпрос не просто за запазване на стимулите, които бяха въведени като част от плана за икономическо възстановяване. Става въпрос и за въвеждане на нови мерки за стимулиране на заетостта.

Вчера председателят на Комисията даде положителен отговор на запитването на Stephen Hughes. Много съм доволен, че поне успяхме да постигнем консенсус, че политиката по заетостта трябва да бъде в основата на нашата дейност през следващите няколко години.

Сега искам да кажа нещо за Лисабон. Първо, относно липсата на подпис от страна на Вацлав Клаус, приемам, че конституционният съд ще се произнесе положително. Считам, че е неприемливо декретите „Бенеш“ да се използват по такъв начин и въпросът евентуално да бъде открит отново, а подписът — забавен. Искам да напомня на колегите си от Чешката република, че преди присъединяването им ние поръчахме доклад относно декретите „Бенеш“ — г-жо Малмстрьом, Вие помните, тъй като по онова време бяхте една от нас — който проучи дали същите представляват пречка за присъединяването на Чешката република. Преобладаващото мнение по онова време беше, че те не са пречка. Указите нямат по-различно въздействие днес, но са имали въздействие по времето, когато са били изготвени. Като казваме, че декретите „Бенеш“ не са били пречка за присъединяването на Чешката република, това означава, че е неприемливо сега да се използват същите укази, за да се откаже подписването на Договора от Лисабон. Трябва съвсем ясно да заявим становищата си в това отношение.

Договорът от Лисабон има две главни цели: от една страна, повече демокрация в Европа, която включва повече парламентарна демокрация, по-специално в Европейския парламент

(Протести)

— вие не искате това, защото не сте в подкрепа на повече демокрация — и, от друга страна, повече ефективност. Г-жо Малмстрьом, сега Ваша много важна задача е да осигурите през следващите няколко седмици институционалните въпроси и въпросите, свързани с персонала, да не пречат за това. Вчера г-н Барозу правилно посочи, че ни е необходим председател на Съвета, върху когото нямаме влияние, но който може да работи добре с Комисията — и тук ще добавя и с Парламента — и който счита, че методът на Общността е в основата на процеса на вземане на решения. Това е много важно. Не ни е необходим председател на Съвета, който се перчи, омайва всички и се опитва да ни затвори очите. Необходим ни е председател на Съвета, който може да работи ефективно с нас.

Разбира се, необходима ни е Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) не само по причините, споменати от председателя на Комисията и за осигуряване на ефективни регламенти относно единството и общата външна политика, но и по причини за парламентарен контрол. Не е приемливо отделни елементи изведнъж да бъдат изваждани от Договора от Лисабон, който е предназначен да даде по-голям парламентарен контрол, и в резултат от това накрая да имаме по-малък парламентарен контрол, ако ЕСВД следва да бъде напълно независима.

Знам, че трябва да намерим компромис. Трябва обаче да знаете, че ние — заедно с г-н Brok, докладчика — сме напълно съгласни с председателя на Комисията, че ни е необходима ясна структура. Решаващият фактор за нас отново е парламентарният контрол, включително контролът върху ЕСВД и върху външната политика, изготвяна от Върховния представител, макар че, разбира се, признаваме ролята на Съвета. Тъй като бяхте някога една от нас и се борихте за това в комисията по външни работи, ние ви считаме за участник в борбата в тази област. Надявам се, че ще можем да приложим Договора от Лисабон така, както бе замислен, за да постигнем повече демокрация, по-голям парламентарен контрол и по-ефективна външна политика.

(Ръкопляскания)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н Swoboda, вие споменахте, че по времето на своето присъединяване Чешката република е била уверена, че не е необходимо да се тревожи за декретите „Бенеш“, тъй като те не са валидни. Осъзнавате ли, че сериозните последици от указите още са валидни? Затова, ако тук спазваме принципите на правовата държава, а ние считаме, че цяла Европа се ръководи от тях в това отношение, Чешката република все още има неуредени отношения и със судетските немци, и с унгарците.

Председател. – Г-н Swoboda, ще коментирате ли въпроса?

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, аз съм силно ангажиран с въпроса, защото много судетски немци живеят в Австрия и познавам техните права, страдания и тревоги. Трябва обаче най-накрая да оставим призраците от миналото и да гледаме в бъдещето. Бъдещето не е за декретите „Бенеш“. Бъдещето е за свободна Европа със свободни граждани, чиито права се основават на Хартата на основните права. Това е моята визия за Европа.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, „влакът вече се движи толкова бързо и е отишъл толкова далеч, че предполагам няма да е възможно да го спрем или върнем“. Това е цитат от президента Клаус и това вероятно е единственото, за което съм съгласен с него, че влакът вече се движи толкова бързо и е отишъл толкова далеч, че няма да е възможно да го спрем или върнем.

Това е важен цитат от президента Клаус, защото очевидно той изглежда е приел факта, че нищо вече не може да забави Договора от Лисабон. Считам, че е нормално, ако 26 държави-членки са го ратифицирали и са го одобрили, вече можем да получим и неговия подпис.

Мисля, че промяната в отношението му може да се обясни единствено с нашата и вашата решителност да продължим целия процес, както е предвидено в Договора от Лисабон, и трябва да продължим да правим това през следващите дни и седмици. Надявам се дни, не седмици. С други думи, най-добрият начин според мен да осигурим подписа на президента Клаус и окончателната ратификация на Договора, е просто, г-жо Малмстрьом, да продължим с целия процес и реализацията. Той казва, че влакът се движи толкова бързо, че е невъзможно да бъде спрял, така че трябва да продължите с влака.

В това отношение е абсолютно необходимо Съветът да ускори процедурата за номиниране на нови членове на Комисията и да представи колкото е възможно по-бързо пакета за председателя на Съвета и Върховния представител. Повтарям, че това е най-добрият начин да покажем на президента Клаус, че той е прав, че влакът върви все по-бързо от ден на ден и че няма друга възможност за него освен да сложи подписа си под Договора. Ако Вие изчаквате, и той ще изчаква. Ако Вие продължите, той ще подпише. Това е моето мнение.

Вторият ми пункт е във връзка с ЕСВД. Надявам се, че Съветът може да постигне съгласие по въпроса, но не каквото и да е съгласие. Влакът вече се движи толкова бързо и е отишъл толкова далеч, че предполагам няма да е възможно да го спрем или върнем — трябва да избегнем дублирането. Опасявам се, че създаваме две паралелни структури в момента: едната е Комисията и делегациите на Съюза, както е в новия Договор, които днес възлизат на повече от 6 000 души, включително местния персонал, работещи за Комисията и председателя на Комисията. Другата е новата ЕСВД, в която няколко хиляди души работят за Върховния представител.

В края на целия процес е абсолютно ясно и необходимо да имаме само един орган, който да се занимава с външните работи, а не паралелната структура от делегации на Комисията, от една страна, и ЕСВД, от друга. Надявам се, че имаме съгласие в Съвета, но също така се надявам, че това ще е съгласие, в което е много ясно,

че не може да има дублиране на структурата на Комисията с делегации на Комисията, от една страна, и ЕСВД, от друга.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н Барозу, по въпроса за Чешката република, преди всичко искам да кажа, че според мен г-н Клаус не знае да губи и че неговите действия представляват един конкретен вид политическо нахалство. Много, много настоятелно Ви моля да не отговаряте на човек, който не знае да губи, който очевидно не уважава дори чешкия закон, защото не уважава конституционното мнозинство, което гласува в подкрепа на Договора в Чешката република, и който пренебрегва законодателството на Чешката република, като изисква право на отказ за страната по отношение валидността на Хартата на основните права. Според мен това ще бъде една излишна стъпка по отношение на този чешки размирич. Гражданите на Чешката република, които направиха толкова много за новото обединяване на Европа, когато германците избягаха от там, заслужават нещо по-добро. Това е всичко, което имам да кажа за президента Клаус.

(Ръкопляскания)

По темата за изменението на климата, г-н Барозу, рядко сте ме чували да се съгласявам с Вас толкова, колкото ще се съглася днес. Аз съм много, много ентусиазирана от факта, че Вие още веднъж заявихте тук колко е важно европейците да поемат ясен ангажимент да участват с конкретна сума в международния фонд за мерки за опазване на климата за развиващите се страни. Вчера се срамувах, когато прочетох, че германският държавен секретар по финансите, който участва в преговорите в Люксембург, е сравнил преговорите с игра на покер. Той е казал, че когато играеш покер, не казваш на никой каква ръка имаш. Но подготовката за Копенхаген определено не е игра на покер. Както г-жа Меркел и други водещи политици в Европейския съюз са заявявали многократно, това е най-голямото предизвикателство. Това е най-важното предизвикателство за общността от народи, които живеят заедно на тази планета. Считаю, че то трябва да се приеме сериозно.

След 2020 година трябва да има на разположение 100 милиарда евро в помощ на развиващите се страни, за да изпълнят задълженията си по отношение опазването на климата, които те трябва да поемат и да продължат с мерките за адаптация. Това би възлязло на около 3 милиарда евро след 2020 година за държава като Германия. В сравнение с това, което понастоящем предоставяме в пакети за икономическо възстановяване или за спасяване на финансовия сектор, това са дребни стотинки. Срамувам се, че един провал в Копенхаген и ужасната, срамна игра на покер, се приемат. Начинът, по който Европейският съюз преговаря вчера в Люксембург, показва, че той не е движещата сила. Той не е поел ролята на лидер в международното опазване на климата. Той е по-скоро една от основните пречки за напредъка. Трябва да разберете, че всички преговори днес в Люксембург и следващата седмица в Брюксел се следят от целия свят.

Мога само да призова отново настоятелно г-н Барозу да осигури Комисията да остане на прав път. Финансирането за международния фонд трябва да бъде прозрачно. Ние говорим за това от две години насам, още от Бали. Г-жо Малмстрьом, сигурна съм, че шведите постъпват правилно в преговорите. Трябва да постоянствате и да уважавате вота в парламентарната комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Целта е да бъдат намалени емисиите на CO₂ с 30% до 2020 г. Ако занижим изискванията си, никога няма да постигнем целта от два градуса.

Имам сериозен проблем с доверието към шведското председателство на Съвета. Считаю, че Вие най-после трябва да убедите Вашата държавна фирма „Ватенфал“ да не инвестира последователно и неограничено във въглища в цяла Европа, и по-специално да не инвестира предимно там, където не е необходимо да се купуват сертификати. Стратегията от страна на „Ватенфал“ работи против Вашата добра репутация в подготовката на световните преговори за климата. Искам също така да гарантирате, че съдебното производство, възбудено от „Ватенфал“ срещу Федерална република Германия за въвеждане на промени в законите за защита на околната среда в Германия в полза на електроцентралите с въглища на „Ватенфал“, ще бъде прекратено. Считаю, че за съжаление имате малко, но растящо черно петно върху иначе безукорната Ви репутация. Трябва да осигурите всичко да е наред преди да отидете в Копенхаген.

Председател. – Колеги, моля ви да се придържате към определеното време. Изказванията ви са много важни, но въпреки това получих още едно искане за въпрос, зададен с вдигане на синя карта. Няма да приемам всяка синя карта, защото трябва да продължим с обсъждането. След няколко минути ще има още едно искане, ако то е съгласно член 149, параграф 8, ще го приема.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, позволете първо да поздравя шведското правителство за неговото председателство изобщо, и по-специално за начина, по който се опита да придвижи напред много важните въпроси за промяната на климата и за работата по икономическата и финансовата криза, пред която сме изправени. Считаю, че г-н Рейнфелд и неговото правителство заслужават

нашата благодарност за това как се справиха, но както и при много председателства преди, те трябваше да посрещнат и множество вътрешни, институционални, отвличащи събития — в този случай във връзка с Договора от Лисабон.

Институционалната теология не е приоритет на гражданите на Европа. Онова, което ни е необходимо, е Дневен ред от Лисабон, а не Договор от Лисабон.

Дневният ред от Лисабон има благородна цел — да създаде до 2010 г. най-динамичната и конкурентна, основана на знания икономика в света, способна на устойчив икономически растеж с повече и по-добри работни места, по-голямо социално сближаване и внимание към околната среда.

Ето това би следвало да бъде наистина от значение за живота на милиони хора и да осигури здрава основа за нашето икономическо бъдеще и все пак Дневният ред от Лисабон, както каза самият г-н Рейнфелд, се провали.

Защо никога всъщност не можем да постигнем резултати, които са от значение за нашите граждани? Похвалните цели на Декларацията от Лаекен тогава не бяха реализирани на практика, а сега Дневният ред от Лисабон е изправен пред същата липса на цел и реализация.

Толкова близо, г-н председател, но толкова далеч, и отново инициативите, свързани с икономиките на държавите-членки, трябва да са ясни и разбираеми за обикновените хора. Създаването на работни места не трябва да се отнася до създаване на работни места за бивши министър-председатели да бъдат председатели на Съвета или за любители на околосветските пътешествия да бъдат Върховни представители по външните работи.

Двете работни места едва ли ще помогнат на изложените на голям натиск малки и средни предприятия в някоя от нашите страни. Те няма да облекчат понасянето на кризата от милиони семейства в момента.

И институционалните промени не помагат по отношение на измененията на климата. Най-големите заплахи за нашия свят трябва да бъдат посрещнати и е необходимо да бъдат намерени практични и действащи решения. Хиляди страници текст, по-голямата част от него твърде сложен за нашите граждани дори за разбиране, просто похабяват дърветата, които е необходимо да опазваме.

Нека окажем натиск върху световната общност да се обедини за спасяването на планетата за бъдещите поколения, а не върху онези, които не споделят напълно ентусиазма на някои хора за европейските институции.

Въпреки всичко това се надявам, че шведското председателство е способно, в оставащото му време и действително на срещата на върха, да съсредоточи вниманието на всички европейски лидери върху важните въпроси, които касаят хората — онези въпроси, върху които се съсредоточи в началото на председателството по отношение на икономиката, Европа и изменението на климата. Желая им всичко добро в оставащото време и им благодаря за работата досега.

Lothar Bisky, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н Барозу, имаше много спекулации по въпроса за персонала през последните три месеца и по повод евентуалното влизане в сила на Договора от Лисабон, който моята група отхвърли по три основателни причини.

Просто казано, първо искаме да бъде даден приоритет на социална Европа, а не на радикална пазарна ориентация. Второ, искаме разоръжаване вместо развитието на военни способности и, трето, искаме по-пряка демокрация вместо Европа, изградена от отбрани общества.

В края на краищата трябва да се занимаваме с конкретни въпроси със съдържание. Докато спорим за имена и длъжности, още и още хора губят работните си места. Банките обаче са спасени. Същевременно г-н Барозу ни призовава до скоро да приключим с плановете за икономическо възстановяване — вчера беше крайният срок за 2011 г. — и бюджетните дефицити в държавите-членки да бъдат намалени бързо. Това ще означава намаляване на заплати и пенсии, съкращения в обществените услуги и социалното осигуряване, по-висок данък върху добавената стойност и липса на колективни трудови договори. Един текущ пример за това може да се намери в германския отрасъл за фирмено почистване, в който работниците стачкуват от три дни.

Това са проблемите, които засягат хората в Европа, и това са проблемите, с които трябва да се занимава Съветът. Вместо това основен предмет за загриженост е добавянето на клаузи към Договора от Лисабон, за да бъде насърчен чешкият президент да го подпише. Ако това наистина е толкова просто, колкото изглежда на практика, аз искам от правителствените ръководители да помислят по-внимателно за клауза за социален прогрес в Договора от Лисабон. Това ще е много по-уместно.

В началото на парламентарния мандат бяха направени поредица положителни предложения за по-социална политика на ЕС. Това не беше свързано просто с клаузата за социален прогрес. Ставаше въпрос и за нов план за икономическо възстановяване на Европа, за да създаде и запази работни места, и за увеличаване на инвестициите и устойчив икономически растеж.

Беше отправен призив за Европейски пакт за заетост за повече и по-добри работни места, за равностойно заплащане, за повече права на заетите и по-добри условия на труд. Имаше обсъждания за по-голяма солидарност между държавите-членки и гарантиране на устойчивостта на системите за социално и пенсионно осигуряване.

Все още не съм открил никаква стратегия в политиките на държавите-членки или политиките на Комисията, които да могат да ни поведат към тези цели. Разбира се, Съветът сега трябва да разгледа назначенията в новата Комисия и възможните промени в Договора от Лисабон. Обаче основното внимание трябва да бъде насочено към проблемите, които споменах, и към техните решения. Воятът на моята група по отношение на членовете на Комисията ще зависи от това.

Nigel Farage, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, г-н Барозу каза тази сутрин, че всички държави-членки са ратифицирали демократично Договора. Това не е вярно. Британският народ нямаше думата по въпроса, въпреки че беше обещано, а докато няма референдум по въпроса, аз отказвам да призная законността на Договора.

(Протести)

Сега всички погледи са към президента Клаус и това, което той може да направи или не следващата седмица, и това е интересно. Зная, че всички мразят президента Клаус, защото той вярва в националната демокрация.

(Протести)

Но това, което той прави тук, е, че заема позиция и защитава чешкия национален интерес. Той се опасява от германски претенции за судетски имоти и, след като съм слушал германски политици по въпроса, считам, че е абсолютно прав да се страхува.

Затова разчитаме на Вас, президент Клаус; ако не Ви дадат каквото искате, не подписвайте това нещо. Ако Ви дадат каквото искате, ще бъде необходимо да бъде ратифицирано наново в 25 държави-членки, което означава, че британците ще имат референдум, и аз съм сигурен, че като демократи всички вие желаете да видите британски референдум за Договора. Аз определено го желая.

И се чудя, в края на срещата на върха, дали ще имаме нов европейски император? Дали ще бъде Тони Блеър с неговата императрица Чери? Е, аз стигнах до заключението, че искам Тони Блеър. Моля Ви, назначете Тони Блеър, човекът, който се отказа от 2 милиарда британски лири от британската отстъпка срещу нищо в замяна; човекът, който ни обеща референдум за конституцията и отказа да ни го даде.

Съвсем ясно е, че в Европейският съюз наградата за национално предателство е висока награда. Затова моля Ви, назначете Тони Блеър. Това ще разкрие истината пред британците, че не избраните представители са от значение в Европейския съюз, че хора, които се отказват от националната демокрация в полза на Европейския съюз, печелят най-добрите работни места. Моля Ви, моля Ви, дайте ни Тони Блеър за първи президент на Европа.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, разочаровашо е — но не и неочаквано, че Съветът и Комисията са решени да продължат с Договора от Лисабон. Знам, че може да не е популярно в Парламента, но мое действително убеждение е, че в Обединеното кралство трябва да има референдум за Договора. Не разбирам защо и консерваторите, и лейбъристите не желаят да се проведе такъв.

Тази сутрин обаче искам да насоча вниманието ви, г-жо министър, по-специално към финансовата криза, която продължава да преследва Европа. Снощи г-н Mervyn King, управител на Централната банка на Обединеното кралство, посочи, че в Обединеното кралство кредитирането на банките е близо 1 трилион британски лири. Всъщност той посочи, че никога преди толкова много пари не са били дължими от толкова малко на толкова много хора, и при толкова малка реална реформа. Г-н King посочи освен това, че регулирането на банките не е достатъчно, но че в основата на банковата криза е моралната дилема, че финансовите и банковите институции знаят, че са твърде големи, за да се допусне фалита им, и че данъкоплатците, било то в Обединеното кралство или в който и да е друг регион на Европа, винаги ще трябва да ги спасяват, независимо каква е кризата. Това е много сериозно обвинение, г-жо министър, и то е отправено от един от водещите членове на самия банков свят. Трябва да има воля за справяне с моралната дилема на заседанията на Съвета и за Парламента ще е интересно да знае каква е тази воля и как ще стане това.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, благодаря Ви, че ми давате възможност да направя няколко коментара сега, въпреки че ще остана тук, разбира се, до края на разискването.

Първо искам да се обърна към г-н Verhofstadt. Не, и аз не мисля, че ще бъде възможно да се спре влакът. Надявам се влакът да стигне до гарата съвсем, съвсем скоро. Мога да уверя и г-н Verhofstadt, и уважаемите колеги, че шведското председателство поддържа много тесни контакти с Чешката република и се надяваме съвсем скоро да дадем по-точен и окончателен отговор на въпроса какво ще се случи с Договора и кога. Също като вас, ние нямаме търпение всичко да дойде на мястото си колкото е възможно по-скоро и по отношение на длъжностите, които трябва да бъдат заети, и по отношение на списъка с членовете на Комисията, който трябва да бъде представен на Европейския парламент за изслушванията, които следва да проведете. По време на срещата на върха ще вземем всички необходими решения, които е възможно да бъдат взети. Ще извършим цялата необходима подготовка, за да влезе Договорът от Лисабон в сила веднага след като са налице всички ратификации.

Искам също така да изразя благодарността си за огромната подкрепа, оказана от колеги от всички групи за абсолютния приоритет на председателството, а именно да бъде постигнато споразумение в Копенхаген. Това е изключително важно. На раменете на Европа лежи огромна отговорност да реши въпроса с финансирането, за да можем да покажем, че поемаме нашия дял от глобалната отговорност и можем да дадем подходящите сигнали.

Г-н Daul, ние имаме много интензивни контакти с другите участници. Само след няколко седмици предстои среща на върха с Русия и Китай, както и със САЩ, и въпросите на енергетиката и климата естествено ще имат приоритет в обсъжданията с всички държави. Също така имаме и заседания на работната група и предстои среща на върха в Барселона след десет дни. Освен това финансовите министри ще се срещнат в Сейнт Андрюс, така че ще има много възможности да разговаряме по въпросите. Не съм доволна от резултатите досега, но оставам изцяло оптимистично настроена, че все пак ще успеем да стигнем до споразумение в Копенхаген. Хората от цял свят очакват това от нас.

Считам също така, че ще е много добре, ако ЕС покаже резултати по отношение справянето с финансовата криза. Независимо че вече виждаме някои положителни признаци, не бива да забравяме, че са ни необходими нови надзорни органи, за да бъдем по-добре подготвени за избягване на подобни кризи в бъдеще и да можем да ги разпознаем навреме. Затова се надявам, че системите за мониторинг и органът за макронадзор могат да бъдат установени колкото е възможно по-скоро.

Институционалните въпроси са изключително важни. Важно е Европейският съюз да може да взема решения и това да става демократично и ефективно. В това отношение Договорът от Лисабон е важен инструмент. Същевременно Европейският съюз никога няма да спечели доверието на своите граждани, ако не постигнем резултати по конкретни въпроси. Справянето с икономическата криза и въпросите на околната среда са нещо, за което са загрижени хората по цял свят, а не само в Европейския съюз. Ако можем да продължим напред и да постигнем резултати на срещата на върха и по-късно през есента, тогава считам, че ще създадем много добра основа за по-голяма легитимност и доверие в европейските институции.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, считам, че председателят на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), Joseph Daul, и г-жа Harms зададоха много важни въпроси.

Как можем да осигурим успех в Копенхаген, особено когато другите партньори не полагат същите усилия? Всъщност има трудности, защото съществува ясна липса на амбиция от страна на някои развити страни за конкретен ангажимент за намаляване на емисиите. Най-големите икономики в развиващите се страни също не желаят да интегрират националните си планове за намаляване със глобалното споразумение и в момента няма надежден финансов план.

И така, какво ще правим в този случай?

Първо, считам, че това не е времето Европа да спързва амбициите си. Това ще даде извинение на негативните елементи да не полагат никакви усилия. Затова нашата работа е да продължим да демонстрираме амбиция и лидерство, но същевременно, и тук отговарям конкретно на Joseph Daul, да кажем, че нашето предложение, по-специално нашето финансово предложение, е условно. Ние сме готови да помогнем на онези държави, които полагат реални усилия за намаляване на емисиите. Затова е важно да се направи условно предложение във финансово отношение, но да се спързва нашата амбиция ще е грешка.

Аз считам, че все още е възможно да бъде постигнат успех в Копенхаген. Има и положителни аспекти. Съединените щати отново се присъединиха към преговорите. Следва да се напомни, че преди няколко години

Съединените щати всъщност не участваха в процеса, но сега са се ангажирали с преговорите. Трябва да се напомни също, че Австралия и Япония обявиха амбициозни цели — все още не задължителни, но определено на политическо равнище. Дори Китай, Мексико, Бразилия и Южна Корея обявиха амбициозни национални планове, но още не са се съгласили да ги интегрират в глобално споразумение.

Затова, нека подчертаем положителните аспекти и да създадем динамиката, като се надявам, че Европейският съвет в края на този месец няма да предостави аргументи на скептиците и лошите пророци, които вече казват, че ни е необходим план Б за бойна готовност. Вече казах, че няма план Б, защото няма планета Б. Това, което трябва да направим, е да се съсредоточим и да не изпуснем историческата възможност, предоставена от Копенхаген.

(EN) Накрая искам да изразя своята изненада. Никога не съм очаквал британски член на Парламента да постави под въпрос такава велика институция, каквато е британският парламент. Един от най-големите приноси на Британия към цивилизацията беше и е британският парламент.

(Ръкопляскания)

Нека бъдем наясно. Британското правителство преговаряше за Договора. Британското правителство подписа Договора. Парламентът на Британия — Камарата на общините и Камарата на лордовете — одобри Договора. Нейно Величество Кралицата ратифицира Договора. Инструментите за ратификация на Обединеното кралство са депозираны в Рим.

Така че Обединеното кралство ратифицира Договора от Лисабон и се надявам, че всички — особено британските колеги — уважават британската демократична система.

(Ръкопляскания)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Farage си тръгва. Надявам се, че никой в Парламента не изпитва ненавист относно онова, което той намекна за нас. Омразата е против европейския дух, а егоизмът, протекционизмът и национализмът са най-големите врагове на Общността на Европейския съюз.

Второ, надявам се, че няма член на Парламента, който да противопоставя парламентарната демокрация срещу гражданите и който да вижда разделителна линия между нас и нашата работа като представителите на гражданите, както той намекна.

Всички видяхме искрите, които хвърчаха в надпреварата за срещата на върха, и се надяваме на решително, освобождаващо решение на конституционния съд. Очакваме Съвета да изпълни отговорността си към Европа, а не да допуска да бъде държан за заложник от едно лице и да вземе необходимите решения за персонала, институциите, графика, съдържанието и финансите.

Обаче призовавам също правителствата да не търсят най-малкия общ знаменател, когато избират и номинират членове на Комисията, а да намерят най-доброто решение за Общността, от която всички ние сме част. Призовавам правителствата да не играят познатите стари политически игри, когато избират членове на Комисията, а да поставят в основата на процеса на избиране общата европейска отговорност. Призовавам председателя на Комисията да представи амбициозен набор от изисквания за членовете на Комисията и държавите-членки.

Втората ми точка се отнася до надзора на финансовите пазари. Приветствам предложенията за макронадзор, но те не отиват достатъчно далеч. Необходим ни е и микронадзор, като, по мое мнение, предложението на Комисията представлява най-малкият общ знаменател, минимумът. Трябва да отидем по-далеч. Трябва да създадем надзорен орган за европейските финансови пазари, който има правомощията да взема необходимите мерки подобно на Европейската централна банка.

(Председателят отнема думата на оратора)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, искането на Вацлав Клаус за допълнение към Хартата на основните права е и своеволно, и излишно. Обаче е лесно да му се възрази, защото хартата се отнася само до правото на ЕС и важи само за в бъдеще. Затова, ако е необходимо, Съветът следва да направи политическа декларация. След няколко седмици ратифицирането на Договора, който очакваме от девет години, трябва да се осъществи.

Европейският съвет трябва да извърши необходимите приготовления, но не бива да прави прибързани заключения. Това важи и за Европейската служба за външна дейност. Върховният представител е отговорен за предлагането на концепция за службата, а не бюрокрацията на Съвета. Затова желая председателството на

Съвета да осигури службата да не бъде едностранно ориентирана, а да се интегрира в системата на общността, както каза г-н Барозу.

Този договор ни дава правната основа за обща енергийна политика и за обща политика за опазване на климата. Мога само да се надявам мъглата да се вдигне пред Копенхаген, защото не бива да оставяме тези въпроси без отговор до конференцията. Комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните отправи ясни искания, включително по отношение на финансирането. Надявам се, че ще има съгласие по концепция за финансирането следващата седмица на срещата на върха. Освен това ни е необходимо вътрешно споделяне на бремето в ЕС. Германия и други държави трябва да отстъпят, тъй като ни е необходима честна сделка и в рамките на ЕС, и между ЕС и развиващите се страни от целия свят.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-н председател, искам да задам три въпроса.

Първо, въпросът за изменението на климата. Всеки вижда, че Европейският съюз има специално задължение да води нациите от света в Копенхаген. За да направим това, трябва да сме взискателни и амбициозни що се отнася до целите, но трябва да признаем и нашия дълг към развиващите се страни. Всяка държава трябва да се съгласи на подходящо финансово участие. Ако не можем да покажем солидарност, няма да се получи.

Вторият ми въпрос се отнася до миграцията. Очевидно е добре да се подобрят операциите на Фронтекс, но ако наистина искаме да помогнем на държавите от Южна Европа, трябва да преминем към хармонизиране на правото на убежище, да преразгледаме Дъблинската конвенция и, преди всичко, най-после да изготвим истинска имиграционна политика. Считаю, че това е единственият начин да подходим към този въпрос спокойно и отговорно.

И накрая, третият въпрос е външната политика. Съветът ще придвижи въпроса за Службата за външна дейност. Толкова по-добре. Вероятно ще имаме Върховен представител. Толкова по-добре. Но ще бъде още по-добре да говорим с един глас, поне по конфликтите, които разтърсват света. Мисля по-конкретно за Афганистан, където искам да отбележа, че броят на ангажираните европейски войници е почти същият като този на войниците на САЩ.

Ще има среща на върха ЕС-САЩ на 3 ноември и европейците имат изключителна отговорност. Те трябва да предложат стратегия, която не е само военна. Ако не направим това, никой друг няма да го направи.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Договорът от Лисабон е на финалната права и е време да погледнем към бъдещето. Трябва да направим Европа по-социална, по-приятелски настроена към околната среда и по-демократична. Имаме много да наваксваме специално в тези области.

Искам да видя Европа, в която гражданите се считат не само за наблюдатели или обект на Европейската общност, но и неин субект. Искам да видя Европа, която хората смятат, че е Европа за граждани, но трябва да свършим много работа, за да постигнем това.

Казах, че Договорът от Лисабон е на финалната права, но именно тук лесно може да бъде отклонен от курса.

Разстроен съм от факта, че малко преди приключването на процеса на ратификация виждаме нарастващ брой очевидни нарушения на европейския дух и европейското право. Един отделен европейски президент се опитва да държи своя народ, своята държава и цяла Европа заложенници. Сега той изведнъж обяснява, че Хартата на основните права не бива да се прилага в неговата държава. Ако е вярно това, което установих вчера, дори са му били дадени уверения в този смисъл. Това наистина е нечувано и ще съм доволен, ако ситуацията може да бъде изяснена и да бъде дадено ясно обяснение, че такива уверения не са му предоставени. В противен случай изглежда, че се връщаме в средните векове, когато деспотичните владетели са давали на своите поданици само онези права, които са готови да допуснат. Обаче ние не сме в средните векове, ние сме в Европа, а Европа е общност, основана на закона, една демокрация.

Чешкият парламент и сенат вече гласуваха в подкрепа на Договора, без да отправят такива искания. Разбира се, те са направили това с основателна причина, защото искат Хартата на основните права да се прилага в Чешката република. Тя е същината на Договора и не бива да допускаме да бъде изтръгната от него без основателна причина.

Основните права са неотменими права на всички граждани, които не бива да са достъпни само за някои от тях. Европа е общност, основана на закона, една демокрация. Тя не е пазар. Това означава, че трябва да предотвратим всякакви подобни ужасни сделки с Хартата на основните права и при никакви обстоятелства не бива да допускаме резерви към нея или да бъде поставяна под въпрос. Не бива да допускаме неща от този род да бъдат предмет на пазарлък, а Европа да бъде превърната в пазар.

Тези събития са доказателство за това колко е важно за нас да укрепваме демокрацията в Европа.

(Председателят отнема думата на оратора)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да отговоря на предишното изказване. Абсолютно ясно е, че следващото заседание на Европейския съвет ще бъде подчинено на институционални въпроси и процеса на ратифициране на Договора от Лисабон. В разискванията за бъдещите насоки на ЕС, по мое мнение, трябва да се държим един спрямо друг с подходящо чувство на смиреност и същевременно трябва спокойно да уважаваме суверенните механизми за вземане на решения на различните държави-членки и конституционните участници в тях.

Сега искам да се върна на своята реч. Лично аз считам макрорегионалната стратегия за не по-малко важна точка в дневния ред за решения на Съвета. Г-н председател, госпожи и господа, вече беше постигнато съгласие по време на предишния Парламент, че регионът на Балтийско море е подходящ за пилотен проект за реализиране на вътрешна стратегия на ЕС за макрорегиона, и затова съм доволен, че това конкретно решение на Съвета най-вероятно ще бъде ратифицирано.

Същевременно считам, че сега е дошло времето да започнем да мислим по въпроса как да възпроизведем отново въпросната пилотна стратегия. Ако погледнем картата на Европа в този контекст, ще видим, че най-големите различия, били те икономически, социални или културни, все още съществуват по границите на бившия социалистически блок и западноевропейските капиталистически държави. Различията са видни и тук, в Парламента. Двадесет години след падането на Берлинската стена продължаваме да говорим за стари и нови държави-членки. Двадесет години след Нежната революция продължаваме да прилагаме изключения към свободното движение на хора, като използваме временни периоди за свободното движение на работници. Това са напълно очевидни бариери, които трябва систематично да бъдат премахвани...

(Председателят отнема думата на оратора)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, изявленията на Съвета и Комисията относно предстоящата среща на върха на Европейския съвет сигнализират за ескалация на антисоциалната политика на Европейския съюз и на правителствата на неговите държави-членки, за нова атака с всички възможни средства срещу работническата класа. Основната цел на Европейския съюз и правителствата на държавите-членки, били те дясноцентристки или лявоцентристки, е да опазват постоянната рентабилност на монополите, като прехвърлят тежестта на кризата на капиталистическата икономика върху работническата класа в целия Европейски съюз.

И докато Европейският съюз подкрепи бегемотите на монопола с пакет от стотици милиарда евро, а не може да се изключи и нов кръг на финансиране за тях, в тази нова фаза се благоприятства по-бързото популяризиране на капиталистическото реструктуриране, планирано в рамките на Лисабонската стратегия. В епицентъра на атаката срещу работната сила е премахването на осемчасовия работен ден и колективните трудови договори, всеобщото прилагане на гъвкава сигурност и временни гъвкави и лошо платени работни места чрез укрепване на институцията на локални трудови договори и стажове. Системите на социалното осигуряване, здравеопазването, социалните грижи и образованието се полагат на прокрустово ложе, извършват се радикални промени във вреда на работниците, с което се прокарява пътят за проникване на монополните предприемачески групи в тези сектори за създаване на богатство за капитализма. Същевременно масовите съкращения, повече от пет и половина милиона през миналата година, терора на работодателите и интензифицирането на труда създадоха средновековни условия на работното място. Един типичен пример е трайното престъпление, извършвано срещу работниците на „Франс Телеком“, където 25 работници бяха тласнати към самоубийство от неприемливи условия на труд и интензифицирането на робството.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н председател, големият проблем за държавите-членки е, както каза г-н Bisky по-рано, кризата на работните места. Безработицата сред младежите е 24% във Франция, 25% в Италия и 39% в Испания.

Независимо от това можем да бъдем сигурни, че заседанието на Европейския съвет ще бъде наситено с колосален триумфализъм в контекста на масовата безработица. Този триумфализъм е неуместен и отблъскващ, а той ще е налице, защото отбраното общество счита, че има своя Договор от Лисабон.

Всички ходове досега към вашата европейска супердържава се извършваха прикрито или чрез манипулация и, в случая с Договора от Лисабон, манипулацията беше толкова безсрамна и явна, че Договорът няма демократична легитимност. Това ще доведе до последствия — сега сте доволни, но скоро ще съжалявате.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, госпожи и господа, всяко разискване за подписването на Договора от Лисабон е излишно, докато не изясним помежду си какви са нашите най-основни ценности. Позволете ми да дам няколко примера, свързани с най-голямото, лишено от права малцинство в Европа, което е унгарската общност, живееща извън Карпатския басейн. Знаете ли например, че териториалното самоопределение на двумилионната унгарска общност в една от държавите-членки на Европейския съюз все още не е на дневен ред дори към днешна дата, макар че всички знаем, че териториалната автономия е европейска правна институция?

Знаете ли, че в същата държава, Румъния, няколко десетки хиляди унгарци чанго дори и днес не могат да извършват богослужение и да се учат на родния си език? Имаме и държава, която е по-млада от мен, Словакия, със свой закон за словашкия език, който с право можем да наречем срам за Европа. Отгоре на всичко имаме жалки политици, които използват безчовечните декрети „Бенеш“ като основа за преговори. Тогава в каква диктаторска, расистка Европа живеем, в която декретите „Бенеш“ могат да се считат за основа за преговори? Стига са ни налагали диктатури, винаги под маската на демокрация.

Ние, членовете на парламента от Движението за по-добра Унгария (Jobbik), искаме да живеем в Европа без декретите „Бенеш“, без закон за словашкия език и без Договор от Лисабон, в която няма нито един унгарец, преследван заради етническия си произход и роден език. Искам да попитам г-н Swoboda: ако твърди, че декретите „Бенеш“ не са валидни, кога са били компенсирани жертвите?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Има някои оратори в Парламента, които независимо от обсъжданата тема, говорят за едно и също, не винаги по подходящ начин.

Първият приоритет по време на заседанието на Европейския съвет очевидно ще бъде да намери решение, така че Чешката република да може да завърши процедурите по ратифицирането на Договора от Лисабон. Решението обаче трябва да бъде справедливо за всички останали държави-членки.

Същевременно не бива да забравяме сегашната икономическа криза, пред която все още сме изправени и за която също трябва да намерим незабавни решения. Икономическата и финансовата криза, наред със специалните финансови мерки, приети миналата година, дестабилизираха по тревожен начин публичните финанси на повечето държави-членки на Европейския съюз. Засега Комисията следи 17 от 27 държави-членки за прекомерен дефицит, като разчетите показват, че още три държави-членки скоро ще бъдат в същата ситуация.

Независимо от своята икономическа мощ държавите-членки са надхвърлили цифрите, с които са се ангажирали, тъй като кризата предизвика рязък спад в бюджетните приходи и нарастване на публичните разходи повече, отколкото е планирано в бюджета. Всъщност има ясни признаци за икономическо възстановяване в близко бъдеще и затова можем да започнем обсъждания за намаляване на финансовите стимули в определени области.

Необходимо е обаче да вземем предвид конкретната ситуация във всяка държава-членка и европейските институции трябва да признаят, че още не сме достигнали точката, от която може да бъде спряна изцяло публичната подкрепа за всички икономически сектори. Държавите-членки трябва да се споразумеят за продължаване на стратегията за възстановяване и за подходящи инструменти за подкрепа, включително ускоряване на структурните реформи, които в средносрочен план могат да намалят фискалния дефицит и по естествен път да допринесат за икономическото възстановяване.

Ако след възстановителният период не бъде управляван правилно от държавите-членки, той може да дестабилизира вътрешния пазар на Европейския съюз. Затова решението в полза на и разрешението за продължаване на публична подкрепа трябва да се вземе въз основа на конкретните условия в отделните държави.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, съгласна съм с г-н Marinescu, че предстоящият Съвет трябва да намери решение на два въпроса. Единият е завършването на ратификацията на Договора от Лисабон, а другият е нови способи за икономическата и финансовата криза. Понастоящем преживяваме най-дълбоката криза в икономическата история на Европа. Тя ще означава пълно разтърсване на възможностите, доходите, пенсиите и работните места на хората и ние трябва да сме наясно с това.

Европейският съюз започна своето възстановяване много добре. Трябва да благодарим на Комисията за това. Комисията и Европейската централна банка действаха толкова бързо, че Съединените американски щати последваха примера на Европа. След това по някакъв странен начин нещата се забавиха и хората заговориха, че кризата е преминала. Кризата обаче всъщност предстои, защото над Европейския съюз е надвиснала гилотина с четири остриета под формата на нарастваща безработица, задлъжнели национални икономики, застаряващо

население и огромна структурна промяна, която ще се осъществи в горската промишленост, автомобилната промишленост и т.н.

Всъщност единственото добро нещо в икономическата криза е, че е необходима политика за решаване на проблемите. Що се отнася до новата финансова структура, в това отношение Комисията страда от липса на амбиция. Да се надяваме, че работната група по финансовата криза, която Парламентът сформира, ще бъде нов източник на насоки. Целта трябва да бъде регулиране на финансовите пазари. Свръхрегулация обаче не бива да се допуска, за да не попречи на растежа и заетостта.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-н Барозу, г-жо Валстрьом, предполагам, г-жо Малмстрьом, че имате толкова много теми за обсъждане, че искате да имате по-скоро две седмици, вместо два дни за срещата на върха следващата седмица. Това са теми, които са наистина важни за гражданите на Европа като икономическата криза и как да бъде преодоляна, откриване на възможности за създаване на нови работни места и, разбира се, Афганистан. Това не са нови теми. Обаче новото този път е, че сега е възможно всичко да бъде обсъдено от гледна точка на това, че ЕС ще може наистина да действа по-ефективно и че ще имаме нов Договор.

Това е възбуждаща перспектива и затова трябва да действате бързо за реализиране на обща надзорна структура за европейските финансови пазари, за въвеждане на обща външна политика и за подготовката на срещата на върха в Копенхаген. Освен това трябва бързо да изясните каква ще е бъдещата ръководна структура на ЕС, за да се прекрати това самосъзерцание. Нужно ни е по-малко да се вторачваме в себе си и да има повече съобщения за успехи от Европейския съюз. Затова Ви желая успех, късмет и всички необходими правомощия.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да изтъкна, че не мога да направя изказването си на каталунски, защото той още не е официален език, въпреки че е език на повече от десет милиона европейски граждани. По тази причина днес ще говоря на италиански.

Финландското правителство наскоро призна правото на всички граждани да имат широколентова връзка с интернет като универсална услуга. Тази услуга фактически е елемент от икономическото развитие, социалната справедливост и териториалното равновесие, защото тя гарантира достъп до информация и така предотвратява цифровото разделение. Аналогично, достъпният широколентов достъп е от решаващо значение когато става въпрос за изграждане на икономика, базирана на знания, заложена в целите от Лисабон.

Ще приеме ли следващият Европейски съвет мерки, за да осигури Европейският съюз като цяло да даде пример на света и в тази област?

Martin Callanan (ECR). – (EN) Г-н председател, ще има много важни въпроси, обсъждани на Европейския съвет, но от моя гледна точка един от най-важните е бъдещето на Договора от Лисабон.

Мнозина оратори в разискването говореха, без каквато и да е ирония, за това, че Договорът от Лисабон ще донесе повече демокрация и отчетност на институциите на ЕС, като забравиха, че умишлено заеха позиция да няма демокрация или отчетност в развитието на самия Договор. Имаше активно тайно договаряне между ръководителите на правителствата да бъдат избегнати всякакви референдуми за Договора, да не би хората да създадат неудобства като кажат, че всъщност не го искат.

Изслушах с голям интерес коментарите на г-н Барозу по-рано. Позволете да му обясня защо хората в Обединеното кралство са толкова ядосани. По време на общите избори през 2005 г. в Обединеното кралство и трите главни политически партии се ангажираха в своите манифести с референдум за Европейската конституция, както тогава се наричаше. Впоследствие тя стана Договорът от Лисабон, по същество същият документ. Във вота в Камарата на общините две от партиите се отрекоха от обещанията си и отказаха референдум на хората, така че става въпрос за основно доверие и отчетност в политиката. Хората искат референдума, който им беше обещан. Ако не им беше обещан, коментарите на г-н Барозу щяха да бъдат верни и щеше да има нормален парламентарен процес на ратификация в Обединеното кралство.

Подкрепих г-н Барозу в преизбирането му, но нямаме нужда от неговите лекции за доверие и отчетност в политиката, след като същевременно той подкрепя онези, които отказват на хората референдум. Затова, накратко, хората в Обединеното кралство изпитват такива силни чувства по отношение на референдума. Поглеждат над водата към Ирландия и виждат, че хората в Ирландия бяха помолени два пъти да гласуват за документа, докато на нас ни беше отказана възможността да гласуваме дори веднъж. Не можете, от една страна, да твърдите, че той ще донесе повече демокрация и отчетност в ЕС, докато същевременно отказвате на електоратите в ЕС възможност да кажат каквото и да е по документа.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз също искам да се спра на някои точки, които с оглед на евентуалното влизане в сила на Договора от Лисабон трябва да бъдат развити, а също, бих казал, преди всичко в светлината на много важния ефект от неотдавнашното решение на германския конституционен съд относно Договора от Лисабон.

Искам да се съсредоточа по-специално на въпроса за липсата на демократична законност в резултат от два аспекта: неадекватното представителство в Европейския парламент, а също и в различните европейски институции, на държави с най-голямо население, и показаното несъобразяване с националните парламенти с оглед упражняването на суверенни правомощия на ниво Европейски съюз.

Искам да спомена друг, по мое мнение важен, недостатък на Договора от Лисабон, който е, че ролята на регионалните парламенти в основни линии се пренебрегва. И докато на националните парламенти не се обръща внимание, искам да кажа, че на принципа на субсидиарност е нанесен един вид смъртен удар от Договора от Лисабон, такъв какъвто е днес.

Решението на германския конституционен съд, точно поради неговия авторитет и сила, трябва да доведе и пак трябва да доведе до изчерпателно правно и политическо разискване в Парламент, което специално да се занимае с опасностите, рисковете, които могат да възникнат в резултат на процеса на федерализация на Европейския съюз, започнат от Договора.

Искам също да спомена правата на нациите без държави — от Падания до Бретан, от Корсика до Вале д'Аоста. Има десетки нации без държави, които трябва да бъдат споменати, като се има предвид факта, че онова, което основателите са искали да изградят, е било Европа на нациите, а не федералистка Европа или Европа на най-големите интереси.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, относно темата за незаконната имиграция в Европейския съюз, искам да посоча, че има съществено и много сериозно нарастване през последната година. Според Комисията броят на регистрираните незаконни имигранти е нараснал с около 63%.

През 2008 г. 62 000 комплекта пръстови отпечатъци на задържани незаконни имигранти са въведени в базата данни Евродак. Не можем дори да гадаем за броя на имигрантите, които не са заловени.

Географското положение на Австрия, откъдето идвам, я прави значителна общодостъпна цел и това има катастрофални последици. Например 58 от 64 кюрди, задържани неотдавна, изчезнаха в приемния център и веднага подадоха молби за убежище, което включва досадна процедура.

Тежестта, представляваща постоянно нарастващия брой незаконни имигранти — тук искам да подчертая думата незаконни — става непоносима за гражданите на ЕС. Ако не решим бързо проблема, не бива да се изненадваме от нарастващия скептицизъм по отношение на ЕС и чувството за примирение на нашите граждани. Затова искам Европейският съвет да разгледа темата на 29 и 30 ноември.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жо Валстрьом, г-жо Малмстрьом, госпожи и господа, Договорът от Лисабон трябва вече да влезе в сила и да бъде бързо приложен. Повече от десет години разисквания между институциите са достатъчни. Сега, най-после, инструментите са ни необходими, за да можем да помогнем на гражданите на Европа. Особено по време на икономическата криза трябва да направим нещо за гражданите в борбата срещу безработицата и подобни проблеми. По тази причина трябва бързо да приключим с разискванията.

Ето защо моля президента Клаус да разчисти пътя за Договора, който беше ратифициран във всички 27 държави. В Чешката република конституционният съд каза „да“ на Договора по два повода и ще го направи отново за трети път. Също така е абсолютно ясно, че Хартата на основните права е приложима единствено в контекста на европейското право. Разпоредбите, касаещи земята, са материя, която е изключително предмет на националните органи. Правото, действащо преди правото на Общността, няма да бъде обезсилено от правото на Общността. Тези три гаранции са налице, така че не е необходимо да се тревожи. Ако е необходимо, Европейският съвет ще трябва да поясни това отново като излезе с декларация.

В този контекст искам да направя още една забележка. Прилагането на Договора трябва да отразява трите принципа на проектоконституцията и конституционния Конвент: ефективност, прозрачност и демократичност. Тук искам да спомена по-специално ЕСВД, тъй като ще разискваме темата отново този следобед. Прозрачността,

демократичността, и по-специално принципът на общността, не бива да бъдат жертвани, за да се постигне ефективност. Необходимите гаранции трябва да съществуват. Можем да кажем, че част от Комисията има уникален характер, но тук е възможно да се обсъждат всякакви въпроси. По тази причина, г-жо Малмстрьом, искам да ви помоля да се откажете от настоящите планове на Вашето правителство и да не изготвяте насоки за ЕСВД по време на заседанието на Европейския съвет следващата седмица, което ще ограничи обхвата за преговори, а вместо това да стигнете до окончателни решения по темата заедно с новия Върховен представител, за да имаме обща, справедлива основа за преговори.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н Brok, Вие споменахте 10 години разисквания по Договора от Лисабон. Идвало ли ви е наум през 10-те години на разисквания, че Вие и Вашите колеги просто не сте успели да убедите достатъчно хора и затова Вие и Вашите колеги трябваше да прибегнете до явната манипулация, която споменах по-рано днес, за да прокарате Договора?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Искам да кажа на моя колега, че институционалните промени в резултат на Договора от Ница, Конституционния договор и Договора от Лисабон винаги са имали широката подкрепа на хората от Европа и широката подкрепа на повечето европейски държави. Винаги е имало отделни държави, които са взимали различни решения, отчасти заради вътрешни политически цели. Сега решението е взето в парламентите на 27 държави — а парламентите не са второкласна форма на демокрация — или чрез референдуми, както в Ирландия. В резултат огромното мнозинство сега е в подкрепа на Договора от Лисабон, включително мнозинството на Вашия собствен народ.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Искам да направя няколко коментара преди заседанието на Европейския съвет във връзка с ратификацията на Договора от Лисабон в моята страна — Чешката република. Чехите дадоха категорично „да“ на Договора от Лисабон чрез своите избрани представители в двете камари на парламента. Всички проучвания на общественото мнение сочат, че те искат президента Клаус да подпише бързо Договора. Чехите искат също така да им бъдат гарантирани същите човешки, граждански и социални права в Европа, както на другите европейци. По тази причина те дадоха ясно „да“ и на Хартата на основните права. Президентът Клаус е известен с отдавнашното си противопоставяне на Хартата, и по-специално на нейните социални раздели. Сега, под претекст на така наречената судетска заплаха, той се опитва под натиска на времето да договори право на неучастие за Чешката република.

Европейският съюз не бива да играе тази безчестна игра. Мнозинството от чехите искат Хартата в нейната цялост, включително социалните раздели. Тъжно, жалко и унизително е за ролята на чешкия президент да въвлече судетските немци в играта 65 години след края на Втората световна война. И чехите, и судетските немци са преживели достатъчно страх и страдания от войната и преселването. Твърдо съм убеден, че и чехите, и судетските немци са се поучили от трагичния опит и че чехите, германците и судетските немци искат да живеят заедно и да изградят нова обединена Европа заедно в мир и сътрудничество.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Г-н председател, и шведското председателство, и Комисията се позовават на значението на споразумение на ЕС за финансиране на мерки срещу изменението на климата за развиващите се страни. Съгласна съм. Но внесеното предложение от Комисията е предложение пълно с подвеждащи неща, в което развиващите се страни имат пълно основание да се съмняват.

Г-н Барозу каза току-що, че пазарът на въглеродни емисии в развиващите се страни ще покрие по-голяма част от разчетените 100 милиарда евро годишни разходи за смекчаване и адаптиране към изменението на климата.

Но не е сигурно, че международният пазар на въглеродни емисии ще достави 38 милиарда евро годишно като поток от финансиране за развиващите се страни. Виждали сме колко нестабилна е цената на въглеродните емисии по Схемата за търговия с емисии на Европейския съюз (СТЕ) и колко много време е необходимо за възникването на истински пазар на въглеродни емисии.

Един друг недостатък е допускането, че развиващите се и излизашите на преден план страни ще се радват да финансират свои собствени мерки за енергийна ефективност. Абсурд. Това, което блокира енергийната ефективност в нашите държави-членки, е липсата на механизми за авансово финансиране, като все пак ние приемаме, че развиващите се страни могат да намерят свои собствени средства. Трябва ни допълнително финансиране.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, искам да направя три коментара по предстоящото заседание на Съвета. Първо, ирландският вот „да“ е, по мое мнение, резултат преди всичко от финансовата криза, докато банките бяха спасявани преди една година с парите на данъкоплатците. Сега банкерите отново ще получават рекордно високи заплати. ЕС определено ще бъде преценяван по това до каква степен може да сложи край на изчезването на милиарди евро от парите на данъкоплатците в черната дупка.

Второ, нови лица заемат най-високите длъжности в ЕС в резултат от Договора от Лисабон. Тяхната професионална квалификация определено е второкласна, защото мнозинството от кандидатите са провалили се политици, които са изхвърлени от властта в собствените им държави. Кой ще представлява ЕС сега? Председателят на Съвета, Върховният представител или председателят на Комисията? Със сигурност ще има хаос.

Третият ми коментар, г-н председател, е следният. Ако президентът на Чешката република Вацлав Клаус подпише Договора от Лисабон, при условие че е включена бележка под линия, която гарантира, че декретите „Бенеш“ остават в сила, с други думи, укажи, които противоречат на международното право и правата на човека, ще има два вида основни права: за германци, за судетски немци и за всички останали. Това не бива да се допуска.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Г-н председател, с приближаването на Договора от Лисабон ние очакваме октомврийският Европейски съвет да постигне напредък по един от приоритетните въпроси — Европейската служба за външна дейност (ЕСВД). Европейският парламент последователно призоваваше за създаване на истинска обща европейска дипломация. ЕСВД има потенциал да осигури единство и последователност на нашата външна дейност, което е изключително необходимо, ако Съюзът ще действа с един глас и ще посреща ефективно външни предизвикателства като енергийната сигурност.

За да използва възможността, предлагана от създаването на ЕСВД, ние очакваме Съветът да вземе предвид позицията на Европейския парламент, приета тази седмица в комисията по конституционни въпроси, и по-специално следното. За да имаме силна външна политика, трябва да снабдим новия ръководител на европейската дипломация с подходящи инструменти, които да му позволят да засилва нашата външна политика. ЕСВД следва да се основава на метода на Общността, с ясното включване на Комисията и Европейския парламент. Обхватът на компетентността на Върховния представител (ВП) е необходимо да бъде голям, включващ политики, свързани с ОВППС като разширяване, съседство, търговия и развитие.

Условието за силна, съгласувана външна политика е демократична легитимност, която може да бъде осигурена само със силното участие на Европейския парламент. Това участие следва да се разглежда на два етапа: предварителни консултации с Парламента в хода на процеса на създаване на Службата и предварителни консултации с Парламента при определяне на целите на външната политика. След като Върховният представител и Службата започнат работа, Европейският парламент трябва да има силен мандат да играе активна роля във внимателното разглеждане на външната политика на ЕС и Службата.

Във фазата на прилагане не бива да допускаме разводняване на разпоредбите за външната политика, основана на Договора от Лисабон. Демократичната легитимност на новата служба зависи също и от нейния състав. Географският баланс на Съюза трябва да бъде взет предвид. Справедливото представителство на всички държави-членки в институциите на ЕС е основен принцип и ЕСВД не бива да бъде изключение.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожо действащ председател на Съвета, повече от четири месеца след избирането на Европейския парламент Вие ще свикате Европейски съвет във време на нерешителност за Европейския съюз, с Комисия, която все се занимава с въпроси на ежедневието.

Ако не искаме да докараме европейските граждани до пълно отчаяние, струва ми се, че Европейският съвет може да изпрати две послания. Първото е, че една година след солидарността, показана от всички европейски държави по отношение на банките, Вие трябва да започнете европейско разискване за данъка върху финансовите операции или за приноса, който банките трябва да направят към бюджетите на държавите-членки, за да осигурят взаимна солидарност.

Г-жо Малмстрьом, от името на Европейската комисия вчера председателят на Комисията ни каза, че подкрепя бюджета така, както бе изложен днес, и че една година след плана за възстановяване нищо ново няма да бъде включено. Обаче през изминалата година положението на фронта на заетостта и на фронта на дълга се влоши значително. Предложеният ни днес бюджет е бюджет, който няма дори да финансира втората част от плана за възстановяване, който Вие изготвихте преди една година. Затова ето съвета, който Европейският съвет трябва да последва: данъчно облагане на финансовите операции, солидарност на банките по отношение на бюджетите на държавите-членки и план за реално възстановяване, както бе започнато преди една година, макар че го критикувахме по онова време, защото не отиваше достатъчно далеч.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, първо, доволна съм да видя бившата си колега Сесилия Малмстрьом тук, особено в светлината на убедителното „да“ на Лисабон в Ирландия, последвано от подписа на демократично избрания полски президент. Считаю, че двата следващи подписа, надявам се, ще улеснят шведското председателство да председателства пълното ратифициране на Договора от Лисабон.

Обаче повечето европейски граждани са много по-загрижени за това какво ще прави ЕС с настоящата икономическа криза, отколкото за подробностите на Лисабон. Затова казвам на моите приятели евроскептици: „Приемете го.“ Преди ирландския подкрепящ вот 27 милиона граждани на ЕС гласуваха с „да“, 24 милиона гласуваха с „не“. Това е демократична легитимност.

Затова, нека да се занимаваме с реалния свят. В този контекст искам да говоря за механизма за микрофинансиране по програма „Прогрес“, който ще даде на безработните шанс за нов старт и ще отвори пътя към предприемачеството. Механизмът ще осигури 100 милиона евро и би могъл да има ефект на лоста за още 500 милиона евро за микрокредити. Но казвам на Комисията и на Съвета: това съвсем не е достатъчно. Това е реална възможност ЕС да отговори на реалните потребности на своите граждани, но са ни необходими по-големи инвестиции.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Г-н председател, добре е, че Европейският съюз се наслаждава известно време на успеха на ирландския референдум. Трябва също така да сме благодарни, че е направена важна крачка към Договора от Лисабон. Разбира се, всички ние сме загрижени за Чешката република. Ще изчакаме решението на съда с уважение, но моля ви бъдете търпеливи и разумни в отношенията си с г-н Клаус. Ако се нахвърлим върху него, това може да има обратен ефект.

Копенхаген и успехът на конференцията е източник на надежда не само за Европа, но и за света. Устойчивостта е източник на технологично развитие. Важни технологични разработки в Европа, например складирането на CO₂, също могат да помогнат в борбата с икономическата криза.

Това ме довежда до третата ми точка: икономическата криза. Ние искаме Европа на гражданите. Трябва да се отдели повече внимание на заетостта, като плановете на Съвета в това отношение са добри. И все пак плановете за мнозина граждани са много далечни, а повечето не са информирани за тях. Финансовият надзор на банковите институции също е много важен и се надявам, че можете да постигнете напредък и по това следващата седмица.

Накрая, подходът към въпроса за убежището. Силно подкрепям намеренията на шведското председателство, но реални резултати, включително от обсъжданията в Съвета, не са се появили. Миналата седмица, на заседанието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, беше направено оплакване, че Комисията, Съветът и Парламентът все още постигат твърде малко реални резултати.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че е дошло време Парламентът да спре безкрайното разискване на Договора от Лисабон, което продължихме да слушаме и днес.

Считам, че трябва да уважим желанията на Парламента, на великите европейски държави, на 27-те и на 26-те, които ратифицираха Договора в различни форми, но демократично, и така обидите към Договора и неговото демократично съдържание също трябва да бъдат отхвърлени. Считам също така, че заседанието на Съвета в края на месеца ще бъде значителна възможност да се потвърди отново необходимостта да се съживи интересът към Европа след Лисабон и да се съживи икономиката, както и да се гарантира, че Европа няма да отстъпи от важния въпрос за изменението на климата. От тази гледна точка считам, че това, което чухме напоследък от действащия председател, а и това, което чухме днес тук, не е достатъчно.

Европа след Лисабон не успява да изтълкува силното съдържание на новия Договор и не успява да спази условията на Дневния ред от Лисабон. Затова, ако ние, 500 милиона европейци, искаме да останем най-голямата икономическа сила в света, сила, която се готви да стане важен политически играч на международната сцена, аз настоятелно призовавам Комисията да изпълни докрай мандата си за предлагане на европейско законодателство по важните въпроси, свързани с икономиката, икономическото възстановяване и възстановяването на пазара на труда, и настоятелно призовавам Съвета да превърне дългия списък от заглавия в действителна политика, която да помогне за преодоляването на икономическите трудности.

Това е, което според мен ни липсва. Липсва ни основен план за икономическо възстановяване, липсват ни неща във важни области като съживяване на инфраструктурната политика с еврооблигации и ни липсва подчертан европейски подход. Това е, което очакваме от Европейския съвет в края на месеца.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (EN) Г-н председател, изключително важно е да се води борба с икономическата криза, а това означава също да се помага на малките и средните предприятия. Трябва да сме ангажирани със становището на групата Стойбер и искам да чуя и от Комисията, и от Съвета дали са ангажирани с процеса и какво ще правим, защото трябва да намаляваме административната тежест.

Друг въпрос, който искам да обсъдя, е Протоколът от Анкара. Турският министър на външните работи каза в публично интервю в Хага, че Турция няма да ратифицира или прилага Протокола от Анкара. Това е изявление в авторизирано интервю в „Де Волксрант“ от 7 октомври 2009 г. Какво ще правим? Не можем, както каза

членът на Комисията Рен пред комисията по външни работи, просто отново да помолим любезно. Крайният срок е 1 ноември. Какви действия ще предприемем?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Г-н председател, г-жо министър, г-н член на Комисията, радвам се да ви видя тук. Искам да спомена две неща преди срещата на върха на Европейския съвет. Първият въпрос, който искам да повдигна, се отнася до климата. Считаю, че е важно да се отиде на преговорите с целта, че най-доброто решение на въпроса е решение, което включва поемането на общ ангажимент от всички. Казвам това, защото по време на разискването понякога говорим като че ли е въпрос да формулираме най-доброто решение тук, в Европа, или в конкретна страна. Това обаче не е достатъчно, ако не привлечем Китай, Индия и цяло множество други държави, които понастоящем не участват в общия ангажимент за климата. Това означава, че предимство трябва да имат прагматизмът и резултатите. Този тип решение трябва да се основава и на готовността на всички държави да поемат ангажимент. Не бива случаят да е такъв, че ангажименти и политики в други части на света се основават на постоянно инвестиране от Европа. Те трябва по-скоро да се основават на стабилна икономика, стабилен растеж и стабилно разработване на нови възможности с помощта на Европа и други богати държави.

Вторият ми въпрос се отнася до финансовите пазари. Считаю, че е важно да се подчертае, че повече от всичко друго стабилността на финансовите пазари изисква това, което ние наричаме стабилна макроикономика, с други думи, стабилни публични финанси. Това означава, че разискването за отдалечаване от големите бюджетни дефицити е много по-важно от това как трябва да изглежда регулирането на отделните финансови пазари. Обаче стабилните финансови пазари също така изискват да имаме стабилен растеж, стабилни инвестиции и създаване на нови работни места. Това означава, че когато законодателстваме по отношение на финансовите пазари, това законодателство е необходимо да включва по-добър надзор, трансгранични мерки и прозрачност, но не толкова много регулации, че инвестициите и растежът да се реализират в други държави. Това ще изложи на опасност стабилността на нашата собствена икономика и нашите собствени финансови пазари.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, положителният резултат от ирландския референдум прави влизането в сила на Договора от Лисабон по-възможно и предстоящо от всякога. Това е добра новина, тъй като означава, че най-накрая ще имаме институции, които могат да предприемат действия. Преди всичко те ще могат да ни помогнат да излезем от кризата и да решим нейното социално измерение, а именно въпроса за генериране на заетост. Но в допълнение към това изменението на климата, енергията и правилата на честната търговия също трябва да бъдат в дневния ред.

Срещата на върха предоставя и възможност да се даде първоначален, решаващ тласък, необходим за определяне на членовете на новата Комисия, и вече чуваме предвижданията на председателя Барозу относно критериите за избор.

Искам да насоча вниманието към значението на две неща. Първо, като член на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент считаю, че съставът на Комисията трябва да бъде балансиран. Групата S&D спомена колко важно ще бъде Върховният представител да бъде член на това политическо семейство, но няма съмнение, че е важно също така да се осигури баланс между половете.

От друга страна, групата спомена и разпределението на портфейли и посочи един, който е важен за мен като юрист, посветил се на въпросите на свободата, и като председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, и който е свързан с подразделянето на Генералната дирекция за правосъдие и вътрешни работи в ГД, която се занимава с въпроси на правосъдието и основните права и друга, определена за въпросите на сигурността.

Считаю, че това не е правилното решение. Правилното решение не включва подчиняването на правосъдието на важността на сигурността или противопоставянето им, а по-скоро създаване на Генерална дирекция за правосъдие и основни права, втора Генерална дирекция за вътрешни работи, и трета, която не свързва сигурността с имиграцията, а ги разделя, с което се създават Генерална дирекция за сигурност и друга за имиграция, убежище и бежанци, която включва областта на основните права.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Г-н председател, в нашите разисквания относно срещите на върха ще откриете, ако се върнете повече от 10 години назад, че много идеи, много подобни планове или предложения са били направени от членове на Парламента, от членове на Съвета, а също и от членове на Комисията и, ако не друго, последната година ми показва едно, а именно, че когато Съюзът действа заедно и солидарно, с големи планове и големи амбиции, той движи света. Може би сега е времето за по-големи планове и по-големи амбиции за това как ще вървим напред.

Мнозина говориха за бича на безработицата, който се стовари върху толкова много хора през последните няколко месеца, и казаха, че сега е времето да се предприемат сериозни действия за премахване на неактуалните

разпоредби и да се отървем от баласта от пречки пред предприятията и предприемачите, които създават предприятията.

Мога ли да кажа, че когато говорим за солидарност, това не се отнася за големите срещу малките и че имам едно опасение, че новите Г20 може да повлияят отрицателно на малките и средните държави, които се появяват на новите пазари.

Накрая, няколко думи към действащия председател: можете да поставите въпроса за удължаване на срока на авторското право в дневния ред на Съвета и при шведското председателство.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, с предстоящото влизане в сила на Договора от Лисабон това е исторически момент да се съсредоточим преди всичко върху общото бъдеще и общото благо на Европа. Боя се, че не е най-добра възможност да се използват последните моменти за придвижване на национални интереси, като се играе по нервите на други партньори.

Глобалните предизвикателства пред Европа не могат да бъдат решени без ефективни общи институции и общи политики. Но днешна Европа повече от всякога се нуждае от прозорливостта, моралната ангажираност и представата за общи европейски ценности, които вдъхновиха нашите основатели да прекъснат порочния кръг на историята и националния егоизъм. Ето защо са ни нужни за прогреса на Европа и доверието към нея в света не непременно добри ръководители, а истински държавници, силни демократични лидери с визия и власт да реализират промяна и в Европа.

Затова ни е нужен ясен ангажимент към и практическа реализация на европейските общи институции. Необходима ни е не само обща външна политика и политика на сигурност със ЕСВД, но и обща енергийна политика. Европейският съвет ще одобри и стратегията за Балтийско море. Искам отново да благодаря на Комисията и шведското председателство затова, че приеха идеята. Сега задачата на Съвета е да я реализира, без да губи време. Надявам се, че стратегията за Балтийско море ще получи заслужено внимание и от испанското, и от белгийското председателство. Подкрепям идеята на министър Малмстрьом стратегията за Балтийско море да се разглежда като примерен пилотен проект за други макрорегиони на Европа. Независимо от това, никоя стратегия на ЕС няма да се приеме сериозно, без да има достатъчно ресурси за реализирането ѝ. Съществуващата бюджетна линия се нуждае от малко пари и от малко доверие.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Искам да се спра накратко на две точки. Първата е за Договора от Лисабон: след положителния вот на Ирландия и подписването от президента на Полша се очаква конституционният съд на Чешката република да даде становището си и президентът Клаус ще направи онова, което трябва — ще подпише Договора. Съветът не може да се поддаде на изнудването от президента на Чешката република. Договорът от Лисабон е от съществено значение за по-доброто функциониране на европейските институции, освен че предоставя и други ползи като укрепването на правомощията на Европейския парламент и правата на гражданите. Ето защо е наложително Договорът от Лисабон да влезе в сила скоро. Съветът и Комисията трябва да дадат на президента Клаус краен срок да започне да се държи като президент на демократична страна, която е член на Европейския съюз. Дори за момент не бива да си мислим, че прищевките на някой лидер могат да се наложат над волята на мнозинството.

Втората ми точка е за конференцията в Копенхаген. Госпожи и господа, светът се нуждае от глобално споразумение за борба с изменението на климата; и развитите, и развиващите се страни трябва да спрат прегряването на планетата и затова е необходимо да обединят усилията си и да вземат смело решение. Копенхаген е нашата голяма възможност да избегнем катастрофата, както казват учените. Няма смисъл да се позоваваме на финансовата криза като причина за отлагане или намаляване на плановите за Копенхаген, като подобни опити не бива да се приемат сериозно. Необходима ни е амбиция, ако искаме да спасим планетата.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, в рамките на едно поколение населението на Европейския съюз ще бъде около 6% от населението на света. Не сме далече от това сега, ето защо просто не можем да продължим ротацията на председателството на Европейския съвет на всеки шест месеца и да имаме до пет различни лица, говорещи по въпроси на външната политика на Съюза. Но също така в рамките на това поколение, населението на света ще се увеличи с около два милиарда души. Деветдесет процента от това нарастване ще бъдат в това, което сега е развиващият се свят, където всяка година умират 11 милиона деца, около пет милиона от тях поради липса на лекарства, които са на разположение в зоната, която наричаме Запад, от повече от 30 години.

В тази връзка е важно не само да бъдем добре организирани за вътрешното управление на Европа; важно е да бъдем подготвени да се справим със ситуации като тази в развиващия се свят и затова искам да подкрепя позицията за силен, независим, отделен член на Комисията, отговарящ за помощите за развитие, който ще

има свой отделен ясен бюджет и поле на дейност и ще се отчита пред Парламента чрез нашата комисия по развитие.

От решаващо значение е Върховният представител, министърът на външните работи, каквато и титла да дадете на това лице, да има много задачи, много работа за вършене, но има един единствен въпрос, който привлича и трябва да привлича специално вниманието ни. Искам да подкрепя категорично не само да продължим да имаме член на Комисията, отговарящ за развитието, но и този портфейл да бъде даден на някого, който има сили за задачата и е решен да осигури на тези наши съседи, на които им предстои кратък път до Европейския съюз, да бъдат третирани с уважение и по егоистични, и по безкористни причини.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Най-важната точка за предстоящото заседание на Съвета ще бъде да завърши ратификацията на Договора от Лисабон и да му вдъхне живот.

Процесът, въведен от Договора от Лисабон, ще укрепи Съюза и вътрешно, и в световен контекст. Укрепването на позицията на Съюза е тясно свързано с укрепването на сътрудничеството в областта на сегашния трети стълб. Съюзът ще бъде по-отворен, по-ефективен и по-демократичен. Главното предизвикателство и приоритет е да се обезпечат основните права и свободи, както и интегритета и сигурността в Европа. Пътят за постигане на целите е пълна подкрепа, ефективно приложение и достатъчно уважение към съществуващите закони и инструменти, свързани със защитата на правата на човека и гражданските свободи.

Програмата от Стокхолм подчертава утвърждаването на правата, особено в областите на правосъдието и сигурността. Трябва да дадем предимство на механизми, които улесняват достъпа на гражданите до съдилищата, за да могат техните права и законни интереси да бъдат прилагани в целия Съюз. Наша стратегия трябва да бъде и да укрепваме полицейското сътрудничество и прилагането на правата, както и повишаването на сигурността в Европа. Стратегията за вътрешна сигурност трябва да бъде развита с оглед борбата срещу нарастващия екстремизъм в държавите-членки, премахване на напрежението, подклаждано от безотговорни политики, и чрез конкретни решения на чувствителните въпроси, като например имиграцията, политиката за предоставяне на убежище или въпроса за ромите и националните малцинства, по такъв начин, че въпросите да не бъдат експлоатирани от десни екстремисти.

Правилно организираната миграция може да бъде от полза за всички участващи страни. Европа ще се нуждае от гъвкава имиграционна политика, която може да отговори на потребностите на обществото и трудовия пазар в различните държави-членки на ЕС.

Във връзка с осигуряване на надеждна политика за имиграцията и убежището, която да е устойчива в дългосрочен план, трябва обаче да обърнем сериозно внимание на проблема за незаконна миграция, която представлява сериозна загриженост за нашите граждани.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бъдете смели, бъдете смели, бъдете смели, това е препоръката, която ми се иска да отправя преди заседанието на Съвета, и по тази причина, когато става въпрос за разискване на предложенията за нови членове на Комисията, новия министър на външните работи на Европейския съюз и председателя на Европейския съвет — а именно хората, които заедно с председателя Барозу и другите членове на Комисията ще трябва да ръководят европейската политика в близко бъдеще — единственият начин за вземане на решения, който следва да се използва, е да се вземат предвид най-добрите интереси на европейските граждани.

Затова хората, които трябва да бъдат избрани, са онези, които притежават дълбочина като политици и човешки същества, чиито национални и европейски политически усилия са се отличавали със загриженост за общото благо. Това трябва да бъдат основите, върху които ще продължим да решаваме важни въпроси като изменението на климата, може би по-нататъшно проучване на изискванията на различните икономики и икономическата криза с помощта на смели инициативи като еврооблигациите, които също трябва да сложим в дневния ред на следващото заседание на Съвета.

В заключение искам да цитирам думите, произнесени от папа Бенедикт XVI онзи ден — които също ще се радвам да видя подкрепени поне веднъж на следващия Европейски съвет — защото това са думи, които дават временно напомняне за отговорността, споделяна от всички граждани и от всички политически представители, да задоволим желанието, към което се стремим в единство, и в общо търсене на истината, този решаващ стимул, от който се нуждаем, за да започнем да строим нещо важно за самите нас и за бъдещите поколения.

Прогресът и цивилизацията се раждат от единството — Европа е била велика, когато е пренесла основните ценности, получени от християнската вяра, превръщайки ги в културно наследство и идентичност на нациите.

По тази причина считам, че е ясно кой път трябва да следваме, за да можем да преодолеем решаващото предизвикателство да създадем нова Европа като световна сила.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Г-н председател, Договорът от Лисабон е ключов въпрос. Юриспруденцията на чешкия конституционен съд е последователна и аз не считам, че съдът следващата седмица ще установи, че Договорът е несъвместим с чешката конституция. Съмнявам се обаче, че президентът ще прекрати своята обструкция. Чешката република обаче няма президентска система и правителството може да предаде иск срещу такъв президент за надвишаване на неговите правомощия. Факт е, че Вацлав Клаус отказва от години да назначи конкретен юрист за съдия, просто защото е загубил спор с него в съда, нито пък спазва решенията на Върховния административен съд. Наред с този юрист, 500 милиона европейски граждани са станали заложници на прищевките на нашия президент. Щетите не са маловажни. По време на криза назначаването на нова Комисия се задържа, Парламентът няма правомощия да вземе решение за бюджета, националните парламенти не могат междувременно да издават жълти или червени картони и ние не използваме новите правомощия за борба с епидемии, енергийни кризи, тероризъм и организирана престъпност или новите принципи в гражданската отбрана и хуманитарната помощ.

Възможно е Хартата да бъде отхвърлена и то само заради мъртвите декрети „Бенеш“. Това е просто абсурдно, не само заради времето, но и защото няма законни основания. Член 345 от Договора от Лисабон дори гласи изрично, че не важи за въпроси на собствеността в държавите-членки. Хартата не създава нови правни възможности в допълнение на вече съществуващите за решаване на имуществени спорове в Чешката република. Освен това Регламент № 44 относно признаването на съдебни решения не се занимава с въпроси на собствеността отпреди 50 години. Въпреки това чешките медии са изпълнени със съмнения. Какво става всъщност в Чешката република? Ясно е, че следващите президентски избори в Чешката република ще бъдат тежка битка и Вацлав Клаус се стреми, чрез тази театрална пиеса, да култивира имидж на силен лидер, който може да се справи с целия ЕС с една ръка и да защити имотите на чехите от чужденците. Оценявам факта, че ЕС не оказва натиск върху Чешката република, и искам да призова за търпение докато демократичният дефицит, предизвикан от нашия президент, бъде решен у дома, доста преди изборите в Обединеното кралство. В заключение, желая отново да призова Съвета да подкрепи Чешката република срещу едностранното въвеждане от Канада на изискване за виза за чешки граждани и да бъде взето решение за съвместни санкции.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Г-н председател, изказването ми ще се съсредоточи върху три точки. Първа точка: икономическата криза. Кризата без да подбира засегна всички икономически системи и силните, и не толкова силните. Ако изтълкуваме десетгодишния опит на Икономическия и паричен съюз (ИПС) в светлината на икономическата криза, ясно е, че икономическата политика трябва да бъде по-европеизирана. Ясно е също така, че икономическият риск е необходимо да бъде европеизиран. Доверието е хубаво нещо, но контролът — още по-хубаво.

Втора точка: изменението на климата. Европейският съюз с право е начело на световната екологична дипломатия. Абсолютно съм съгласен с председателя на Комисията Барозу, че в надпреварата за срещата на върха в Копенхаген няма план Б. Екологичният дълг е в тежест на всеки без изключение. Подкрепям идеята за създаване на световна банка за климата, която ще разполага със средства от емисионната банка за финансиране на усилията на развиващите се страни за създаване на щадящи околната среда стандарти за развитие.

Трета точка: имиграцията. Очевидно трябва да действаме по-бързо за приемане на обща политика за имиграцията. Обаче имиграцията има и външнополитически аспекти. Трябва да действаме колкото е възможно по-бързо за установяване на ефективни външнополитически взаимоотношения с трети страни, защото има голям натиск върху държавите, особено в Южна Европа. Искам да кажа съвсем ясно, че позицията на Турция е провокативна. Доволен съм да чуя, че шведското председателство изтъкна това. Посланието на Европейския съюз към Турция — и към други страни — трябва да бъде категорично, ясно и ефективно. Тази рамка формира част от достиженията на правото на Общността и всеки трябва да я спазва.

Peter Liese (PPE). – (DE) Г-н председател, г-жа Малмстрьом и г-н Барозу разгледаха въпроса за изменението на климата и подготовката за Копенхаген. Съгласен съм с всеки, който казва, че Съветът трябва да направи амбициозни заключения. Но бих препоръчал да не се гледа само отрасълът, който е обхванат в системата за търговия с емисии от 2005 г. насам, когато се разглеждат и финансирането, и въпросът за това кой трябва да реализира намаляване на емисии.

Необходими са ни повече отрасли, които да поемат тежестта. Повече от 50% от емисиите още не са включени в системата за търговия с емисии. Необходимо е повече отрасли да поемат отговорността, за да постигнем нашите цели и да гарантираме финансирането. Имам предвид въздушния транспорт и корабоплаването.

Разочарован съм от действията на Съвета и Комисията досега. По време на подготовката за Питсбърг темата не беше включена в заключенията на Съвета.

Ако искаме да успеем в Копенхаген, важно е да ускорим това, което правим. Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните направи това в понеделник. Желая Съветът и Комисията да разгледат това по-подробно.

Второ, искам да кажа, че знам, че обсъжданията ще бъдат съвсем неформални, но Съветът трябва да обсъди и състава на новата Комисия. Без да звучи нескромно, искам да направя едно предложение. По исторически причини законодателството по отношение на фармацевтичната промишленост е под надзора на Генерална дирекция „Предприятия и промишленост“ и члена на Комисията, отговарящ за промишлеността. Разбира се, законодателството за фармацевтичната промишленост е въпрос на промишлеността, но и въпрос на здравеопазването. Във всички държави-членки, в Европейския парламент, дори в САЩ тази област формира част от политиката в областта на здравеопазването. Затова, може би сега е време да се направи опит за промяна в тази област. Моля ви, поискайте от председателя на Комисията да разгледа темата.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Г-н председател, председателят Барозу спомена тук вчера, в своя хубав отговор на г-н Farage, че в ЕС е необходимо председателят на Съвета да бъде истински европеец. Сигурен съм, че Вие двамата и мнозина тук споделят това виждане. Необходимо ли ни е на тази длъжност някой, който ще е истински „газпромец“ като Герхард Шрьодер, Пааво Липонен и др.? Или може би считате, че тези качества са доста съвместими, така че един добър „газпромец“, особено ако гласува за приятелски и подкупни отношения, ще бъде най-добрият европеец. По този начин можем да ускорим сегашното развитие на ЕС за превръщане в част от „ГС“ — „Газпром съюз“ — и така ще избегнем ситуацията, при която Русия изцяло игнорира ЕС, докато работи изключително за разделянето му. Какво е мнението Ви за „газпромци“ за председателството?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, Договорът от Лисабон още не е ратифициран и все още е само проект на политически документ. Това означава, че в Европейския съюз ние оставаме обвързани с принципа за единодушие. Всяка държава има право да обяви резерви. Президентът на Чешката република Вацлав Клаус действа в рамките на установените правила. Оказването на натиск върху президента всъщност засяга не само лично него, но и милиони граждани от държавите в Европа, които обявиха сериозни резерви по отношение на документа. На предстоящия Европейски съвет лидерите на държавите-членки на Европейския съюз трябва да се замислят дълбоко доколко е препоръчително и какви ще са последствията от подминаване на волята на гражданите, които те представляват.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Европейският съвет ще бъде поканен да приеме стратегията за региона на Балтийско море. Считаю, че това предлага добър модел за бъдещата стратегия на Европейския съюз за Дунавския регион.

Дунавският регион обхваща 10 държави, шест от които са държави-членки на Европейския съюз с население 200 милиона души. Този брой включва 75 милиона души, които живеят в области, граничещи с река Дунав. Ето защо считам, че е важно моделът да бъде използван и за стратегия за Дунавския регион, която ще трябва да има план за действие и програма за действие за идните години.

И пак по темата за програмата на Европейския съвет, също така считам, че е от огромно значение за нас да приемем на европейско равнище финансовите инструменти, необходими за развитието на „екологично ефективна“ икономика. В този случай говоря за енергийна ефективност на сгради, и по-специално за устойчив транспорт.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо министър, г-жо заместник-председател на Европейската комисия, въпросът ми се отнася до прилагането на Договора от Лисабон, по-специално обещанието, дадено на ирландците, да има по един член на Комисията от всяка държава.

През декември 2008 г. беше постигнато съгласие Европейският съвет да предприеме подходящи правни мерки да осигури да имаме по един член на Комисията от всяка държава. Г-жо Малмстрьом, какви са тези правни мерки? Разпространява се информация, че ще има допълнение към Договора от Лисабон с договора за присъединяване на Хърватия или има други подходящи правни условия? Можете ли да ни предоставите тази информация? Също така как предвиждате увеличаване на броя на членовете на ЕП с 18, тъй като има още 18 членове на ЕП, които трябва да представляват следващия Европейски парламент със следващия Договор от Лисабон?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, предстоящият Съвет трябва да бъде абсолютен приоритет на промяната на либералните политики, които доведоха до дълбоката икономическа и социална криза. Това

трябва да е времето да се изправим пред бедността, в която живеят около 80 милиона граждани на Европейския съюз, включително повече от 30 милиона работници, чиито заплати са толкова ниски, че те и техните семейства просто преживяват и не могат да избягат от състоянието на бедност. Това трябва да е времето за справяне с тежката безработица, която продължава да нараства и която може да достигне 30 милиона през следващата година, ако не вземем незабавно подходящи мерки.

Затова главното предизвикателство за Съвета е да се откъсне от неолибералните политики на Лисабонската стратегия и Пакта за стабилност. Те трябва да бъдат заменени от реална програма за прогрес и социално развитие, която ще подкрепи висококачествени публични услуги, производството и микро-, малки и средни предприятия, ще цени онези, които работят, и ще създава повече заетост с права, включително работни места за жени и младежи.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, според някои слухове, които чух, съществува идея как да бъде накаран президентът на Чешката република, Клаус, да се съгласи и тя е да се включат по някакъв начин декретите „Бенеш“ в Договора от Лисабон по-късно. Желая да се предпазим от подобна правна измама и нелепости по три причини. Първо, считам, че ще създадем опасен прецедент, след който всеки конституционен експерт ще счита, че може да се намеси в договор ретроспективно и, както виждаме, това е опасно, защото словашкото правителство вече заяви, че ако Клаус може да прави това, те също могат. Затова считам, че ще бъде опасен прецедент.

Второ, неправилно е да се сочат ирландците като пример. Това, което ирландците искаха, също първоначално беше включено в Договора от Лисабон, и те не възразяваха срещу онова, което не беше включено. Затова тяхното искане не се натъкна на никакви правни пречки. Трето, съдържанието на 13-тия от 143-те декрета „Бенеш“ лишава от граждански права унгарците и немците. Считам, че Европейският съюз не може да допусне позоваване на подобни документи.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-н председател, искам да продължа с аргумента от изказването си вчера относно подготовката за срещата на върха в Копенхаген и след това да спомена вчерашното заседание на Екофин, което не беше много успешно.

Питах Ви за отговорността, която носим като индустриализирани държави, да се държим по такъв начин, че развиващите се страни да могат да ни следват в усилията ни да се борим с изменението на климата.

В Копенхаген не можем да действаме, като че ли всички имаме еднакви способности — това би означавало, че всички започваме от едно и също място, за да не стигнем до никъде накрая. Затова, за да убедим нашите партньори в развитието да се присъединят към нас, очевидно трябва да решим въпроса за помощта, която трябва да им бъде дадена, а не да чакаме резултатите от срещата на върха в Копенхаген.

На следващия Европейски съвет и във важния контекст на изменението на климата 27-те трябва да са напълно съгласни за начина, по който Европейският съюз мисли за помощта за развиващите се страни.

Вчера, както казах, Съветът на министрите на икономиката и финансите (Екофин) не успя да стигне до обща позиция по този набор от проблеми. Обаче знаем, че въпросът е абсолютно важен. Европейската комисия вече направи своите предложения и силно се надявам, че можем да вземем инициативата и да поведем с нас нашите партньори, за да постигнем глобалната солидарност, необходима за преодоляване на проблема с изменението на климата.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Г-н председател, въпросът ми е насочен към действащото председателство на Съвета. Знаете, че централният въпрос във връзка с бъдещото председателство на Европейския съвет е да се знае дали той или тя възнамерява да предпочита метода на Общността при всички обстоятелства. Считате ли, че този критерий трябва да бъде предварително условие за назначаването на действащ председател на Съвета?

Напоследък редовно ставаме свидетели на междуправителствени тенденции. Считам, че е време да приключим с този период, да се върнем към началото на европейския процес на интеграция и да останем верни на наследството на Роберт Шуман и Жан Моне.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, винаги говорим за „икономическа и финансова криза“ в кавички. Защо не говорим за структурна криза? Всичко това започна с истинска банкова криза, която включваше инвестиционните банки. Това е един отрасъл, но в резултат пострада цялата световна икономика.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Госпожи и господа, конференцията в Копенхаген скоро ще дойде, а ние сме направили само малка крачка напред от конференцията миналата година. Би трябвало да сме постигнали много повече и да действаме с повече решителност. Оказва се, че се борим не само за финансирането, но и дори за поемане на ангажимент за целите на отделните държави по отношение намаляването на емисии.

Индустриализираните държави е необходимо да играят по-видна роля по въпроса и трябва да изпратим ясно послание до Съединените американски щати. Конкретната трудност, пред която сме изправени по отношение на Съединените щати, е, че те дори няма да са приели необходимото национално законодателство до настъпването на декември. Считаю, че трябва ясно да заявим нашите очаквания, че президентът Обама ще изпълни едно от най-важните си предизборни обещания, т.е. Америка да играе инициативна роля в борбата с изменението на климата. Аналогично, ние трябва ясно да изразим очакването си президентът Обама да се възползва от личното си явяване, за да постигне успешен завършек на конференцията.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Госпожо действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Европейският съвет несъмнено е важен орган и затова следва да решава основни въпроси. Въпрос номер едно е да се осигури работа, която може да гарантира на хората приличен жизнен стандарт. Изненадан съм от поредицата безсмислени изказвания, които издават липса на знания и глупаво смесват някакъв странен гулаш от искания за реванш и крайно либерални методи. Европейският съюз трябва да отхвърля такива гласове веднага и същевременно да даде ясен сигнал, че главната му цел е да задвижи отново промишлеността и да реши критичната ситуация в селското стопанство. Ако вместо това се съгласи със съкращения в социалната област, наред с помощ за банките и най-богатите, то не може да се очаква никакъв положителен импулс, особено след като се държи на абстрактни критерии за финансова стабилност. В заключение искам да кажа на онези, които отчаяно се противопоставяха на ратифицирането на Договора от Лисабон чрез референдум: въведете ред в собствената си къща и ако не можете да обясните кое е доброто в Договора на собствените си граждани, не изнасяйте лекции на други.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, искам да спомена предизвикателствата, пред които трябва да се изправим и да преодолеем в областта на свободите, сигурността и правосъдието, а именно установяване на правилна обща политика по отношение на миграцията и убежището; ефективен контрол на външните ни граници; ефективна политика за интеграция и репатриране, Еврост, който е надежден и достоен за доверие; Европол, който да обслужва Общността под контрола на Европейския парламент; напредък по отношение на хармонизирането в областта на гражданското и наказателното правосъдие; ефективни трансатлантически отношения, особено със Съединените щати, основани на доверие и равенство; равнопоставено решение на въпроса за данни на СУИФТ; ефективна политика за защита на данните; по-добра защита на еврото от фалшификации и активна подкрепа за Хартата на основните права.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Г-н председател, моят въпрос е много прост. Имаме новоназначен председател на новата Комисия, но кога ще имаме нова Комисия? В тези трудни времена е невъзможно да се работи с Комисия, половината от членовете на която вече си събират багажа. Необходим ни е нов тласък в Европа — тази нова Комисия ни трябва скоро.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, една от поуките, които трябва да се извлекат от неотдавнашния референдум в Ирландия, е, че една добра кампания за отношения с обществеността е от голямо значение. През юни 2008 г. ирландците гласуваха против Договора от Лисабон. Малко повече от година след това те гласуваха за него с мнозинство от две трети. Оказал ли е междувременно Европейският съюз някакво много по-голямо въздействие върху техния живот? Не. Но посланието на Европейския съюз беше продадено много по-добре откъм страната на защитниците на Договора във втората кампания.

И особено сега с появата на Договора от Лисабон считам, че е важно с новите компетенции да се свърши много добра работа. Но Комисията трябва да се ангажира и с подходяща стратегия за отношения с обществеността, за да сведе добрата работа до знанието на хората. Затова ще попитам Комисията какви планове има в това отношение, за да преминават бъдещите референдуми много по-лесно, отколкото в миналото.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Г-н председател, името ми е Luhan, не Luman. Приветствам топло факта, че политическите групи подкрепят популяризирането на ратификационния процес. За да се осигури ефективната работа на Европейския съюз ни е необходим Договор от Лисабон и ние се нуждаем от него да влезе в сила колкото е възможно по-скоро.

В момента Чешката република е единствената държава-членка, която още не е ратифицирала Договора. Както вече заяви групата на Европейската народна партия (Християндемократи), ние призоваваме президента Клаус да покаже разумно отношение и да ратифицира Договора преди датата на Европейския съвет в края на октомври. В противен случай ще останем заседнали в институционалното разискване и няма да можем да се съсредоточим

върху реалните проблеми, пред които са изправени обикновените граждани като икономическата и финансовата криза, безработицата и социалното включване, нито пък ще можем да укрепим имиджа на Европейския съюз като истински световен играч.

Считам, че сме обсъждали достойнствата на Договора толкова много, че няма смисъл да подновяваме разискването. Това, което ни интересува сега, е, че на следващия Европейски съвет можем да потвърдим, че процесът на ратифициране е завършен във всички държави-членки, за да можем да преминем към следващия етап на формиране на състава на Комисията.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря ви за вашите въпроси и коментари. Често говорим за Европа на гражданите, Европа на народите, като след това ги тълкуваме така, че да прилягат на собствените ни политически цели. Всъщност в това няма нищо лошо, но ако попитаме гражданите „Какво искате от Европа?“, то гражданите на всички европейски държави казват „Искаме сътрудничество в Европа, основаващо се на редица ценности, което да решава нашите общи проблеми — икономическата криза, безработицата, въпросите на климата, международната престъпност, проблема с миграцията и т.н.“.

Именно затова сме тук. Много от въпросите ще бъдат обсъждани на срещата на върха след десет дни. Разбира се, няма да успеем да ги решим всичките, но се надявам, че ще можем да предприемем някои важни стъпки в правилна посока и по този начин да създадем повече „Европа на гражданите“. Трябва да вземем решенията по начин, който е демократичен, открит и позволява прозрачност.

Всеки от нас може да има различно виждане за Договора от Лисабон. Виждането на шведското председателство и на Съвета, а считам и на мнозинството в залата, е, че Договорът от Лисабон ще приближи Европа до гражданите. Ще вземаме решения по по-ефективен и демократичен начин и ще придадем повече сила и тежест на Европейския съюз в нашите глобални отношения. Затова е важно Договорът да влезе в сила и мога да гарантирам, че ще направим всичко по силите си да осигурим това да се случи колкото е възможно по-скоро.

Все още няма решение по отношение на чешкия президент. Чух, че тук има някакви спекулации, но въпреки всичко все още няма решение. Водим интензивни разговори с нашите приятели в Прага и се надяваме много, много скоро да ви представим предложение, което да реши въпроса. Искам да изтъкна, че трябва да изчакаме решението на чешкия конституционен съд преди да продължим.

Междувременно ще продължи подготовката за съвместно решение с Парламента и за ЕСВД, което ще обсъждаме този следобед. Ще се върна на много от мненията, които бяха изразени, и други въпроси, свързани с Договора от Лисабон. Имаме много конструктивно сътрудничество с вашия председател, г-н Buzek, и с неговите колеги за това как Парламентът, Съветът и Комисията могат да си сътрудничат след като влязат в сила новите правила.

Бяха зададени няколко въпроса за Афганистан. Да, г-жо de Sarnez, надяваме се да постигнем напредък в обсъжданията за по-единно европейско становище по отношение на Афганистан, основано и на военното присъствие на Европейския съюз там, и на засилената подкрепа за гражданското общество и за демократичните процеси на изграждане на държавата. Точно сега се водят интензивни разговори за това как можем да подкрепим изборите, които ще се състоят на 7 ноември. Това е много скоро. Трудно е да се изпратят европейски наблюдатели на изборите в толкова кратък срок, но ние ще направим всичко възможно да постигнем това.

Дългосрочната цел на Европейския съюз, която подкрепяме, е да имаме обща политика по отношение на убежището и миграцията. Няма да успеем с това до края на годината, отчасти защото ни е необходимо първо да влезе в сила Договорът от Лисабон. Но аз съм съгласна с вас, че това е важно. Междувременно работим по Стокхолмската програма и едно от нещата, които обсъждаме в тази връзка, са въпроси, свързани с миграцията. Това са много сложни въпроси, разбира се, и засягат сътрудничеството с трети страни, търговията, помощи и възможността за въвеждане на рамка, за да можем да имаме законна имиграция в Европа. Те засягат и солидарността, и системите за приемане. Комисията ще докладва за напредъка, постигнат в това отношение. След това ще вземем по-нататъшни решения през декември.

Г-н van Baalen, въпросът за Протокола от Анкара е важен. Ние често казваме на нашите турски приятели, че трябва да ратифицират и прилагат Протокола от Анкара. Въпросът няма да бъде обсъждан на срещата на върха, защото ще обсъждаме разширяването по-късно през есента, като е възможно да вземем решение през декември. Затова със сигурност ще се върна на темата отново.

Що се отнася до броя на членовете на Комисията, Европейският съвет реши всяка държава да има по един член на Комисията. Съгласно настоящия Договор, би било възможно това да се промени през 2014 г. Веднага щом Договорът влезе в сила ще имаме време да разгледаме всякакви правни корекции, които биха били необходими, за да може да се гарантира, че всяка държава ще запази своя член на Комисията, и ние ще направим

това. Водим разговори с различните правни органи, за да видим дали ще са необходими допълнителни изменения на Договора или дали е достатъчно Европейският съвет да реши това единодушно.

Същото важи и за допълнителните 18 членове на ЕП. Веднага след влизането на Договора в сила ще започнем подготовка за това. Някои държави вече направиха подготовка, за да могат да изпратят бързо въпросните членове тук. Г-н Audy, националната система за гласуване в някои държави е малко по-сложна. Затова може да отнеме известно време. Надявам се подготовката да започне колкото е възможно по-скоро. Аз съм много доволна, че Европейският парламент допусна тези членове като наблюдатели докато чакат да станат официално членове на ЕП. Заедно с предстоящото испанско председателство ще положим всички усилия да осигурим това да стане възможно най-бързо и да премине колкото е възможно по-гладко.

Накрая искам да изразя моята благодарност не само за разискването, но и за изключително силната подкрепа, която Парламентът оказва на председателството по отношение на въпроса за климата. Ще положим всички усилия да стане възможно да вземем решения на заседанието на Европейския съвет относно европейско финансиране, въз основа и на европейското участие и на нашето участие по отношение на развиващите се страни, което ще ни позволи да изпратим категоричен сигнал и да дадем тласък на международните преговори, за да може да бъдат колкото е възможно по-успешни в Копенхаген. Най-сериозната и най-важна задача за нашето поколение е да предприеме подходящи, конкретни стъпки за борба с глобалното затопляне и да бъде въведено глобално регулиране. Много съм благодарна за подкрепата и ангажмента на Европейския парламент в това отношение.

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко благодаря ви много за това оживено и интересно разискване. Съвсем ясно е, че усещането за неотложност на прилагането на Договора от Лисабон е осезаемо в Парламента и в това разискване. Както разбирате Комисията, също като Парламента, с нетърпение очаква влизането в сила на новия Договор.

Всички знаем, че политическият процес на одобрение вече е завършен във всички държави-членки. Разбира се, от всяка държава-членка зависи да приключи процесът на ратифициране и при това те трябва да спазват своите вътрешни процедури, но също така е ясно, че никоя държава-членка не действа във вакуум. Техните решения или забавяния оказват въздействие върху всички ни.

Надяваме се, че Чешката република ще бъде много скоро в състояние да ратифицира Договора. Искам също така да напомня на всички тук за лоялното сътрудничество, което е един от принципите и главните характеристики на Европейския съюз. Считаю, че е от решаващо значение държавите-членки да могат да си имат доверие по отношение на поетите ангажменти.

Позволете също така да коментирам факта, че много от членовете на Парламента тук направиха разграничение или поставиха граница между реалността — с безработица и икономическа криза — от една страна, и текста на Договора, от друга, но естествено цялата идея е, че текстът на Договора от Лисабон е предназначен за работа с контекста и че ще бъдем по-добре подготвени да вземаме ефективни решения по отношение на имиграцията или политиката за предоставяне на убежище, за енергийната сигурност и т.н. Това е цялата идея и трябва да ги свързваме, вместо да ги разделяме, но се надяваме, че много скоро ще стигнем до края на безкрайното разискване по институционални въпроси и ще можем да използваме новите ефективни инструменти.

Комисията в момента работи активно, за да се подготви за прилагането, когато Договорът влезе в сила. Зная, че този следобед ще посветите конкретно разискване на ЕСВД. Затова не е сега моментът да започваме пълно обсъждане по темата. Но искам да кажа, че тук сме изправени пред истинско предизвикателство.

Предизвикателство е да се съберат заедно различните играчи в полето на външните отношения, а крайната цел трябва да бъде да се постигне дипломатическа синергия. Необходима е определена степен на творческо мислене, като същевременно се спазва балансът между институциите.

Нужно е също така Службата да е напълно подотчетна на Парламента — на Европейския парламент. Силно вярвам, че създаването на ЕСВД може да бъде успех, ако Съветът, Парламентът и Комисията работят заедно в тясно сътрудничество. Трябва също така да се съобразим с факта, че Върховният представител и заместник-председателя на Комисията трябва да направят предложение в съгласие с Комисията.

По друг важен въпрос, инициативата на европейските граждани, Комисията възнамерява да стартира Зелена книга в средата на ноември. Възнамеряваме да проведем широки консултации с граждани, с гражданското общество и всички заинтересовани страни, за да можем да стартираме законодателни предложения много скоро след влизане в сила на Договора от Лисабон.

Последствията от икономическата и финансовата криза ще са на преден план в дневния ред на Съвета. Тази конкретна тема чуваме да бъде назовавана често по време на разискването. Съгласна съм с онези, които казваха, че няма място за самодоволство. Вярно е, че политиките в отговор на кризата започват да дават някакви резултати — финансовите пазари започват да се консолидират и доверието се повишава — но сме далече от пълно възстановяване и последствията от безработицата са и ще останат много тежки. Трябва също така да продължат политическите усилия в подкрепа на активни политики по отношение на пазара на труда.

Комисията — казвам това в отговор на някои въпроси, повдигнати по време на разискването — поддържа своето предложение за бюджета. Надяваме се, че Парламентът също ще потвърди нашите амбиции чрез вашия вот. Както каза председателят Барозу вчера във времето за въпроси, направеното досега не е достатъчно.

Положението със заетостта е такова, че всички ние трябва да направим повече на европейско, но и на национално равнище. Безработицата е наша първа грижа днес и се надяваме, че можем да разчитаме на Европейския парламент да продължи работата по това и да оказва натиск върху Съвета и на национално равнище да одобри нашето предложение за улесняване на управлението на структурните фондове, защото това определено може да помогне.

Друг повдигнат въпрос се отнасяше до административната тежест. Този четвъртък Комисията ще приеме много важно съобщение относно намаляването на административната тежест. Съобщението ще изложи постигнатото досега и какво остава да бъде направено. То се опира и на важната работа, извършена от групата Стойбер. Според конкретния доклад картината е много положителна и предложението за справяне с административната тежест е внесено. За съжаление, повечето от предложенията очакват разглеждане от Съвета, така че отново се надяваме, че Европейският парламент ще ни помогне да окажем натиск върху държавите-членки за действителен напредък по темата.

Искам да кажа нещо и за надзора на финансовия пазар, който присъства редовно в дневния ред на Комисията през последните месеци. Трябва да бъде създадена изцяло нова надзорна рамка на равнище ЕС и сме доволни, че е постигнат известен напредък. Има широко съгласие в Съвета по предложението на Комисията за съвет за системен риск за пруденциален надзор на макроравнище. Надяваме се Парламентът да го подкрепи. Много повече усилия са необходими, когато става въпрос за надзорни органи за пруденциален надзор на микроравнище и отново разчитаме на волята на Съвета и на Парламента за постигане на амбициозно и ефективно решение колкото е възможно по-скоро.

Накрая, позволете ми да кажа нещо по темата, която също е на преден план в дневния ред на шведското председателство, а именно изменението на климата, тъй като остават само няколко седмици до Конференцията в Копенхаген. Мисля, че неколцина от вас засегнаха онова, което ще бъде основният въпрос, който ще определи успеха или неуспеха. Бих го нарекла климатична справедливост, защото се отнася до отношенията между развиващите се и развитите страни и волята да се внесе надеждно предложение за финансиране на мерките и за смекчаване на ефекта и за адаптация, и относно начина, по който показваме нашата готовност да водим останалите.

Комисията — и тя е единственият орган, който направи това — внесе предложение за финансиране. То беше критикувано от мнозина като недостатъчно. Сигурна съм, че няма да е достатъчно, но то е първата крачка, и да се надяваме, че ще накара и други да положат усилия и да предложат нещо, по което ще можем да преговаряме в Копенхаген. Разбира се, ние ще продължим да бъдем съвсем активни и няма да снижаваме нашето ниво на амбиция, а ще насърчаваме всички останали страни и партньори да имат пълноправно участие и да седнат на масата — включително Съединените щати за пръв път — за да можем да отговорим на всички тревоги на гражданите.

Мога да ви уверя, че нямаме намерение да снижаваме амбициите си, а по-скоро ще работим инициативно за добро споразумение в Копенхаген.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Gerard Batten (EFD), в писмена форма. – (EN) Съществуват трескави спекулации, че Тони Блеър може да бъде назначен за първи президент на Европейския съюз съгласно Договора от Лисабон/Европейската конституция. Близко тридесет и осем хиляди души са подписали общоевропейска петиция против неговото председателство. Лесно е да се разбере защо. Като министър-председател на Британия г-н Блеър се прояви като лъжец и фантасм. С относително скромна заплата на министър-председател той загадъчно успя да стане мултимилионер. В скандала с разходите на членовете на парламента, който сега е обхванал Камарата на

общините, документацията за разходите само на един член на парламента необяснимо е изчезнала. Това са разходите на г-н Блеър. Споделям отвращението на онези, които се противопоставиха на председателството на г-н Блеър. Но всъщност кой би могъл да бъде по-добър кандидат за президент от г-н Блеър за този Съюз, така както е основан на измама, лъжи и корупция? Г-н Блеър доведе Британия до ръба на разорението. Би могъл да направи същото и за ЕС. ЕС и Тони Блеър се заслужават един друг.

Ivo Belet (PPE), *в писмена форма.* – (NL) Г-н председател, приемаме, че дневният ред на предстоящия Европейски съвет ще включва и икономическата криза по-специално положението с „Опел“. Придобиването на „Опел“ и масивната национална държавна помощ, обещана в тази връзка, са повече от прецедент в съдопроизводството за Европа; става въпрос за надеждността на Европейската комисия, която трябва да осигури да не се предоставя незаконна държавна помощ. Неприемливо е печеливши заводи в добро състояние да бъдат закривани, защото държавата-членка, в която се намират, не може да предостави такава държавна помощ, каквато може друга — по-голяма и по-силна — държава-членка.

Трябва да извлечем и поуки от аферата с „Опел“: все още не е късно да бъде стартирана координирана европейска стратегия за автомобилния отрасъл. Конкурентната нормативна рамка за автомобилостроенето (CARS 21) беше и остава похвален план, но съвсем не е достатъчна. Европа трябва да изготви енергичен план за бъдещето, който рязко да ускори разработването на устойчив електрически автомобил. За да направи това, трябва да бъдат събрани заедно европейските производители на автомобили около масата и да се съсредоточат ресурсите от Седмата рамкова програма. Време е да използваме от нашата защитна позиция и дадем положителен сигнал на всички работници от най-големия отрасъл в Европа.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Една от главните цели на следващия Европейски съвет ще бъде да осигури успеха на Конференцията на ООН по изменението на климата, която ще се проведе в Копенхаген през декември.

Заклученията на Съвета относно позицията на ЕС на конференцията в Копенхаген са от основно значение за осигуряване на това ЕС да говори с един глас. Важно е да се запази амбициозната позиция по време на преговорите. ЕС трябва да покаже, че е единен и да даде пример за лидерство, особено като помага на развиващите се страни, които са изправени пред разходи от около 100 милиарда евро годишно след 2020 година, за да се адаптират към ефектите от изменението на климата и да намалят емисиите си.

Установяването на структура на система за финансиране за развиващите се страни, особено на най-слабо развитите, е от огромно значение наред с определянето на ресурсите и сумите за това финансиране, за да се осигури споразумение в Копенхаген.

Споразумението ще позволи да влезе в сила протокол, който ще замени Протокола от Киото от 1 януари 2013 г. и ще осигури ефективно намаляване на емисиите на парникови газове, като същевременно ще позволи на европейската промишленост да остане конкурентна на глобалните пазари.

András Gyürk (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Надяваме се, че най-късно до последната октомврийска сесия на Европейския съвет ще са изчезнали и последните пречки пред влизането в сила на Договора от Лисабон. Споразумението може в много отношения да вдъхнови Европейския съюз за по-ефективен процес на вземане на решения. Искам да насоча вниманието към един пример: енергийната сигурност. Един от признаците за напредък е, че за разлика от досега, на енергийната политика е даден отделен раздел в Договор за ЕО. Въз основа на събитията от последните няколко години считам, че новата глава ще очертае насоките за енергийната политика на ЕС. Целите, които трябва да се подкрепят, включват развитие на енергийната ефективност, подкрепа за използването на възобновяеми ресурси и взаимното свързване на мрежите. Като член на ЕП от нова държава-членка, аз съм особено доволен, че концепцията за солидарност също е включена в новата глава за енергетиката. Обаче Договорът от Лисабон по никакъв начин, поне когато става въпрос за енергийната политика, не ни дава готово решение. Включването на новата глава има по-скоро действието на предупреждение: необходимо е Европа да предприеме неотложни мерки да намали своята зависимост и да популяризира своите виждания по отношение на околната среда.

Договорът от Лисабон сам по себе си не дава абсолютно никаква гаранция, а само възможност. Това е възможност държавите-членки да консолидират основите на обща енергийна политика на ЕС, като осъзнават собствените си интереси. Разработването на алтернативни маршрути за доставки, взаимосвързването на мрежите или дори осигуряването на защита срещу външни покупки не могат да се предвидят в бъдеще без подходяща степен на политическа решимост и сътрудничество между държавите-членки.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Ефектът от одобрението на Ирландия на Договора от Лисабон се усеща в целия европейски континент. Целта на Договора е очевидно да опрости процеса на вземане на

решения след разширяването на ЕС на изток. На този фон посланието на нашите партньори в Ирландия е в подкрепа на солидарността между гражданите на Европа. Говорим също за един от последните Европейски съвети, провеждани по системата на ротация на председателството на ЕС. Този факт е още по-важен с оглед, че избирането ще става измежду заемащите главните длъжности през следващите години. Това е въпрос, който породи оживени разисквания, включващи безброй политически чувствителни аспекти. По мое мнение, нашата задача е да се справим с въпрос, при който ясните принципи трябва да имат приоритет пред всякаво чувство на гордост за момента. Наш дълг е да предложим на Европейския съюз последователност, ефективност, дългосрочно бъдеще и балансирано развитие на всички региони, за да може да се изправи пред предизвикателствата на глобалната политическа сцена, независимо дали говорим за икономическа криза, изменение на климата, нашата обща идентичност и т.н. Всъщност Европейският съюз ще придобие силата, която заслужава, само когато сме в съзвучие помежду си на световно равнище и когато можем да бъдем идентифицирани като обект, който предприема единни действия.

(Заседанието се прекъсва за няколко минути)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

3. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

3.1. Свобода на информацията в Италия и другите държави-членки на Европейския съюз (гласуване)

– *Преди гласуването:*

Edite Estrela (S&D). – *(PT)* Г-н председател, искам думата съгласно член 157, параграф 1 от Правилника за дейността, за да говоря по повод на проекта за второ изменение на предложението за обща резолюция относно свободата на информацията в Италия и другите държави-членки, представен от групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Предложеното изменение е срам за Европейския парламент и, в интерес на истината, то не трябва да се обсъжда, още по-малко да се гласува. Неговите предпоставки са погрешни и се основават на обикновена заблуда, измислена от португалските политически партии по време на изборната кампания — те получиха правилен отговор от португалските избиратели.

Несъмнена истина е обаче (и аз имам доказателства в потвърждение на това), че членът на ЕП, който е внесъл предложението за изменението демонстрира своята нетолерантност и мракобеснически светоглед вчера, като в своя уебсайт призова писателя Хосе Сарамаго, носител на Нобелова награда за литература, да се откаже от португалското си гражданство. Съвсем ясно е кой атакува свободата на мнението.

– *Преди гласуването на предложението за обща резолюция RC-B7-0090/2009:*

David-Maria Sassoli, *от името на групата S&D.* – *(IT)* Г-н председател, в съответствие с член 147 от Правилника за дейността, искам да ви напомня, че при разискването относно правата на човека в света през 2007 г. Парламентът реши да отхвърли предложението на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и следователно да не се допуска позоваването на лица, които заемат високи постове и представляват граждански и религиозни институции с цел да се подсилят политическите аргументи.

Ето защо настояваме да приложите същата мярка по отношение на внесените от групата PPE изменения на нашата резолюция, които изрично се позовават на президента на Италианската република Джорджо Наполитано.

Председател. – Г-н Sassoli, Вие поставихте въпроса за недопустимост съгласно член 147 от Правилника за дейността. В резултат на това председателството, и по-конкретно председателят Bužek, задълбочено проучи въпроса, както можете да предположите. Неговият анализ се основаваше на следните принципи. Преди всичко измененията, за които говорите, а именно изменения 7, 8 и 9, са пряко свързани с текста, който те имат за

цел да променят. Второ, те не целят да заличат или да заменят целия текст. Също така те не променят различните параграфи в текста, нито може да се твърди, че те не засягат всички езикови версии.

Ето защо като приложи стриктно разпоредбите на член 147, председателят стигна до извода, че измененията отговарят на всички критерии за допустимост. Следователно председателят реши, че те са допустими.

По отношение на споменаването на президента Наполитано, който е бивш и многоуважаван наш колега, има precedent, който ни позволява да включим имена на хора, на политици, в нашите текстове.

Г-н Sassoli, ако настоявате на своето искане, имате на разположение други възможности за действие съгласно Правилника за дейността, като например да направите устно предложение за изменение или, разбира се, да гласувате против гореспоменатите изменения.

Mario Mauro, *от името на групата PPE*. – (IT) Г-н председател, напълно съм съгласен с тълкуването на председателството по отношение на измененията. Аз имам устно предложение за изменение: да запазим всички изменения и просто да заличим името и фамилията на президента на Италианската република.

Ето защо, в съответствие с нашата стандартна практика, моето предложение е да не включваме препратки към отделни лица и да заличим „Джорджо Наполитано“, като оставим измененията и възможността те да бъдат гласувани. Смятам, че това ще ни даде възможност по някакъв начин да засвидетелстваме своето уважение към президента на Италианската република (който явно е казал, каквото е имал да казва), неговите думи бяха споменати по време на разискването от всички изказали се от всички групи.

Niccolò Rinaldi, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, като взех под внимание решението на председателството относно допустимостта на измененията, искам само да помоля авторите им да ги оттеглят в името на политическата целесъобразност.

Не смятам, че споменаването на името и фамилията на президента на Италианската република би променило съществено нещо, като се има предвид, че именно той е обект на въпросните изменения. Мисля, че що се отнася до нашата работа, това е нещо като ритуал. Никога не съм виждал членове на ЕП от други държави да цитират английската кралица или президента на Германия в нашите резолюции по начин, който може да изглежда непочтен. Затова просто настоявам изменения 7, 8 и 9 да бъдат оттеглени.

Председател. – Г-н Sassoli, предвид на това, че Вие зададохте този въпрос и че г-н Мауро внесе предложение в отговор на Вашето, желаете ли да вземете думата, за да отговорите?

David-Maria Sassoli, *от името на групата S&D*. – (IT) Г-н председател, ние подкрепяме предложението за заличаване на името и фамилията на нашия президент. Естествено ще гласуваме срещу измененията.

Председател. – В такъв случай ще премахнем името и фамилията на държавния глава на Италия.

– *Преди гласуването на параграф 3:*

Nuno Melo (PPE). – (PT) Г-н председател, моето устно предложение за изменение е следното: изразява съжаление и осъжда намесата от страна на социалистическото правителство на Португалия, която е довела до вземане на решение да се спре предаването „Jornal Nacional“, излъчвано по португалския телевизионен канал „TV1“, и отбелязва, че решението в момента се разследва от регулаторния орган на Португалия.

(Устното предложение за изменение не се приема)

– *След гласуването на съображение Г:*

József Szájer (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да напомня на всички тук, че Европейският парламент не трябва да приема резолюции, които прилагат двойни стандарти. Ето защо ще посоча пример от моята страна, от Унгария, където министърът на финансите подаде молба за наказателно производство срещу журналист, тъй като не му харесваше това, което журналистът пишеше за него.

По тази причина мисля, че споменаването на министър-председателя на Италия във вашия текст по повод на завеждане на дела срещу италиански и европейски вестници, пропускайки горния случай (а аз смятам, че случилото се в Унгария е по-сериозно), представлява прилагане на двоен стандарт. Така че, искам да призова нашите колеги от левицата да не гласуват против изменението, защото това ясно ще покаже, че активността ви е само показна и единствената ви цел е да тормозите министър-председателя в една държава, където левицата не управлява.

(Ръкопляскания)

Правителството не е от вашето политическо семейство, но вие не държите на същите стандарти, когато управляват социалисти. Това означава, че изменението е в правилната посока:

(Ръкопляскания)

„като има предвид, че Европейският парламент не приема прилагането на двойни стандарти; като има предвид, че с цел оказване на политически натиск върху журналисти, които разкриват случаи на корупция, свързани с високопоставени служители и политици от управляващата партия, държавната администрация в Унгария неотдавна предприе стъпки за започване на наказателно производство срещу такива представители на медиите“, (по-конкретно срещу Tamás Pindroch, журналист от „Magyar Hírlap“), „като има предвид в частност, че наказателно производство е предприето срещу журналист, който е разследвал скандали, свързани с бивш високопоставен член на правителството и един от кандидатите за член на Европейската комисия; като има предвид, че това е довело до създаването на атмосфера на оказване на политически натиск върху печата в Унгария“.

Моля да подкрепите това предложение, за да не подкопаете доверието към себе си. Така можете да убедите всички, че не тормозите конкретен човек, когото не харесвате и чиито политически възгледи не споделяте, а наистина поддържате свободата на печата в Европа.

(Устното предложение за изменение не се приема)

Председател. – С това гласуването приключи.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, взех думата, за да ви информирам за един много сериозен инцидент, който не е свързан с настоящото гласуване. По повод на инцидента призовавам председателството на Парламента възможно най-скоро да поиска информация, за да можем да предприемем съответни действия, за да защитим нашите права и имунитет.

Днес сутринта служители на италианската полиция са нахлули в личното жилище на един от членовете на нашата делегация, докато той беше тук в Страсбург. По тази причина той трябваше незабавно да напусне Страсбург и да се върне в жилището си в изпълнение на нареждането на италианския съд за извършване на обиск на член на ЕП, по-точно на личното жилище на член на ЕП, при явно нарушение на основните аспекти на нашите права и имунитет.

Желая Парламентът и председателството да проверят дали инициативата на съда и на италианската полиция по отношение на г-н Mastella представлява акт на неуважение и сериозно нарушение на условията на нашия имунитет.

Председател. – Председателството ще разгледа въпроса, за да защити категорично нашите права и имунитет.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Г-н председател, надявам се, че едно предишно неуместно гласуване на литовски закон, който предстои да влезе в сила, е помогнало на много колеги да осъзнаят, че трябва да се предотврати опасността Европейският съюз да се превърне в Съветския съюз.

4. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Свобода на информацията в Италия и другите държави-членки на Европейския съюз

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Г-н председател, надявам се, че г-н Берлускони ще бъде преследван от съдебните органи за престъпленията, които е извършил, и че неговото господство върху печата ще приключи. Някои членове на ЕП, които не гласуваха в подкрепа на обвинението, следва да престанат да се правят, че не забелязват нищо, тъй като случващото се в Италия по отношение на свободата е много сериозно. То засяга и се отразява на всички европейци, независимо от резултата от гласуването днес.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, представена от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите съвместно с други групи, защото свободата на информацията, свободата на изразяване и многообразието на мненията трябва да се гарантира във всички

държави-членки на Европейския съюз. Свободата на информацията е в основата на свободното демократично общество и в Хартата на основните права е заложено, че всеки човек има право на свобода на изразяване и това право включва правото на всеки да има собствени убеждения и да получава и разпространява информация и идеи без намесата на държавните институции. Ето защо ние, членовете на Европейския парламент, сме призвани да подкрепяме развитието на независими медии и лоялна конкуренция на национално равнище. С цел да се гарантира истинска свобода на пресата държавните институции трябва да са готови да защитават свободата на изразяване и да насърчават нейното развитие, което е най-важното за гарантирането на основните ценности и права на Европейския съюз.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Г-н председател, „това, което гъсеницата нарича край на света, Бог е нарекъл пеперуда“. Тази мисъл на един китайски философ е много уместна за разискването, ако вземем предвид, че президентът Обама спечели Нобеловата награда за мир, въпреки че разкритикува враждебното отразяване на събитието по телевизията, а ние тук обсъждаме обвинението за липса на свобода, които са мотивирани само от едно нещо: културата на омраза към г-н Берлускони.

Културата на омраза, демонстрирана от фотомонтажа на министър-председателя, който е поставен зад решетки по време на улична демонстрация в подкрепа на свободата на пресата, където преобладават червени знамена и обиди от всякакъв характер. Култура на омразата, за която Парламентът трябва да поеме отговорност, ако иска да предотврати позорната антидемократична атака на якобинската левица.

Възможно е Европа, за която винаги е било трудно да толерира една силна и решителна Италия, да се преструва, че не знае за случая с цел да омаловажи силата на Италия. Народът на Италия няма да позволи това, той няма да позволи непотчени европейски сили да се опитват да вразумяват Италия благодарение на културата на омраза, наложена от онези в страната, които просто не искат да признаят демократичната изборна победа на дясноцентристките сили.

Сред най-четените вестниците в Италия 18 са в опозиция или не са свързани с правителството и само пет могат да бъдат посочени като дясноцентристки, а ние чуваме какви ли не обиди. Това е истината и е в интерес на демокрацията Парламентът най-после да започне да разглежда италианската левица като антидемократична и неразривно свързана с културата на омраза.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Нека изпратим послание до онези лъжци в Унгария, които твърдят, че за Движението за по-добра Унгария (Jobbik) няма и не може да има място в Европейския парламент, като твърдят, че тричленната унгарска делегация от Движението за по-добра Унгария е решило изхода от гласуването и не е позволило да се осъди Италия тук, днес, от присъстващите несправедливи, дискриминационни сили. Това беше първото нещо, което исках да кажа. Второ, ние направихме това не заради дисциплината в политическата група, а заради справедливостта. Ние също така взехме предвид това, че те, преди всичко, щяха да се опитат да приложат двойни стандарти. Всъщност аз се оплаках на г-н Барозу вчера, че правителството на социалистите и либералите в Унгария е посегнало на свободата на мнението не посредством концентрация на печата или медиите, а чрез убийства на хора, хвърлянето им в затвора, измъчването им и организирането на серия от фалшиви процеси. В отговор г-н Барозу каза, че това е вътрешен въпрос. Как може това да е вътрешен въпрос, когато случаят в Италия не е вътрешен въпрос? Движението за по-добра Унгария няма да позволи подобни двойни стандарти да се прилагат в Парламента.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, Европа също е забелязала, че италианската опозиция е изпаднала в делириум и си въобразява неща, които не съществуват.

Ние, разбира се, не можем да се радваме на положението, защото бихме предпочели да дойдем в Парламента и да говорим за проблемите, които хората искат да решим, но все пак можем да намерим утеха във факта, че поне Европа произнесе присъда, която дори Antonio Di Pietro не би могъл да постави под съмнение. Всъщност това вече се случи през 2004 г., когато централна фигура отново беше Antonio Di Pietro, подкрепен от други членове на ЕП, а сега той е изпратил други тук, за да правят същото, но те нямат повод да ликоват.

Освен това италианските избиратели пожелаха да изгонят комунистите от парламентарната арена и те вече не седят в залата. Искането за свобода на печата в Италия не е нищо друго освен опит от страна на издателски групи, магистрати и политици да делегитимират министър-председателя и неговото правителство. Това обаче води до създаването на ситуация, при която е на лице настойчиво преследване само на един човек, и до гражданска война, която се подклажда от определени леви елементи. Всичко това може да има много сериозни последици.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Съществуват няколко начина да се унищожи медийният плурализъм, да се захранва населението с необективна информация и да не се допуска многообразието на мненията. Един от начините е

медиите да се монополизират икономически чрез установяване на собственост върху тях, но той не е единствен. Монопол върху информацията може да се постигне например чрез организиране на участия и интервюта във водещи обществени медийни организации с представители на една единствена партия, т.е. на управляващата партия, и чрез блокиране на различните мнения. Има и други примери, както чухме по време на обсъждането на темата в Парламента. Тези примери вероятно са факти.

Всичко това ни убеждава, че ако Европа иска наистина да бъде демократична, тя се нуждае от правила, нуждае се от директиви, за да се създаде медиен плурализъм. По тази причина гласувах в подкрепа на резолюцията, представена от групата ALDE, социалистите и зелените, в която са залегнали предложения от този характер.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, преди всичко искам да коригирам първия и втория си вот — имах намерение да се въздържа, но в бързината направих грешка и натиснах неправилния бутон. При първите две гласувания за деня аз се въздържах.

Искам да заявя следното: предложението, което доведе до днешното обсъждане, е заченато в грях и този грях беше вече посочен от президента на Италианската република. Към този грях можем да прибавим и опортюнизма от избора на правното действие на италианския министър-председател срещу определени вестници (което е напълно в съответствие с принципите на правовата държава) като средство за организиране на атака срещу него.

Ето защо не гласувахме в подкрепа на предложението на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица и т.н., но от друга страна, гласувахме против предложението на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), защото, въпреки че предложението заслужава признание доколко, доколкото то запазва достойнството на Италия, то напълно пренебрегва проблема за баланс между медиите и другите власти в държавата, който съществува в Европа, и е сериозен проблем и за Италия. Това не засяга само конфликта на интереси на министър-председателя в тази област, а също и други въпроси.

От друга страна, на национално равнище моята партия, Партията на обединените християндемократи, непрекъснато отправя предизвикателства към мнозинството по темата. Мисля, че ние също трябва да отправим послание като се въздържим от гласуване.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Г-н председател, разискването ни показва как италианската левица все повече се отдалечава от чувствата, вълнуващи нашия народ. В Италия нямаше всенародно въстание, а хитър политически ход от страна на съдебния, издателски и политически елит с цел да се обезсили присъдата, законно произнесена от нашия народ преди няколко месеца.

Госпожи и господа, онези, които през последните дни твърдят пред Парламента, че италианците са обезпокоени за това, че свободата на печата е застрашена от г-н Берлускони, лъжат и добре знаят това. Всички честни италианци признават, че в Италия има вестници, радиостанции и телевизионни канали, които работят свободно и че много от тези вестници имат редакционна политика, която е в разрез с политиката на италианския министър-председател. И ако някъде има липса на плурализъм, то това е единствено — подчертавам, госпожи и господа, единствено — в профсъюза, признат от италианските журналисти, който безсрамно демонстрира лявата си ориентация. Освен това авторите на предавания, коментаторите и комиците, чиито възгледи се различават от тези на италианския министър-председател, могат лесно да си намерят работа в държавните телевизионни канали или в телевизионните канали, собственост на италианския министър-председател, без тяхната свобода да бъде застрашена.

Ако италианците имат някакви притеснения и страхове, то те са същите като на всички европейци, г-н председател, и са свързани с кризата, нелегалната имиграция, работните места и пенсиите, но определено нямат нищо общо със свободата на информацията, която никога не е била застрашена и която, напротив, всеки ден е атакувана от партизанщината на левицата.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Г-н председател, ще цитирам Джон Стюарт Мил и ще продължа на шведски, „Ако цялото човечество минус един би било на едно и също мнение, и само един човек би бил на противоположно мнение, то човечеството не би имало повече право да накара тази личност да замълчи, отколкото самата личност, ако би имала такава власт, би имала право да накара човечеството да замълчи“.

(SV) Италия е част от европейската люлка на демокрацията. Затова ситуацията, в която се намират италианските медии днес, е достойна за съжаление. Зачитането на основните права на човека във всички държави в Европа е в основата на сътрудничеството в ЕС. Напълно неправилно е да се твърди, както това прави групата на

Европейската народна партия (Християндемократи), че проблемът не е в това. Групата PPE се крие зад тези аргументи и по този начин обслужва интересите на Силвио Берлускони.

Многообразието на медиите означава, че много различни участници имат възможност да работят без държавата да се намесва в същината на работата им. За да можем да имаме истинско демократично разискване в Европа, ние се нуждаем от независими медии във всички държави-членки. Как се постига това не е въпрос на ЕС. Гарантирането на свободата на печата, от друга страна, е всъщност въпросът, с който следва да се занимаваме на ниво ЕС. По тази причина наистина съжалявам за резултата от днешното гласуване по повод на резолюцията за свободата на информацията в Италия.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, не съм въодушевен от политическото и морално лидерство на г-н Берлускони и за съжаление Италия не заема първите места в класацията що се отнася до свободата на печата. Свободата на информацията и на печата обаче е преди всичко проблем, който засяга самата Италия. Самите италианци следва да предприемат действия по проблема. Добрата новина е, че те наистина правят това например чрез отнемането на имунитета на италианския министър-председател. В допълнение, неотдавнашното лансиране на вестника „Il Fatto Quotidiano“ показва, че има критични печатни издания в Италия и че има начини за ответни действия.

Ето защо призовавам италианците да бъдат бдителни по отношение на атаките срещу свободата на печата в държавата им. Надявам се, че не е необходимо бюрокрацията в Брюксел да се намесва. Все пак ние не искаме „повече Европа“, а по-скоро Европа, която се фокусира върху основните си задачи. Само така Европа може да спечели доверието на електората.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, свободата на информацията е много важен въпрос и що се отнася до мен, гласувах в подкрепа на резолюцията. Ние обаче трябва да помним, че свободата е свързана с отговорност и че в Европа се нуждаем от критични и прозрачни комуникации. Трябва да гарантираме, че това ще продължи и в бъдеще. Европейската история свидетелства, че се случват ужасни неща, когато медиите не са свободни и информацията не може да се движи безпрепятствено.

По този въпрос мисля, че ние в Европейския парламент трябва да наблюдаваме цяла Европа, а не само отделна държава-членка. С тази цел, трябва да разширим проблема и да установим принципи, към които да се придържаме, независимо дали управляват социалисти, либерали или десни. Същите правила трябва да се прилагат към всички, във всички случаи, като сме длъжни да гарантираме, че свободата на информацията ще бъде съхранена. Това е една от основните свободи, която, надявам се, Европейският съюз ще запази в следващите години. Също така се надявам, че отношението към всички ще се определя съгласно едни и същи стандарти.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, Европейският съюз претендира, че е възприел добри принципи по отношение на свободата и демокрацията, като те всички са препотвърдени от Договора от Лисабон, но ние отново се правим, че не забелязваме очевидните нарушения в една или друга държава-членка. Ние не посочваме открито онези, които не подкрепят принципите, на които се основава Европейският съюз. Не желаем да създаваме смут, но днес имаме възможност да заявим своята позиция и да кажем, че контролът върху печата от страна на италианския министър-председател е явна злоупотреба.

Съществуват проблеми и в други държави-членки, но в Италия те са най-сериозни. Благодарение на гласовете на Партията за независимост на Обединеното кралство и на британските консерватори днес загубихме с един глас, само с един глас. Консерваторите в Британия казват, че искат Европейският съюз да не се занимава със социална политика и политика на заетостта. Те не казват, че също така искат да не допуснат Европейският съюз да играе каквато и да било роля в защитата на основните свободи, на които се основава демокрацията в Европа.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, доволен съм, че резолюцията беше отхвърлена, тъй като е недопустимо Парламентът да се използва за политически лов на вещици по отношение на определен политик. Също така е неприемливо за Парламента да влиза в ролята на Биг Брадър по темата, нито в ролята на велик инквизитор, който се намесва в проблем, който очевидно засяга отделните държави-членки.

Онези тук, които бият тревога по повод на предполагаема заплахата за свободата на информацията в Италия, заплахата, която е изцяло въображаема, в същото време са първи да прокарват антидемократични закони, които просто целят отстраняването на политическите дисиденти. Това лицемерие на левицата е възмутително. Истина е, че ако в Белгия имаме поне половината от свободата на информацията, която съществува в Италия, щяхме да отбележим много по-голям напредък.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, не прави чест на Парламента да посвещава целия дневен ред и цялото гласуване днес на тема, която изобщо не трябва да се разглежда. Този въпрос е извън компетенциите на Парламента и е прерогатив на една от нашите държави-членки.

Аз не защитавам конкретно Силвио Берлускони. Доволен съм, че британските консерватори не заседават вече с неговата партия в Европейската народна партия, но със сигурност не съм единственият, който беше отвратен от фарисейската самоувереност, която беше демонстрирана от другата страна по време на разискването. Те се оплакват, че г-н Берлускони има имунитет срещу наказателно преследване, без да споменават, че те, в качеството си на членове на ЕП, също се ползват с подобен имунитет; оплакват се от доминирането върху медиите, без да споменават десетките милиони евро обществени средства, които Парламентът харчи, за да се рекламира.

Резолюцията и фактът, че тя ни беше представена днес, не прави чест на никого — на италианците, които повдигнаха въпроса пред Парламента, след като бяха загубили спора в своята държава, не прави чест и на останалите от нас за това, че си позволихме да се намесим. Такива проблеми следва да се разрешават посредством националните демократични механизми и процедури на Италианската република. Позволете ми да повторя моя призив Договорът от Лисабон да бъде подложен на гласуване. (*Pactio Olisipiensis censenda est!*)

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, считам, че всички в Парламента сме загрижени за плурализма на медиите, всички искаме да видим по-голям плурализъм в целия Европейски съюз. Загрижен съм за плурализма на медиите в някои държави-членки; загрижен съм за плурализма на медиите в някои държави извън ЕС, за които обаче социалистите почти никога не повдигат въпроса, като например Куба и Северна Корея. Социалистите си мълчат за плурализма на медиите в тези държави.

Тук обаче има един много важен принцип. Групата „Ролинг стоунс“ веднъж казаха: „Не може винаги да получаваш това, което искаш“ и когато не можеш да получиш това, което искаш, трябва да се опреш на демократичния процес в своята държава, за да убедиш хората да отстранят правителството, което не подкрепяш. Не отиваш в Европейския парламент, за да се опитаеш да отмениш демократични решения с негова помощ. Това е принцип, който консерваторите ценят много и затова съм горд, че групата на Европейските консерватори и реформисти изигра своята роля за отхвърлянето на позорната резолюция.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, считам, че демократичният вот на Парламента безспорно демонстрира нещо, което всички тук знаят, а именно, че в Италия има свобода на информацията.

Виждате ли, това, което левите се опитваха да направят, беше да търсят поводи, за да протестират. Но защо? Защото както вече казах в Брюксел, те имат толкова много вестници в Италия, но не знаят какво да пишат, така че единственото, което можеха да кажат (като междуременно забавиха работата на Парламента с цял месец), беше, че подкрепят идеята, че няма свобода на информацията в Италия.

В многочислените си вестници те не могат да напишат, че в Италия едно правителство е преместило жертвите от земетресението в Акила от палатковите селища в нормални жилища в рамките на четири месеца. Във вестниците си те не могат да напишат, че за три месеца новото правителство на г-н Берлускони почисти боклука от улиците на Неапол, който те бяха позволили да се натрупва с години. Те не могат да кажат, че според Организация за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) Италия е страната с най-малко изгубени работни места, въпреки икономическата криза. В своите вестници те не могат да пишат, че в Италия няма банкрутирали банки и никой не е загубил спестяванията си, въпреки икономическата криза — не могат да кажат това и никой не ги чете, никой не им вярва и те обвиняват за това мнимата липса на свобода на информацията.

Знаете ли какво казваме в Италия? Ние казваме, че те са като хората, които са отворили арената, оставили са бикове да избягат и сега търсят рогата: те са изгубили бикове, гласовете, числеността на избирателите в Италия и се опитаха — и ще спра тук, г-н председател — да си ги върнат в Европа, където също имаха мнозинство, което също загубиха.

Моите уважения към онези, които се опитваха да докажат противното, но демокрацията показва още веднъж, че свободата на информацията е жизнеспособна в Италия.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, много съм доволен от резултата от гласуването на днешната резолюция, защото Италия е държава-членка на Европейския съюз и да бъде посочвана конкретно в предложение, което разглеждаме, би било прекалено. Надявам се обаче, че в бъдеще ще имаме възможност да обсъждаме свободата на информацията, свободата на печата и свободата на отделните журналисти да изразяват мнението си в рамките на медиите, за които работят. Ние трябва да гарантираме, че това се прилага

в целия Европейски съюз, тъй като не трябва да разискваме само една отделна държава. Днешният резултат отбеляза един добър ден за Европейския съюз и един добър ден за демокрацията.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Г-н председател, както обикновено в Европейския парламент обсъждаме и гласуваме въпроси, които са изключително от национален интерес, като това не е нито Камарата на представителите, нито Сенатът в Италия.

Опозицията в Парламента отправи обвинения към италианското правителство, свързани с имиграцията, и то не защото левите се смятат за жертви на някаква странна конспирация, а заради недоволството си от изразената суверенна воля на народа. Сега отново се прави опортюнистически, абсурден и користен опит да се изопачи действителната ситуация в Италия с едничката цел да се охули правителството в нашата страна в лицето на нашия министър-председател Берлускони.

Партиите от малцинството се опитаха да се наложат в изборите с едностранчива информационна кампания, целяща да компенсира липсата на идеология и съдържание в техните политически програми и да причини систематични вреди на нашата държава в рамките на Европа. Членовете на ЕП, които подкрепиха италианската опозиция, трябва да насочат вниманието си към проблеми, които конкретно засягат техните собствени държави, без да гледат на ситуацията в Италия през изкривения и подвеждащ поглед на моите сънародници. Те са от партия, която през годините се е отличила с политика, състояща се от едно нещо: отправяне на последователни и целенасочени оскърбления към министър-председателя на Италия, лидера на коалицията, която беше демократично избрана от 17 милиона италианци.

Писмени обяснения на вот

- Свобода на информацията в Италия и другите държави-членки на Европейския съюз

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, представена от групата на Прогресивния альянс на социалистите и демократите в Европейския парламент относно свободата на информацията, защото мисля, че свободата на печата е един от стълбовете на свободното и демократично общество, чийто привърженик съм, и винаги когато тя е в опасност, както се случва сега в Италия, трябва да сме готови да я защитаваме. В Италия свободата на изразяване и свободата на печата очевидно са в сериозна опасност.

Фактът, че министър-председателят контролира, пряко или косвено, огромна империя от издателства, ежедневни и седмични вестници и три телевизионни канала е явно несъвместим с политическия пост, заеман от г-н Берлускони, и с принципите на една демократична държава, член на ЕС. Към това се прибавят и опитите за оказване на натиск и манипулиране на обществената телевизионна станция. Не трябва да забравяме, че съществуващата икономическа криза допълнително отслаби медиите, като ги направи по-податливи към натиска на рекламни агенции и държавни институции. Наложително е Европейската комисия най-накрая да представи предложение за директива относно плурализма и концентрирането на медиите, ясно определяща правилата, които трябва да се следват във всички държави-членки по този жизненоважен за демокрацията въпрос.

Jean-Pierre Audy (PPE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на промяната на заглавието на проекторезолюцията за свободата на информацията в Италия в съответствие със становището на Комисията от 8 октомври 2009 г. да се заличи думата „Италия“. Дори ситуацията в Италия да предизвиква силно безпокойство поради продължаващия конфликт на интереси между собствеността и/или контрола върху обществени и частни медии и някои политически сили, споделям мнението на голяма част от колегите, че Европейският парламент не трябва да посочва с пръст една или друга държава-членка.

Liam Aylward, Brian Crowley and Pat the Cope Gallagher (ALDE), в писмена форма. – (EN) Днес гласувахме различни резолюции и изменения. По същество пред нас бяха представени предложения, които осъждат начина, по който се управляват медийните услуги в Германия, Португалия, Унгария и Италия.

Като членове на водещата партия в правителството на Ирландия, ние последователно се противопоставяме на предложения, представяни пред Европейския парламент, които осъждат вътрешната дейност на отделните правителства и отделните държави в рамките на Европейския съюз.

Откакто се присъединихме към Европейския съюз, ние последователно се противопоставяме на политически стратегии, съгласно които Европейският парламент е призван да отсъжда по повод на политически решения и спорове, които са вътрешни за отделните страни в Европейския съюз.

Такава беше нашата политическа позиция в миналото, такава е тя и сега. Ние винаги сме били последователни.

Винаги ще подкрепяме свободата на изразяване, която е основно право на всички граждани на Европа.

Ivo Belet (PPE), *в писмена форма*. – (NL) Неочакваният резултат от гласуването ще създаде благоприятно поле за истинско разискване, разискване за същността на проблемите, които застрашават плурализма на медиите. Ние изцяло подкрепяме такова разискване. Всички знаем, че свободата на медиите се намира под натиск в няколко държави-членки (вижте последния доклад за индекса на свободата на печата, публикуван вчера от „Репортери без граници“).

Много е важно обаче да имаме фундаментален подход към проблемите и да разработим инструмент за подобряване на ситуацията в целия Европейски съюз, така че журналистите да могат да вършат своята работа без оказване на натиск от страна на частни или политически заинтересовани страни. Някои членове на Парламента предпочетоха да се занимават с проблемите на отделни държави и да оправят вътрешните сметки, но стана добре, че стратегията не успя, тъй като така бихме рискували да задушим разискването в зародиш. Сега трябва веднъж завинаги да загърбим националните игри и да възпалтим енергията си в структурни решения на проблем, който в дългосрочен план представлява реална заплаха за нашите принципи на правовата държава и за демокрацията в Европа.

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Идеята, че има някакво нарушение на правото на информация в Италия, е погрешна. Първо, не е редно Европейският парламент да се използва като форум, на който да се обсъждат проблеми, които трябва да останат в рамките на компетентността на националните съдилища и парламенти на държавите-членки. В допълнение, очевидно е, че последната критика, отправена към Италия, беше иницирана с цел да се атакува италианският министър-председател Силвио Берлускони. Ето защо гласувах против резолюцията.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Взаимоотношенията между политическата власт и журналистиката са сложни и деликатни, но за мен е ясно, че никой не трябва да има правото да налага своя собствена „истина“ като цензурира идеи, преследва журналисти и ограничава свободата на изразяване и на информация. Свободата на информация и на изразяване е един от фундаменталните принципи, на които се основава Европейският съюз, и е жизненоважен за всяка демокрация. Това също означава, че ние не трябва да омаловажаваме разискването нито да го използваме за извличане на политически дивиденди.

С внасянето на резолюция за свободата на информацията в Италия групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент бърка Европейския парламент с италианския парламент. Те показват, че прилагат двойни стандарти, като отхвърлят предложението да се включат други случаи от други държави като Германия, Унгария или Португалия, за която беше споменат случаят с неоснователното спиране на „Jornal Nacional“ по канала „TV1“. Те не се интересуват от свободата на информацията в Европа, а само в Италия... Интересно, точно днес научаваме, че Португалия е паднала с 14 пункта по-надолу в класацията за свободата на печата, публикувана от „Репортери без граници“.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Свободата на печата е жизненоважна в едно демократично общество. Следователно считам, че необходимостта от балансиран медиен пазар трябва да се подкрепя от всички държави-членки, които са длъжни да се ангажират както поотделно, така и заедно, за да осигурят на всички граждани на Европа възможността да получават възможно най-точна информация. Мисля, че е абсолютно необходимо за всички граждани на Европа активно да упражняват правата и задълженията си, така че да бъдат надлежно информирани, но също така да разбират и критикуват начина, по който са информирани от европейските институции, както и от всяка отделна държава-членка.

Anne Delvaux (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Като бивша журналистка се въздържах при гласуването на всички предложения и изменения тази сряда. Във връзка с това искам да изразя изключително критичното си отношение към използването за партийни и политически цели на такова важно разискване като свободата на печата, основно право, което по същество при никакви обстоятелства не трябва да бъде предмет на политическа търговия и битки между леви и десни.

В Италия е направен опит да се атакува свободата на печата и това е напълно неприемливо. Дали обаче имаме сведения за журналистите от България, Румъния или Франция? Проучвали ли сме внимателно политическата или икономическа намеса, която съществува в други държави в ЕС? Как можем да сме сигурни, че политиката в нашите собствени държави не се намесва в редакторския контрол и съдържание? Ако бяхме разширили проучването си с нов доклад, щяхме да подкрепим резолюциите си, така че те да попадат по най-добрия начин в истинската си цел: свободата на печата в Европейския съюз. Считам, че това основно право заслужава по-голяма инвестиция, отколкото ни предлагат тези текстове, всички от които пропускат най-главното.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на резолюцията, която призовава за приемане на директива за концентрирането на медиите и защитата на плурализма на медиите. За съжаление, законодателната рамка на ЕС в областта на плурализма и концентрирането на медиите е все още недостатъчна. Европейският съюз гарантира свободата на изразяване и на информация в член 11 от Хартата на основните права и член 10 от Европейската конвенция за правата на човека. Всъщност член 11 от Хартата гласи: „свободата и плурализмът на медиите се зачитат“. Свободата и плурализмът на медиите са жизненоважни за едно свободно, здраво и демократично общество. Засилващото се концентриране на медиите в ръцете на богати покровители определено задушава откритото разискване. Ние следва да бъдем много бдителни по отношение на интересите на състоятелното предприемачество, което контролира потока от информация и налага съдържание, което обслужва корисни пазарни интереси, насочено е срещу регулирането и често срещу профсъюзите. По същия начин и със същата цел, а именно да се гарантира обективността, операторите на обществените медии трябва да бъдат независими, а не обект на намеса от страна на държавни органи.

Frank Engel (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Европейският парламент отново е призван да изразява мнение по въпрос, засягащ отделна държава, т.е. заплахите за свободата на изразяване в Италия. Членовете на групата PPE от Люксембург са на мнение, че по принцип Европейският парламент не трябва да се намесва в конфликт на интереси, независимо дали е истински или не, в една държава-членка. Парламентът не трябва да изисква законодателни мерки на европейско равнище всеки път, когато някакъв политически или правен въпрос не може да се разреши задоволително по мнението на някоя от засегнатите страни в дадена държава-членка. Ето защо гласувахме против всички опити да се законодателства на европейско равнище по повод на проблем, свързан с конфликт на интереси в конкретна държава-членка.

Във връзка с казаното дотук ние подкрепяме едно истинско европейско разискване относно печата и проблемните сливания, които могат да съществуват в тази област. Разискването не трябва да се фокусира върху конкретна държава-членка, а да разгледа проблема по обективен и последователен начин за целия ЕС, така че решенията на проблемите да се основават на съществуващото общностно законодателство.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Делегацията на португалските социалисти в Европейския парламент отхвърля и осъжда действията на определени членове на ЕП от Португалия от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), които се опитаха да очернят образа на Португалия и на нейния министър-председател чрез необосновани обвинения за намеса в работата на медиите. Това беше част от кампанията за омаловажаване на атаките срещу свободата на изразяване и на медиите, предприети от правителството на Силвио Берлускони в Италия. Делегацията на социалистите не може да не изрази своето съжаление по повод на това, че определени членове на ЕП от Португалия пренасят на международната сцена разискване, което беше иницирано от определени партии по време на последната изборна кампания, на което обаче електоратът в Португалия даде ясен отговор.

За разлика от онези, които стоят зад тази кампания, социалистите не изискват от нито един португалски гражданин да се откаже от гражданството си. Осъждаме онези, които поставят под съмнение добрата репутация на Португалия вероятно с цел да изпълнят някакви ангажменти към Силвио Берлускони.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Членът на Комисията Вивиан Рединг отправи призив към Парламента при разискването на въпроса да не използваме европейските институции за разрешаване на проблеми, които трябва да се разрешават на национално равнище, както е залегнало в нашите Договори, и аз съм напълно съгласен с това. Затова не приемам използването на подобна тактика от страна на европейската левица, особено от социалистите. Спомням си, че по време на предишния мандат испанските социалисти се опитваха да манипулират Европейския парламент, като търсеха външна подкрепа (която трудно се намираше в тяхната собствена страната) за една катастрофална антитерористична политика. Този неудачен модел на поведение е непроменен. Както сподели председателят на Европейската народна партия (Християндемократи), подобно поведение засилва скептицизма и с нищо не допринася за укрепването на доверието на обществото към европейските институции.

Питам се дали групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент със същия ентузиазъм би водила подобно разискване за Португалия и нееднократната намеса на правителството там в медиите. Тази намеса, само в рамките на няколко месеца, доведе до отстраняването на главния редактор на авторитетен вестник („O Público“) и внезапното спиране на телевизионно новинарско предаване („TV1“), което вече беше еднозначно осъдено от регулаторния орган, отговарящ за медиите.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Гласувахме в подкрепа на резолюцията в защита на свободата на информацията, защото вярваме в защитата на свободата на изразяване и на информация и в плурализма, а не в концентрирането на медиите. Независимо от това не сме съгласни с някои аспекти на

резолуцията, които граничат с намеса в демократичния живот на конкретни държави, и имаме сериозни съмнения за подготвянето на евентуална директива по въпроса, особено като се има предвид съставът на Европейския парламент в момента.

Нашата борба за свобода на изразяване и на информация, за правата на журналистите и другите професионалисти, работещи в медиите, за неограничен достъп до информация и гарантиран плурализъм на медиите не може да бъде използвана за прикриване на партизанщина, чиято главна цел е намесата на Европейския парламент във вътрешните работи на държавите посредством използването на двойни стандарти, в зависимост от това кой политически субект има интерес по определен въпрос.

По тази причина ние също така се въздържахме от гласуване на предложенията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) по въпросите, свързани с „TV1“ в Португалия, въпреки че е известно, че Португалската комунистическа партия се отнася критично към ситуацията в Португалия.

Mathieu Grosch (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Смятам, че разискването относно свободата на печата е много важно. Ситуацията в Италия буди безпокойство, но задачата на Европейския парламент е да разисква темата по принцип или за всички държави, в които има проблеми в това отношение.

Да се споменава само Италия, когато се знае, че проблеми съществуват и в други държави, като например Румъния, България, Португалия и Унгария, води до политически пристрастно разискване, което не допринася за свободата на изразяване и на печата.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Днес гласувах против общата резолюция, предложена от групите PPE, ECR и EFD относно свободата на информацията в Италия и в други държави-членки. Гласувах и против измененията, внесени от тези групи, на общата резолюция, предложена от левицата и обединения център, тъй като измененията по същество целяха да освободят министър-председателя на Италия от отговорността му да спазва принципа на плурализма, който е основна ценност на нашите демокрации. Представителите на тези групи също така по скандален начин нападнаха президента на Италианската република Джорджо Наполитано. Напълно подкрепям общата резолюция, подписана и от моята група, защото изцяло поддържам свободата на изразяване и идеята за европейско законодателство, свързано със сливането на медии, въпреки съпротивата от страна на десницата, която беше вече демонстрирана няколко пъти. Трябва да вземем под внимание страховете, които идват от Италия вследствие на натиска, оказан наскоро от Силвио Берлускони върху италиански и европейски вестници, както и върху свободата на изразяване на Европейската комисия във връзка с връщането на мигрантите по море от италианските органи в Либия в нарушение на принципа на неотблъскване.

Filip Kaczmarek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Гласувах против проекторезолюцията, защото тя е вредна и не съответства на европейските стандарти. В името на определени частни интереси левицата наруши, наред с други, принципа на прилагане на едни и същи стандарти към всички държави-членки. Недопускането на гласуване по устното предложение за изменение, внесено от г-н Szájer, е достатъчно доказателство за това, че истинската причина за резолюцията не е загрижеността за свободата на медиите. Истинската причина е желанието да се атакува италианското правителство и единствено италианското правителство. И то защото това правителство не се харесва на левицата. Левицата има право да не харесва италианското правителство. Но не виждам причина да се продължава с опита да се третира Европейският парламент като инструмент и да се въвлече в текущата политическа борба в една държава-членка.

Свободата на медиите е също така универсална и важна, когато е застрашавана от леви правителства. Много съм доволен, че отхвърлихме проекторезолюцията, която беше поставена на обсъждане с единствената цел левицата да може да атакува политическите си опоненти в Италия.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма.* – (FI) Г-н председател, свободата на изразяване и независимите медии са крайъгълният камък на демокрацията и те трябва да се ценят високо и да се защитават. Като много други колеги тук, аз също съм загрижена за събитията, които наблюдаваме в някои държави-членки, включително Италия и Унгария. Ако резолюцията се занимаваше с комуникациите и техните проблеми в целия ЕС, аз също бих я подкрепила горещо. Този път не можах да направя това. Подкрепям принципа, застъпен от нашата група, Европейската народна партия (Християндемократи), че ЕС не трябва да се намесва във вътрешните работи на държавите, за което няма законно основание. Затова съм доволна от резултата от гласуването относно свободата на информацията в Италия и от това, че всичките девет предложения за резолюции бяха отхвърлени в пленарна зала днес. Споделям загрижеността на моята група за това, че със своите искания за общоевропейско законодателство във връзка с плурализма на медиите и собствеността, Парламентът по-скоро ще унищожи свободата на печата, отколкото да я укрепи. Всяка държава-членка на ЕС има свои собствени легитимни институции, които могат да намерят решение на основни проблеми, и

проблемът на Италия също трябва да се реши на национално равнище. Това обаче не означава, че трябва да отричаме съществуването му.

Гласувах в съответствие с позицията на моята група по повод на предложението за обща резолюция, внесено от социалистите, либералите и зелените, освен по един въпрос. Изменение 10, предложено от нашата група подценява или всъщност не признава проблемите на свободата на информацията в Италия, което не можем да подкрепя. Логиката също така не ми позволи да подкрепя нашето собствено предложение за резолюция, тъй като то показва, че ние също не устояхме на изкушението да се занимаваме със ситуацията само в една държава-членка и в желанието си да установим равновесие подценихме проблема.

Jean-Marie Le Pen (NI), *в писмена форма.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, в Италия ли държавният глава заплашва, търси съдебни средства за защита при най-малката критика и лично участва в съдебния процес с цел да унищожи политическия опонент? Управляващата партия в Италия ли счита информацията, в която липсва добра дума, за „низост“ и „абсолютно безпрецедентна кампания на насилие“ като преднамерен опит за „сваляне“ на държавния глава? Пресата в Италия ли е критикувана, когато разпространи новина за афери, свързани със семейственост, която облагодетелства детето на държавния глава? Само властимащите в Италия ли имат специални връзки с изпълнителните директори на големите частни телевизионни канали и назначават ръководителите на обществените канали? В Италия ли се променя законът за аудиовизуалната реклама в полза на нашите приятели?

В Италия ли един министър е поканен в авторитетно новинарско предаване, за да признае, че се е занимавал със секс туризъм, действие, което подлежи на наказателно преследване, освен в случая с министъра? Не, всичко това се случва във Франция. Учуден съм, че френските социалисти, комунисти и зелени в Парламента не смятат, че си заслужава да се използва това разискване, за да се осъдят съмнителните практики на управлението на Саркози.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Аз гласувах против резолюцията за свободата на информацията в Италия и другите държави-членки на ЕС главно заради параграф Г, в който се споменава „критичното положение в Румъния и България“, като се цитира доклад на „Freedom House“. Внимателно прочетох доклада, особено раздела, отнасящ се за моята страна, и затова мога да кажа, че това изречение не е вярно. В цитирания доклад ясно се казва, че румънската конституция защитава свободата на пресата и правителството все повече зачита тези права.

По отношение на президента на Румъния, Траян Бъсеску, в доклада се казва, че той е доказал, че контролира и манипулира медиите далеч в по-малка степен от своите предшественици. Друг силен аргумент, който доказва, че в нашата държава има свобода на изразяване е, че Румъния се счита за регионален лидер във високоскоростните, широколентови комуникации. С помощта на интернет всички журналисти могат свободно да се изразяват и да се свързват с обществеността. Ето защо мисля, че препратката към Румъния и България е била използвана, без да се вземе под внимание целият контекст.

David Martin (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на резолюцията и напълно поддържам призивите да не се допускат медийните монополи да оперират в Европа. Свободата на информацията е изключително важен проблем и като се вземат предвид силните страсти и приключването на гласуването, аз се надявам, че това е въпрос, към който ще се върнем. Бях разочарован, че, след като измененията бяха отхвърлени, не успяхме да приемем окончателната резолюция.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Аз гласувах против резолюция RC7 0088/2009, внесена от десните, и в подкрепа на обща резолюция RC7 0090/2009, внесена от останалите групи в Парламента, защото защитавам свободата на изразяване и информация, както и плурализма на медиите, и защото съм загрижен за положението в Италия, където съществува конфликт на интереси между политическите, икономическите и медийните сили, както и обезпокоителна концентрация на медиите, включваща обществени и частни медии. Ситуацията в Италия е сериозна заплаха за плурализма на медиите и в това отношение действията на дясното правителство, водено от г-н Берлускони, са неприемливи. Мисля, че е правилно да се подобри необичайната ситуация, която може да има сериозни последици за целия Европейски съюз, и следва да се предприемат стъпки, за да се гарантира независимостта на обществените медийни канали и те да се защитят от каквато и да било намеса от страна на правителството. Желаях моят вот изрично да покаже неодобрението ми на натиска, оказван от органите в Италия върху националните вестници и отправянето на заплахи към тях.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Днешното гласуване на предложенията за резолюции се основава на разискване, което трудно може да бъде надминато по отношение на своята политическа едностранчивост. Обединената левица е предприела атака срещу Берлускони и му отмъщава. Истина е, че в

Италия има сериозна концентрация на медии, но заплахите за свободата на словото и демокрацията са преувеличени. Очевидно е, че левицата ще се противопоставя на всичко, което не е „ляво“.

В предложението за обща резолюция зелените, социалдемократите, комунистите и либералите искат ЕС да има правото да наблюдава плурализма на медиите, както това е наречено евфемистично. Категорично отхвърлям това, защото подобно право могат да имат изключително държавите-членки. Аз бях уверен, че трябва да се противопоставя на тези партийно-политически опити за намеса и че трябва да гласувам против предложението за обща резолюция, внесено от левицата, защото за мен и за Партията на свободата на Австрия свободата на медиите и свободата на словото са сред най-важните аспекти на демокрацията и те трябва да се защитават.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Свободата на изразяване е една от ценностите, която стои в основата на демокрацията. Институциите на Европейския съюз са длъжни да защитават свободата на изразяване посредством своите действия, както и да бъдат източник на вдъхновение за целия свят в това отношение. От друга страна, Европейският парламент не може да бъде използван като арбитър или балансатор във вътрешните политически спорове в държавите-членки, какъвто е случаят с резолюцията, а също и с резолюцията относно положението в Литва, която беше гласувана по време на предишното заседание. Предвид тези съображения гласувах против предложението за резолюция.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Истина е, че има значителна липса на свобода на информацията в Италия, по-специално защото министър-председателят на Италия, г-н Берлускони, е привлякъл по-голямата част от телевизионните канали, пряко или косвено, в своята сфера на влияние благодарение на политическия си пост и медийната си империя. Това обаче не е проблем, специфичен само за Италия. Например във Франция една конституционна реформа доведе до въвеждането на регламенти, които позволяват на президента на републиката да назначава ръководителите на обществените дружества за телевизионно и радиоразпространение (Groupe France Télévision, France 2-5). Това предизвика сериозна дискусия във Франция. (В допълнение председателят на най-големия частен телевизионен канал, „TF1“, е кум на г-н Саркози и затова е в много близки отношения с него.) Възможно е случаят с Италия, от гледна точка на Европейския съюз, да е по-скоро мотивиран от партийна политика и противопоставяне на г-н Берлускони, отколкото от желанието за истинско разискване за свободата на медиите и на информацията. По тази причина гласувах против предложението за резолюция.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Като имаме предвид, че три от държавите-членки на Европейския съюз (включително Румъния) бяха определени от организацията „Freedom House“ като държави с частично свободни медии, аз съм твърдо убедена, че е необходима намеса на равнище на ЕС, за да се гарантира, че се зачита един от основните принципи на демокрацията, а именно свободата на медиите.

Считам, че трябва да призовем Комисията да гарантира плурализма на медиите посредством прилагането на общи стандарти на равнище ЕС. Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския съюз и искам да се възползвам от възможността да повторя, че е необходимо да се приеме директива относно свободата на информацията.

Judith Sargentini (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Групата Verts/ALE, заедно с групите S&D, ALDE и GUE внесоха общ текст. До последния момент тези групи доказваха своето желание да приемат предложения от други политически групи в Парламента, включително и предложенията от групата PPE за споменаване на задълженост за свободата на пресата в други държави-членки. Оказа се, че предложенията не са сериозни опити за постигане на консенсус. Цената на това договаряне беше да се заличи всяко споменаване на Италия, както и нашият призив към Комисията да подготви директива за концентрацията на медиите и плурализма на медиите в ЕС, което беше същността на нашата резолюция.

Измененията, внесени от групата PPE, имаха за цел единствено да разводнят текста и бяха опит да се разделят членовете, подкрепящи текста. Ето защо зелените трябваше да гласуват против, дори ако, поне за някои от тях, бяхме успели да постигнем договореност по време на преговорите. Това не е конструктивен начин на работа от страна на групата PPE. Ние съжаляваме, че десните групи отново отказаха да настояват за европейски отговор на европейски проблем.

Catherine Soullie (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Свободата на пресата е безспорно изискване. Една демократична законодателна институция като Европейския парламент очевидно не може да поставя под съмнение тази придобивка. Опазването и защитата на свободата на информацията трябва да се гарантира при всички случаи. Независимо от това Европейският парламент няма задължението да бъде наднационален съд. Плурализмът и свободата на всички медии трябва да бъдат гарантирани в Европейския съюз, но не подобава на нас, като членове на ЕП, да съдим една държава и нейните лидери за характера на взаимоотношенията между пресата и света на политиката.

Намесата на Европейския парламент в това отношение е неприемлива. Какво законно право имаме ние да изразяваме каквото и да било становище по отношение на състоянието на медиите в Италия? Това е вътрешно-политическо разискване в една държава-членка, разискване, което следва да се води и разреши в границите на съответната държава. Отхвърлянето на изменението, което имаше за цел да промени заглавието на резолюцията и да ѝ придаде по-общностно ориентиран характер, показва целенасочената и чисто политическа същност на това разискване. Трябва да внимаваме, за да не превърнем нашето събрание в съд.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Ние отказахме да участваме в окончателното гласуване на предложението за резолюция, което, под претекста за контролиране на Берлускони в италианските медии, служи на по-общите интереси на плутократията за концентриране на медиите на национално и европейско ниво. Тя призовава за приемане на директиви, които съществено ще изменят вътрешния пазар и условията на конкуренцията, което ще се отрази на правото на информация и свободата на изразяване. Това ще бъде постигнато чрез налагане на манипулациите на големите предприемачи върху информацията и нагаждането на обществените услуги към критериите на частния сектор и правилата на свободния пазар. Дясноцентристките и лявоцентристките поддръжници на европейската еднопосочна улица са доволни и силно желаят откровената намеса на ЕС във вътрешните работи на държавите-членки, подкрепят суверенитета на големите предприемачи в областта на информацията и си пробиват път като използват неприятни сблъсъци и скрити цели, за да видят кой ще спечели благоволенieto на плутократията, за да обслужва най-добре интересите ѝ. Главните работодатели на медиите се опитват по вулгарен начин да манипулират съзнанието на работниците, за да наложат антинародната политика на капитала, която се реализира от дясноцентристките и лявоцентристките правителства. Хората не се заблуждават от борбите в Европейския парламент и от опитите той да се издигне в позицията на цензор, която, освен всичко, е и най-добрата рамка за подкрепа на интересите на капитала.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), in writing. – (EL) Ние подкрепяме предложението за обща резолюция, но не желаем да бъдем свързвани с предложението за директива на Комисията относно концентрацията на медиите и защитата на плурализма, защото считаме, че това право, което засяга толкова сериозен и жизненоважен въпрос, трябва да принадлежи на държавите-членки.

Derek Vaughan (S&D), в писмена форма. – (EN) Като гласувах в подкрепа на общата резолюция, внесена от групите S&D, ALDE, зелените и GUE, считам, че показах своята подкрепа за свободата на медиите в Италия. В качеството си на избран представител, считам, че ролята ми е да подкрепям мерките, които не допускат прекаления контрол върху медиите, не само в Италия, но и във всички европейски държави-членки. Смятам, че монополизирането на медиите е опасно и мисля, че е необходимо да се насърчава по-голямата свобода на медиите в Европа. Европейските граждани не трябва да бъдат обект на цензура в медиите и на избирателно отразяване на новините.

Iva Zanicchi (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, преди малко повече от година за първи път заех мястото си в залата и бях много развълнувана поради дълбокото уважение, което изпитвам към европейските институции и особено към Парламента. Дълбоко съжалявам, че Парламентът е принизен, като е заставен да си губи времето с целенасочени атаки от страна на политически партии, които го използват и злоупотребяват с него в името на собствените си национални и регионални интереси.

Г-н председател, госпожи и господа, именно онова, което се случва на най-ниско, провинциално равнище в Италия, е най-яркото доказателство за свободата на пресата и информацията: помислете за всички местни вестници, вестниците в градовете, големи и малки, които хората четат всеки ден, и вижте за кого пишат те. Помислете за вестници като „La Repubblica“ и за цялата лява преса. Днес Европейският парламент отново пропусна възможността да започне сериозно разискване за свободата на медиите в Европа, които са заложници на онези, които използват Парламента, за да отправят нападки към министър-председателя на Италия.

- Предложение за резолюция: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах за резолюцията, която критикува влошаващото се положение на пресата в Европа, особено в Италия, и в която, в тази връзка, се настоява за изготвяне на законодателство по отношение на сливанията на медии. Ето защо според мен скандален е фактът, че представители на европейската десница (в това число членове на ЕП от Съюза за народно движение (UMP)) се изказаха срещу защитата на свободата на изразяване, като по този начин застанаха на позицията на крайната десница и на членовете на ЕП, които са еврофоби. С този вот европейската десница показа, че рефлексът ѝ беше да защити италианския министър-председател, Силвио Берлускони, член на PPE и глава на медийна империя, което е безпрецедентно за една политическа фигура. Г-н Берлускони систематично заплашва журналисти и избрани представители, които се противопоставят на неговите действия. Не е намеса да се заяви,

че фактът, че ръководителят на италианското правителство контролира трансалпийските медии, е обидна за свободата на пресата в Европа. Италианската демокрация със сигурност заслужава уважение също като всички демокрации в ЕС. Но нейният представител не е показал, че и той заслужава такова уважение. В името на уважението към народа на Италия сме длъжни да го порицаем днес.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на общото предложение, защото съм дълбоко загрижена за концентрацията на собствеността на медиите в Италия и в цяла Европа. В Ирландия има подобна ситуация и се надявам, че Европейският парламент ще се занимава с темата отново. Тези въпроси трябва да бъдат цялостно проучени, а Парламентът да организира постоянно наблюдение и събиране на сведения във връзка с явленията и тенденциите в собствеността на медиите в Ирландия и в Европа. Също така изразявам разочарованието си, че поддръжниците на партията „Войници на съдбата“ гласуваха против тази умерена резолюция за собствеността на медиите в Италия.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Въпросът, който е подложен на гласуване, е свързан с проблеми на регулирането на собствеността на медиите. Много хора говорят за дефицита на демокрация в Европа, но като се има предвид концентрирането на собствеността на медиите в Европа най-голямата опасност за реалната демокрация са медийните барони в света. Ако хората си мислят, че собствениците не оказват влияние върху вестниците, ще трябва да помислят още веднъж. Рупърт Мърдок притежава почти 200 новинарски медии по целия свят. Само малка част от тях заеха антивоенна позиция по отношение на Ирак. Демокрацията зависи от информираността на обществеността. Концентрирането на собствеността на медиите означава, че прокарването на предприемаческите интереси на малцинството от елита може да бъде замаскирано като независима уводна статия. Общественоста трябва винаги да има избор, когато става въпрос за разпространението на новините. В Ирландия имаме свои проблеми със собствеността на медиите, които трябва да регулираме. Парламентът трябва да подкрепи свободата на словото и свободата на изразяване на медиите. Съжалявам, че колегите от десницата бяха на различно мнение.

Catherine Soullie (PPE), *в писмена форма*. – (FR) След гласуването на общата резолюция за свободата на информацията в Италия и другите държави-членки на Европейския съюз като цяло ние от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) сме много доволни. Това, от което се нуждаехме, беше ясно да очертаем ролята на Европейския парламент: ние сме законодателно събрание, а не трибунал по отношение на вътрешните работи на държавите-членки. Щеше да бъде неуместно, ако Парламентът беше подкрепил тази замаскирана лична атака. Много съм доволна от резултата от гласуването. Въпреки че разликата в гласовете беше незначителна, резултатът потвърди ценността на принципа на субсидиарност в рамките на Европейския съюз и неговите институции.

5. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,05 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

6. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

7. Приветствие с добре дошли

Председател. – Радвам се да ви съобщя, че делегацията на парламента на Южна Африка заема място на официалната трибуна. Искам да приветствам с добре дошли делегацията, която е тук, за да вземе участие в 14-та междупарламентарна среща на Европейския парламент и парламента на Южна Африка. Ръководителят на африканската делегация, г-жа Joanmariae Louise Fubbs, председател на комисията по търговия и промишленост на Народното събрание на Южна Африка, е придружена от председателя на комисията по международни отношения и петима други колеги от парламента на Южна Африка.

Както знаете, Европа и Южна Африка споделят едни и същи ценности по отношение на демокрацията, правата на човека и многостранното сътрудничество. Република Южна Африка не само е регионална сила, но също така и все по-голяма световна сила, както и ценен партньор, който ще ни помогне да се справим с предизвикателствата на световната финансова и икономическа криза. Твърдо считаме, че трябва да задълбочим нашия диалог и да развием още по-близки отношения и сътрудничество. Нашите два региона трябва да работят заедно не само по отношение на усилията ни да намерим изход от настоящата криза, но и при създаването

на нов световен ред, който трайно ще бъде от полза за всички нас. Още веднъж, г-жо Joanmariae Louise Fubbs и уважаеми колеги от Парламента на Южна Африка, приветствам ви с добре дошли.

8. Институционални аспекти на създаването на Европейска служба за действия в областта на външната политика — Създаване на европейска служба за действия в областта на външната политика: етап на преговорите с държавите-членки (разискване)

Председател. — Следващата точка е общото разискване по доклада на Elmar Brok относно институционалните аспекти на създаването на Европейската служба за външна дейност (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) и изявленията на Съвета и на Комисията относно създаването на Европейска служба за действия в областта на външната политика.

Elmar Brok, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, приближава моментът, когато Договорът от Лисабон ще бъде окончателно ратифициран, и започваме да обмисляме как той трябва да бъде приложен. Всички знаем, че конституцията трябва да се превърне в реалност, което е също толкова важно, колкото и текстът на дадена конституция или на основния закон, какъвто е Договорът.

Затова искам да припомня на всички още веднъж първоначалната цел, тъй като сегашните ни обсъждания относно Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Върховния представител и заместник-председателя на Комисията е резултат от Конвента за конституцията, последван от междуправителствената конференция относно Договора от Лисабон.

Целта беше да направим Европейския съюз по-ефективен, като преминем в ситуация, в която Европа говори пред света с единен глас. Затова ни е нужен подобен нов Върховен представител и заместник-председател, който трябва да разполага с надеждна служба, за да се справи със задачата подобаващо.

Вторият принцип на Конвента за конституцията беше прозрачността, а третият — демократичността. Това бяха трите отправни точки и беше ясно за парламентарното мнозинство в Конвента, съставено в частност от членове на националните парламенти, че Европейският съюз е винаги по-добър в области, в които действа съобразно общностния метод, и е винаги сравнително по-зле, когато действа съобразно междуправителствения метод.

В съответствие с духа на подготовката, прилагането на Договора не трябва да доведе до засилване на междуправителствения подход, в резултат от което общностният метод, който е демократично контролируем, по-успешен и по-прозрачен, да бъде потиснат.

Затова понякога не разбирам защо държавите-членки се интересуват предимно от структурни схеми, а не как се прилагат на практика принципите. Ние сме на мнение, че не се нуждаем от нова бюрокрация, разположена между Съвета и Комисията, която в дългосрочен план ще се състои от 6 000 до 8 000 души, ще има свой собствен живот и ще се превърне в независимо кралство извън нашия контрол.

Да допуснем, че Службата е административен орган към Комисията, и да признаем, че трябва да има единствен по рода си характер. Не може да бъде нормална служба на Комисията, защото в областта на външната политика и политиката за сигурност правомощията се поделят между Общността и Съвета. Затова трябва да осигурим гаранция за Съвета, така че правата му да бъдат изразени по разумен начин и да се предприеме верен подход.

Важно е да подчертаем, че националните експерти в Комисията трябва да бъдат третирани по различен начин от досегашния; с други думи, те трябва да получат равни права. Трябва да стане ясно, че правата на Парламента по отношение на контрола и бюджета не трябва да бъдат ограничавани по никакъв начин, а вместо това трябва да бъдат разширени.

Затова искам да напомня на Комисията в настоящия момент от разискването, че ние не само имаме право на консултация, но и че ние, членовете на Парламента, принудихме Комисията да даде съгласието си. Няма да изключим Комисията и Върховния представител от изслушанията. Трябва да гарантираме, че при евентуални изменения на Правилника за длъжностните лица и на финансовите регламенти Европейският парламент ще има правото на съвместно вземане на решение по същия начин, както при бюджетната процедура. Затова искам да приканя двете институции да опишат в декларациите си начина, по който принципите на ефективност, прозрачност и демократичност могат да бъдат съчетани. Това не ми стана ясно от досегашните документи на Комитета на постоянните представители (Корепер), до които имах достъп.

(Ръкопляскания)

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н Врок, уважаеми колеги, създаването на Европейската служба за външна дейност е въпрос, който знам, че представлява голям интерес за вас в Парламента. Прочетох с голям интерес и лична съпричастност доклада, внесен от г-н Врок и одобрен в понеделник в комисията по конституционни въпроси. Естествено председателството е напълно съгласно с г-н Врок, който казва в доклада си, че Европейската служба за външна дейност е на практика ключова за общите ни усилия да превърнем европейската външна политика в ефикасен и по-сплотяващ инструмент, който да позволи европейската политика да бъде разглеждана в по-добра светлина в света.

Целта е да преодолеем пропастта между работата на Комисията и тази на Съвета, така че политиките на Съюза да се движат в една посока. Това е необходимо, за да можем да бъдем възможно най-ефективни. Затова е важно да дадем максимално добър старт на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД). Това е едно от най-големите и най-важни предизвикателства на Договора от Лисабон. Много от частите на пъзела трябва да намерят мястото си и затова в Съвета тече голяма подготовка.

Целта е Европейският съвет да се съгласи с доклад, който Върховният представител, след като той или тя бъде назначен(а), да може да използва като отправна точка, когато внася предложение относно ЕСВД. По време на работата, разбира се, ще се провеждат консултации с Европейския парламент по отношение на внасянето на предложението от Върховния представител. Дотогава председателството ще гарантира редовен диалог с Европейския парламент. Водихме такъв диалог досега и ще продължим да го водим. Важно е за Европейския парламент, за Съвета и за Комисията да имаме редовни контакти по тези въпроси, не само между длъжностните лица, но също така и на ниво политика.

Веднага след ирландския референдум — а ние сме много доволни, че резултатът беше положителен — държавите-членки и Комисията започнаха много усилена работа за подготвяне на ЕСВД. Работата напредва и съм абсолютно сигурна, че ще можем да представим някои полезни идеи на Европейския съвет следващата седмица по отношение на бъдещия Върховен представител. Тъй като Върховният представител трябва да внесе окончателното предложение, той или тя ще се включи в работата, след като бъде назначен(а). Това е много важно, за да му/й позволим да има принос за предложението.

Председателството ще представи споразумение относно принципите, обхващащи пет основни елемента, а именно обхвата на дейността на ЕСВД, правното ѝ положение, назначаването на длъжностните лица, финансирането и делегациите на ЕС. Още не сме готови, обсъжданията продължават, но ще ви кажа докъде сме стигнали досега, а в това отношение, изглежда, има съгласие в голяма степен между Съвета и Комисията — надявам се, накрая да има и с Европейския парламент.

По отношение на обхвата на дейността на ЕСВД е ясно, че трябва да определим географски и тематични функции с колективна отговорност за въпроси, с които понастоящем се занимават Комисията и секретариатът на Съвета. Комисията ще продължи да носи главна отговорност за въпроси, свързани с търговията, финансовата помощ и разширението, макар че все още предстои да бъде определена разграничителната линия между Комисията и ЕСВД по отношение на финансовата помощ.

Държавите-членки и Комисията също са съгласни, че правният статут на ЕСВД трябва да отразява и да поддържа единствената по рода си роля, която тя има в системата на ЕС. Независимо какво ще бъде окончателното правно решение, то трябва да отговаря на принципите на добро управление и отчетност.

Персоналът ще се набира от Комисията, секретариата на Съвета и държавите-членки. Това е заложено ясно в Договора от Лисабон. Всички категории персонал трябва да имат правото да встъпят в длъжност при равни условия. Делегациите на ЕС ще бъдат поставени под ръководството на Върховния представител веднага след влизането в сила на Договора от Лисабон.

Важен въпрос, свързан със създаването на ЕСВД, е контактът с Европейския парламент. След назначаването на Върховния представител, той или тя ще се консултира редовно с Европейския парламент по основните линии и важния избор на посоката в рамките на общата външна политика и политиката за сигурност, както и в рамките на общата политика за сигурност и отбрана. Сигурна съм, че тесните контакти с ЕП ще бъдат стимулирани и на ниво длъжностни лица. ЕСВД следователно трябва да бъде улеснена по отношение на връзките с Парламента.

Дотук приблизително сме стигнали в обсъжданията. Не мога да предоставя повече подробности, тъй като не сме приключили разговорите все още, но ще направим всичко възможно да продължим да информираме Парламента за постигнатия напредък. Разбира се, Върховният представител още не е назначен, така че това

са само идеи засега. Накрая Върховният представител ще внесе предложението съгласно разпоредбите на Договора.

С това искам да ви благодаря за възможността да говоря пред вас и очаквам с нетърпение конструктивното разискване, по време на което ще слушам много внимателно мненията в Парламента и ще отговоря на вашите въпроси, доколкото мога.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ние, надявам се, сме на финалната права от процеса на влизане в сила на Договора от Лисабон, завършвайки един процес, който отне осем години на обсъждания и преговори. След решителния резултат от ирландския референдум всички се надяваме, че много скоро ще последва и ратификацията от страна на чехите. Ако го постигнем на 20-ата годишнина от обединението на Европа, това ще е велик ден за Европа и гражданите ѝ — най-вече защото ще можем да насочим вниманието си изцяло към неотложните предизвикателства и политически опасения, пред които сме изправени.

Достигайки финалните етапи, позволете да поздравя Парламента, и в частност комисията по конституционни въпроси с Elmar Brok за докладчик, за представянето на становището относно ключовия елемент на Договора от Лисабон, а именно Европейската служба за външна дейност (ЕСВД). Създаването на ЕСВД предоставя на Европейския съюз и съставлящите го институции възможността да постигнем това, за което отдавна се надяваме: да имаме единен глас в света и да разширим влиянието на ЕС по света.

Докладът на г-н Brok отразява този голям потенциал. Заедно с настоящето важно разискване и многобройните други консултации с представителите на Парламента, той ще има съществен принос към нашата работа с шведското председателство, с държавите-членки и със секретариата на Съвета през идните месеци. Доволна съм да потвърдя, че Комисията твърдо подкрепя цялостния подход на Парламента. Съгласна съм с принципите на прозрачност, демократичност и съгласуваност, които посочихте преди малко. Очевидно е важно всички институции да работят заедно, за да помогнат на новоизбрания Върховен представител/заместник-председател в неговата/нейната задача да изготви решението за създаването на ЕСВД — решение, което, както знаете, изисква съгласието на Комисията и консултация с Парламента.

Първо, статутът на ЕСВД. Наистина тя ще е единствена по рода си, тъй като нямаме модел, който да следваме. Създаваме нещо ново. Нито ще е междуправителствена, нито ще е основана изцяло на метода на Общността, но трябва да гарантираме, че новата система разполага с истински европейски подход, вдъхновен и обоснован от силните страни на политиките на Общността, както беше казано. Ключовият въпрос за всички нас е какво ЕСВД ще трябва да постигне. Това трябва да е нашата цел. Обединявайки различните участници в областта на външните отношения, можем да гарантираме, че отношенията ни с външния свят са ясни, последователни и управлявани от едни и същи политически цели. Службата трябва да притежава власт като същина на външната политика на ЕС — мястото, където се разработва и съгласува политиката. Трябва и да бъде считана за такава както вътре в Европейския съюз, така и извън него, и ще бъде ефективна само ако работи добре с другите институции и съблюдава изцяло междуинституционалния баланс.

Затова считам за много важно ЕСВД да бъде изградена по начин, който ѝ позволява да работи в тясна връзка с Комисията и Съвета и да спази изискването да отговаря пред Европейския парламент. За Парламента обединяването на отговорностите в областта на външните действия в единна служба ще представлява според мен промяна в способностите на Парламента да следи за спазването на политиката на Съюза. Както Службата, така и начинът, по който Парламентът работи с нея и с Върховния представител/заместник-председател, ще трябва да е един вид единствен по рода си.

Създаването на ЕСВД ще изисква различни решения, включително вероятно и изменения на финансовия регламент и Правилника за длъжностните лица, за които е нужно предложение от Комисията и приемане чрез процедура на съвместно вземане на решение.

Върховният представител/заместник-председател се нуждае от правомощията да управлява Службата, но тя също така трябва да служи на системата на ЕС като цяло — най-вече на председателя на Европейската комисия и на председателя на Европейския съвет, както и на другите членове на ЕК, които участват във външните отношения. Службата трябва да може да предложи подкрепата си както в Брюксел и в трети страни, така и на Европейския парламент и официалните си делегации в чужбина.

Прякото участие на държавите-членки в новата Служба е едно от ключовите нововъведения. Посланиците от Корепер търсят най-добрия начин да гарантират, че в Службата ще бъдат привлечени висококачествени дипломати от държавите-членки от самото начало. В Комисията обмисляме как може да бъде направено това до изменението на Правилник за длъжностните лица, а назначаването в Службата трябва да е чрез процедури

за подбор въз основа на заслуги и с подходящо отчитане на необходимостта от географски баланс и баланс по отношение на половете. Това до голяма степен отговаря на желанията, отразени в доклада.

Също така считаме, че всички членове на ЕСВД, независимо дали са длъжностни лица от институциите на ЕС или длъжностни лица от държавите-членки с временни договори, трябва да имат едни и същи права. Те ще бъдат равни във всяко отношение.

По отношение на обхвата на Службата, тя трябва да има цялостен поглед над отношенията на Съюза с останалия свят, така че ѝ трябва географски бюра, както и хоризонтални служби, за да покрие въпроси като общата външна политика и политиката за сигурност (ОВППС), Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО), правата на човека и връзките със структурите на ООН. Целта е да предотвратим дублиране и да гарантираме, че всички, отговорни за външната политика на ЕС, работят ефективно заедно, а Комисията ще продължи също така да има служби, отговорни за търговията, политиката на развитие, финансовата помощ, хуманитарната помощ и разширяването. Тя, разбира се, ще продължи да ръководи и външните аспекти на ключовите вътрешни политики на Съюза, а централен въпрос в настоящото разискване е как да управляваме планирането на външната помощ.

Мога да уверя Парламента, че политиката на ЕС за развитие, включително изкореняването на бедността, ще заема централно място във външните действия на Комисията. Върховният представител/заместник-председател и членът на ЕК, отговарящ за развитието, ще работят по въпроса в изключително тясна връзка един с друг. Фактът, че новият Върховен представител ще бъде и заместник-председател на Комисията, отговорен за съгласуването на всички действия на ЕС в областта на външната политика, ще бъде от полза. Службата ще бъде отговорна и за управлението на делегациите, макар че членовете им ще дойдат не само от нея, но и от други служби — от службите на Комисията и вероятно от други институции и структури на Европейския съюз.

След влизането в сила на Договора делегациите на Комисията ще станат делегации на ЕС. Това ще им предостави нови отговорности, но няма да ограничи ролята им да представляват пълната гама от дейности на Комисията. Делегациите на ЕС трябва да отговарят за представителството, съгласуването и преговарянето от деня на влизане в сила на Договора. В повечето случаи процедурата ще протече гладко. Но в други, където обемът от работа е особено голям, ще бъде необходимо да организираме един вид споделяне на тежестта не само с ротационното председателство, но също така и с други държави-членки.

Създаването на изцяло нова служба в областта на външната политика е сериозно начинание. Тя, както сочи и докладът, ще се развива с времето. Ще се учим заедно. Първата ни цел трябва да бъде, в периода между влизането в сила на Договора и стартирането на ЕСВД, да гарантираме ефективното изпълнение на външните политики на ЕС. Ние и секретариатът на Съвета ще работим заедно с Върховния представител/заместник-председател, за да предотвратим прекъсвания. Но трябва да гледаме по-далеч. Ще съберем на едно място длъжностни лица и дипломати от различните институции и всички държави-членки. Както знаете, общата външна политика не е сборът на 27 национални политики. В ЕСВД са ни нужни хора, които едновременно запазват характерните си национални връзки и мислят по европейски. Затова трябва да създадем дипломатическа култура и дух на своеобразие в ЕС. А за това е важно обучението.

Докладът предлага обещаващата идея за създаването на Европейска академия по дипломация. Междувременно можем да се възползваме от академиите по дипломация на държавите-членки. Съвсем наскоро присъствах на 10-ата годишнина на Европейската дипломатическа програма, която беше очаквана и посочи пътя. Струва си да отбележим, че от седемдесетте години на 20 век насам Комисията е организирала обучителни семинари за повече от 5 700 дипломати. Една от задачите на ЕСВД ще бъде да изготви стратегия за обучението, за да гарантира, че всички членове, независимо от досегашния им опит, ще бъдат подготвени да изпълняват задачите си. Ръководителите на делегациите в частност ще трябва да могат не само да изпълняват политическата си роля, но и да се справят с всички дейности на Комисията, които са основна част от мандата на делегацията.

Докладът на г-н Brok повдига и въпроса дали ЕСВД може да обхване консулските услуги. Комисията е отворена за идеята, дори и да отнеме известно време да бъде развита. Това са въпроси, които ще разглеждаме в бъдеще. В настоящето за нас е предизвикателство да гарантираме, че ЕСВД функционира добре и в интерес на всички: европейските граждани, държавите-членки и Европейския съюз. Комисията подкрепя създаването на ЕСВД, иска тя да успее и ще я подпомогне по всеки възможен начин. Докладът показва, че същото ще стори и Парламентът.

Съжалявам, че отнех толкова много време, но считам въпроса за много важен. Извинете, г-н председател.

Председател. – Няма защо, г-жо член на Комисията, защото съм напълно съгласен с Вас. Темата е много важна.

Alojz Peterle, *от името на групата PPE.* – (SL) Г-жо действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, бивши колеги от Европейския конвент, госпожи и господа, искам да поздравя докладчика Elmar Brok, че определи ясно становището на Европейския парламент по въпросите, свързани със създаването на ЕСВД.

Създаването на такава служба е логично и необходимо следствие от решението да съчетаем две роли на външната политика в една и е ключово за развитието на идентичността на външната политика на Европейския съюз. Общата дипломатия ще представлява опростяване, по-единни и по-ефективни действия, както и по-голяма видимост и познаваемост.

Въпросът как да въведем общата Служба не е чисто технически. Той ще повлияе на осъществяването на политическата цел, която Европейският съюз желае да постигне, предоставяйки ролите на Върховен представител и на заместник-председател на Европейската комисия на едно лице. Развитието на новата Служба трябва да започне в същия дух, който обедини тези две външнополитически роли и който ще доведе до обединяване на усилията на Съвета и на Комисията в областта на външната политика.

Важно е Службата да бъде създадена с отчитане на ролите и сътрудничеството между Комисията, Съвета и Парламента и да бъде основана на взаимно доверие и воля за сътрудничество.

Макар и да считам, че в интерес на Европейския съюз общата Служба трябва да започне да работи възможно най-скоро, твърдо подкрепям препоръката за поэтапното ѝ въвеждане, за да ѝ позволим да приеме най-подходящата и ефикасна форма. Считам за разумно Службата да бъде включена в административната структура на Комисията, както по отношение на организация, така и на бюджет.

За мен е абсолютно задължително бъдещата Служба да включва длъжностни лица от националните дипломатически служби, което несъмнено ще доведе до по-добра и по-достъпна служба за гражданите на Европейския съюз и в частност за държавите, които разполагат с ограничен брой дипломатически представителства.

Roberto Gualtieri, *от името на групата S&D.* – (IT) Г-н председател, г-жо министър, г-жо член на ЕК, госпожи и господа, с това разискване и с доклада, който ще одобрим утре, залата цели да покаже желанието си да помогне за създаването на ЕСВД, дори и на предварителния етап, провеждайки конструктивен диалог със Съвета и с Комисията. Считаме, че незабавното призоваване за междуинституционален диалог е преди всичко полезно и разумно, имайки предвид, че заложената в Договора процедура предвижда Парламентът да изкаже становището си относно предложението, което ще бъде направено от Върховния представител, и защото прерогативите на Парламента по отношение на бюджета изискват той да даде съгласието си и да окаже съдействие. И това е без да споменаваме съгласието на Комисията, както посочи г-н Brok, което осигурява по-голям обхват на действията на Европейския парламент.

Но също така считаме, че е наше задължение да призовем за диалог незабавно, тъй като ЕСВД е едно от най-важните нововъведения на Договора от Лисабон. Характеристиките му целят да оказват съществено влияние върху начина, по който ще се реорганизира европейското управление, и оттук върху начина, по който ще се осъществи на практика цялостният баланс между институциите на Съюза.

Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент е съгласна със становището, прието в доклада на г-н Brok, в чието изготвяне взе дейно участие. Становището цели да развие ролята на Службата като мост между измерението на Комисията във външните действия на Съюза и междуправителственото измерение на общата външна политика и политиката за сигурност, съгласно дял V от Договора от Лисабон.

Естествено сме наясно с уникалния характер на Службата, който също така отразява и ролята на Върховния представител и заместник-председател на Комисията така, както сме наясно и с факта, че Службата не трябва да включва всички служби, използвани от Комисията при прилагането на многобройните аспекти на външните ѝ действия — които не се ограничават само до ОВВПС — започвайки от сътрудничеството за развитие.

Считаме за изключително важно Службата да е в състояние да направи външната политика и политиката за сигурност на Съюза по-ефективна, а действията му в областта на външната политика като цяло — по-последователни. Считаме за изключително важно също така Службата да подлежи на демократичен контрол от страна на Парламента, а за тази цел смятаме, че включването ѝ в административната структура на Комисията е вариантът, който отговаря в най-голяма степен на целите, които наистина сме взели присърце. Затова сме гласували в полза на доклада на г-н Brok.

Andrew Duff, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, Комисията има право, като твърди, че Службата трябва да съчетае всичките инструменти и активи, необходими за провеждането на активна външна политика в целия свят. Съществено важно е всички партньори в този голям проект да започнат да имат доверие един в друг и в Службата, включително и държавите с най-голямо население и влияние.

Съществено важно е Министерството на външните работи в Обединеното кралство да изпрати в Службата най-добрите си хора, а не ненужните. Напълно съгласен съм, че за да има парламентарен и финансов контрол, Службата трябва да бъде включена в Комисията за административни и бюджетни цели. Трябва да кажа на Съвета, че е неприемливо Службата да бъде поставена в същия клас като Икономическия и социален комитет или омбудсмана като част от финансовия регламент. Считам доклада на г-н Brok за практически подготвителен етап в процеса на създаване на ЕСВД, но също така считам, че сега трябва да направим пауза преди да продължим с важните въпроси, преди да бъде избран Върховният представител/заместник-председател.

За Парламента е важно да имаме политически събеседник, с който да договорим създаването и бъдещата програма на ЕСВД, така че държави, моля ви, определете своите хора за всички постове.

Indrek Tarand, *от името на групата Verts/ALE*. – (ET) Г-н председател, госпожи и господа, беше значителен опит и много приятно да работим с някои достойни за уважение хора. Искам да поздравя г-н Brok и много други, които дадоха своя принос. Сега обаче искам да цитирам г-н Барозу, който сутринта мъдро заключи: „Дори и институциите не съществуват вечно; нужна ни е огромна политическа воля“. Всъщност създаването на институция не е възможно без политическа воля. За да предотвратим ситуация, в която създаваме просто поредната институция, политическата ни воля трябва да е от първостепенно значение при създаването на ново учреждение. Целта е наистина европейска и в действителност единствена по рода си организация, която служи на общите интереси на всички европейски граждани. Ако искаме да избегнем дублирането или прахосването на ресурси, което е толкова типично, трябва да гарантираме, че разпределянето на бюджетните средства и разходването им се извършват под надзора на Европейския парламент.

Докладът определя в общи линии принципите, докладвани пред Европейския съвет, които ще ни помогнат да назначим Върховния представител и да изготвим план. След като имаме плана, всички ще бъдем в по-добра позиция и ще получим възможност да реализираме политическата си воля в действие. Тъй като всички са наясно с целите на Зелената партия — като например концепцията за установяване на мир, пълното прилагане на Хартата на основните права и, разбира се, равенството между половете — днес няма да ги коментирам, но обещавам да го направя отново скоро. В този смисъл според мен Съветът ще постъпи много мъдро, ако обмисли назначаването на жена за Върховен представител, тъй като всички знаем, председателят на Комисията не е жена. Всъщност никога не е избирана жена за лидер на Европа и затова, ако създаваме нова европейска институция, вероятно е добра идея да го обмислим.

При изготвянето на доклада обърнах внимание на негативните нагласи от някои зони. Изказано беше мнение, че Парламентът няма участие тук, а само се опитва да си придаде важност с доклада. Моят отговор на това е, че Парламентът е важен и че трябва да го имаме предвид. Докладът ни относно ЕСВД предоставя много добра възможност да покажем действително подобни факти. Затова призовавам всички да подкрепят приемането на доклада, отчитайки факта, че той не включва всички подобрения и желания. Най-важното е да приемем доклада сега.

Ashley Fox, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, искам да изкажа разочарованието си от това, че за пореден път Парламентът обсъжда доклад, който предполага ратифицирането на Договора от Лисабон. Чудя се дали щяхме да го разискваме днес, ако немският конституционен съд все още обсъждаше Договора. Подозирам, че не, и питам защо отношението към Чешката република е различно. Както английският писател Джордж Оруел би отбелязал, всички държави са равни, но някои са по-равни от другите.

Искам да се изкажа против създаването на Европейска академия по дипломация. Във време, когато всички държави-членки са изправени пред голям бюджетен натиск, ЕС трябва да покаже съдържаност. Трябва да бъдем пазители на обществените средства. Целта ни трябва да бъде да харчим обществените пари разумно и да се стараем да връщаме пари на държавите-членки и на данкоплатците, които представляваме, когато можем.

Предложението е немислено. То е поредният пример за това как някои колеги в залата са твърде нетърпеливи да направят грандиозни жестове с чужди пари. Европейската академия по дипломация е загуба на пари и ще се превърне в допълнителна тежест за данкоплатеца.

Искам да напомня на колегите, че всяко общо становище по отношение на външната политика ще се определя от държавите-членки, представени в Съвета, а не от Комисията и със сигурност не от Парламента.

Допълнителният персонал, нужен на ЕСВД, трябва да дойде от държавите-членки и не изисква отделно обучение. Политиката, която ще представят пред света, ще бъде тази на Съвета на министрите, а не някаква отделна европейска политика.

Академия по дипломация ще е нужна, единствено ако ЕС трябва да поеме външните отношения без участието на държавите-членки. Надявам се, че този ден няма да дойде, и ще направя всичко по силите си да го предотвратя.

(Ораторът се съгласява да му бъде зададен въпрос съгласно член 149, параграф 8)

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Г-н председател, мога ли да попитам оратора, дали ако остане разочарован и Договорът в действителност влезе в сила, ще подкрепи назначаването на Крис Патън за Върховен представител?

Ashley Fox (ECR). – (EN) Г-н председател, благодарен съм, че се интересуват от мнението ми, но силно се съмнявам, че решението ще зависи от мен.

Helmut Scholz, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, благодаря за възможността да се изкажа днес. Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица многократно изказва ясно в пленарните сесии основните си критики към насоката и характера на външната политика и политиката за сигурност на Европейския съюз и се противопоставя на следването на този курс, включително и в Договора от Лисабон. Настоящото общо разискване в началото на парламентарния мандат обхваща един от най-важните доклади в рамките на мандата. За съжаление, макар че разбирам мотивите на г-н Brok от гледна точка на парламентарната дейност, трябва да предприемем нещо в рамките на крайния срок, поради което е много трудно да обмислим добре и отговорно размерите и сложните въпроси, произтичащи от същността на новата структура.

По време на разискването стана ясно колко много, за съжаление, все още се витее във въздуха и следователно е предмет на политически покер между интересите на националната власт и правителство и структурите на ЕС. Групата GUE/NGL се противопоставя на това. Затова се надяваме, че Европейският парламент ще има възможността след преговорите да обсъди ЕСВД отново, в съответствие с очакванията, изразени сутринта в залата пред шведското председателство, по отношение на съдържаност при формирането на мандат за преговори. Ние в Парламента трябва да гарантираме и че гражданите на Европа са възможно най-добре информирани относно различните аспекти на ЕСВД, особено предвид съмненията и критиките по отношение на Договора от Лисабон и нуждата от по-голяма прозрачност и демократично съвместно вземане на решения в това отношение.

Обсъжданията относно създаването на ЕСВД текат от месеци зад закрити врати. Моята група иска да повтори, че неучастието на Европейския парламент, на организациите на гражданското общество, засегнати досега, или дори на националните парламенти поражда сериозни въпроси. Най-вече защото оживеното разискване и откритите и прозрачни обсъждания относно институционалните структури имат голямо значение за тяхната легитимност в бъдеще и за отчетността им пред обществото. В резултат приветствам подхода на г-н Brok, който се опитва чрез доклада си да постигне поне парламентарно съвместно вземане на решение за Европейския парламент. Някои от нашите искания целят да постигнат същия резултат.

Противопоставяме се на всякакви усилия — заявявам го недвусмислено и категорично — за включване на политико-военни структури в ЕСВД, независимо дали сега или в бъдеще, което неотдавна беше предложено от Франция и от някои други в Съвета. Евентуална комбинация от военно планиране, структури на тайни служби и общи дипломатически и политически задачи е недопустима според нас.

Morten Messerschmidt, от името на групата EFD. – (DA) Г-н председател, вчера поискаха от мен да изброя три причини за гласуване против доклада. Това е много лесно: демокрация, демокрация и демокрация.

Първо, абсурдно е даден парламент да иска да приеме доклад, основан на договор, чиято съдба е все още напълно неясна. Никой не знае какво ще е бъдещето на Договора от Лисабон и всеки, който зачита макар и в минимална степен демократичните структури — който зачита макар и минимално държавите-членки като Чешката република — ще се въздържи по този проект, докато има яснота по отношение на бъдещето на Договора.

Второ, докладът (и цялата външна служба, която сега се създава) напълно подкопава, отрича и не признава суверенното право на държавите-членки да провеждат своя собствена външна политика. Затова и докладът се опитва да направи Комисията отговорна за всичко. Комисията, разбира се, особено в ролята ѝ на „държавен служител“, съвсем очевидно не е общонародно избрана. С други думи, ако хората искат различна външна

политика, нямат абсолютно никакъв шанс да променят провежданата политика, понеже имат възможност да сменят единствено Съвета, т.е. правителствата, които хората имат възможност да променят, но не и Комисията.

Това означава, трето, че е демократичен фарс това, че Парламентът иска да даде по-големи правомощия, някои абсолютно ключови области в рамките на суверенната държава, на Комисията, която няма общоизбран мандат. Парламентът се основава единствено на силата (*kratos*) — само на власт. Никога на народа (*demos*). Акцентът ни вместо това трябва да е на народа — трябва да се съсредоточим върху хората, а не върху властта. Затова ни трябва по-голяма демокрация. По тази причина докладът трябва да бъде отхвърлен.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, докладът се опитва да ни успокои по отношение на Службата, но според мен прави точно обратното. Твърди, от една страна, че Службата допълва дипломатията на държавите-членки и не я поставя под въпрос. Но останалата част от доклада, по мое мнение, категорично противоречи на това уверение.

В параграф 4 се казва, че Службата — т.е. правомощията ѝ — не може предварително да бъде описана или определена в подробности. В параграф 8, буква г) се предполага, че делегациите, които са част от Службата, биха могли да поемат консулските услуги от държавите-членки. Ясно е, че със Службата се цели — не в краткосрочен план, а в дългосрочен — да се поемат и заменят дипломатическите представителства на държавите-членки, може би в крайна сметка дори и вето на Обединеното кралство и Франция в Съвета за сигурност на ООН.

Когато чуете структура на ЕС да ви уверява, че няма да направи това и това, придобивате доста ясна представа какво възнамерява да свърши. С извинение пред Шекспир, аз мисля, че докладът протестира твърде много. Кой или какво всъщност ще упражнява контрол над тази структура? Не, мисля, че е Съветът. Той трябва да действа единодушно. Ако не може да реши, Службата просто ще продължава с дневния си ред. А Парламентът? Не, ограничава се до консултация. Тази структура ще провежда външна политика, без да се съобразява с ръководителите на държавите-членки и без ефективен контрол от страна на държавите-членки или на Европейския парламент. Националните парламенти ще бъдат понижени до статута на общински съвети.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко считам за мой дълг да благодаря на докладчика, който свърши чудесна работа, и като председател на комисията по конституционни въпроси трябва също така да благодаря на всички членове на комисията и на двете комисии — комисията по външни работи и комисията по развитие — които изготвиха становището, за голямата бързина, с която работиха.

Опитахме се, на практика, да изготвим документ — надявам се, че ще бъде приет — който може да бъде представен на Съвета на 29 и 30 октомври. Напълно наясно сме, че той не е окончателен. Целта му е просто да посочи някои насоки за действие, един вид път, който да следваме, на Съвета и оттам — на Върховния представител, който ще бъде избран.

Върховният представител ще изработи свой собствен организационен план, който, на свой ред, ще трябва да бъде разгледан от нас. Затова пред Парламента сега се представят само насоки. Също така знаем, че успехът на операцията по отношение на ЕСВД е свързан с ролята на Върховния представител, който ще трябва да е в състояние да организира и управлява всички. Чрез него искаме последователна и единна външна политика. Напълно наясно сме, че има проблеми, много се каза по въпроса, но проблемите са за това, за да се решават. Важното е, че границите, информацията, обхватът са ясни.

Докладът на г-н Брок прави някои интересни предложения в това отношение — трябва да съм кратък, защото времето ми за изказване изтича — но във всеки случай те включват интегрирането на Службата в административната структура на Комисията, решението за по-нататъшно развитие на общностния модел и предложението, което освен това е заложено в Договора от Лисабон, длъжностните лица да бъдат наети от секретариатите на Комисията и на Съвета, както и от делегациите на самата Комисия.

Две нововъведения според мен заслужават да бъдат споменати. Посолствата на Съюза, начело с длъжностни лица от ЕСВД, които ще включват също настоящите делегации на Комисията в трети страни и бюрата за връзка на Съвета, с възможност за командироване на експерти от генералните дирекции; и положените основи за създаването на Европейска академия по дипломатия, което е интересна идея.

Времето ми за изказване изтече. Надявам се само, че докладът наистина ще бъде приет и то с преобладаващо мнозинство.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Г-н председател, както всички знаем, ЕСВД е едно от основните нововъведения, предложени от Договора от Лисабон. Затова трябва да сме много внимателни и отговорни при създаването ѝ.

Всички сме съгласни, че тя трябва да започне да функционира веднага щом Договорът от Лисабон влезе в сила. Комисията и Съветът вече работят по насоките, които се очаква да представят на заседанието на Европейския съвет в края на месеца. Затова е важно Европейският парламент да повлияе на процеса.

Днешното разискване и произтичащата от него резолюция имат много голямо значение, защото сега трябва да изпратим много ясно послание на Съвета и Европейската комисия в доказателство на политически консенсус по отношение на създаването на Службата.

Горда съм от работата на моя колега, която е резултат от междупартийни обсъждания в Парламента. Настояваме за запазване на общностния модел във външните отношения на Съюза. Колегите желаят Службата да бъде прикрепена към Европейската комисия и да бъде част от цялостния бюджет на Общността. ЕСВД трябва да е част от Комисията по отношение на администрацията и бюджета, както и формална част от Комисията, като единствена по рода си структура, прикрепена към структурата на Комисията.

Бюджетната комисия е изключително важна. Тя представлява лост, с който ЕП може да упражнява правомощията си. По този начин Парламентът трябва и ще упражнява бюджетен и демократичен контрол над Службата. Предстоят много въпроси за решаване например ясното разделение на задачите в ЕСВД и отговорните подразделения на Европейската комисия — като имаме предвид, че още не знаем каква ще е структурата на бъдещата Комисия — както и отношенията между Върховния представител и различните представители на Съюза в чужбина, но резолюцията ще бъде първото становище на Европейския парламент, след което ще последват следващите стъпки.

Не трябва да забравяме и човешкия фактор. Върховният представител трябва да е човек с лични качества, опит и постижения, подкрепен от Комисията, Съвета и националните дипломатически служби. Считаю, че в институционалното създаване на ЕСВД структурата от гледна точка на половете трябва да отразява надлежно ангажиментите на Съюза по отношение на интегрирането на принципа на равенство между половете.

Не на последно място, като човек, който работи за равно политическо представяне на жените през последните 15 години, ще се радвам, ако Върховният представител е жена.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Г-н председател, някои колеги намериха за подходящо да използват изказванията си, за да ни предадат уроци по демокрация. Затова позволете да посоча, че и в комисията по конституционни въпроси, и в комисията по външни работи, чието становище изготвих, се уверихме, че обсъждането и гласуването на съответните ни текстове няма да се проведат, преди да е известен резултатът от ирландския референдум. Направихме го от уважение към решението на ирландския народ. За щастие те казаха „да“, но можеха да кажат и „не“. Искахме да се има предвид това, както и заседанието на Европейския съвет следващата седмица. Следователно трябваше да проведем нашето обсъждане и да изготвим текстовете за изключително кратко време. Същите колеги, които се опитват да ни учат на демокрация, разбира се, се оплакаха и от това. Отклонявам се от темата.

Днес сме свидетели на много важен момент. Текстовете ни, отразяващи нашето становище относно бъдещата ЕСВД, са предвестник на нова ера за Европейския съюз. Тези от нас, които следят развитието на Съюза от години и помнят първите скромни стъпки по отношение на външната политика, да не говорим за политиката за сигурност и отбрана, на Договорите — първо от Маастрихт, после от Амстердам — може да са си мислели, както и аз навремето, че няма да доживеем този ден, че няма да успеем да положим основите на обща европейска дипломация.

Тези от нас, които следяха внимателно, докато идеите в тази област се развиваха, помнят също така, че само преди няколко месеца някои от националните ни дипломатически служби категорично не желаеха да приемат един вид моментален „голям взрив“, при който всички настоящи делегации да бъдат поставени под ръководството на бъдещия Върховен представител от самото начало. Категорично съм доволна от развитието.

Моите политически и държавни отговорности при предишните ми политически превъплътения са ме научили, че нищо от това няма да е лесно. И все пак сме свидетели на важен момент и се надявам, че докладът ще бъде приет с много голямо мнозинство.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, нашата група подкрепя основната структура, предложена от г-н Brok в неговия доклад, и по-специално запазването на правото на Европейския парламент да осъществява контрол и запазването на задачите на Комисията като такива. Но за да гарантираме, че общата ни ЕСВД ще има голям успех и няма да представлява просто израстък към Комисията или Съвета, сега трябва да обсъдим същността и функциите ѝ.

ЕС се нуждае от нова, единна външна политика, която ще му позволи да се изправи ефективно пред световните проблеми. ЕСВД трябва да позволи на ЕС да приложи цялостни, единни политически стратегии и кампании. Службата ни е нужна сега например по време на обсъжданията в Копенхаген относно изменението на климата. Трябва да се откажем от традиционната дипломация или в противен случай Службата ще има много малка добавена стойност.

Затова искам да посоча четири области, които според нас ще помогнат на Службата да изгради нова външна политика. Първо, искаме новата Служба да има дирекция за укрепване на мира и управление на кризи. Разполагаме със съответните финансови инструменти и мисии, но досега имаме само малки и разпокъсани организационни подразделения. Второ, искаме да бъде предоставено цялостно образование и обучение на персонала. Единствено посещаването на колеж по дипломация не е достатъчно. В допълнение, искаме да се гарантира, че членовете на персонала, които носят униформи, не са получили образованието си само в колежа по отбрана. Всички те трябва да получат поне част от образованието си заедно и затова призоваваме за европейска академия в областта на външната политика. Трето, не искаме дублиране на структурата от председателя на Съвета в рамките на секретариата на Съвета. Затова ЕСВД трябва да бъде подкрепена и от тази организация. По отношение на назначенията на високите постове, моят колега, г-н Tagand, вече каза, че твърдо считаме, че е време да бъде назначена жена.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, тъй като Съюзът се стреми към по-голяма роля в международните отношения, вероятно трябва да разполага с инструментите да представи нашите общи ценности в целия свят, при условие, разбира се, че всичките 27 държави-членки са единодушни.

Но как ще се развие тази роля? Къде ще бъдат границите ѝ? Ние от групата ECR считаме, като антифедералистка структура, че външната политика в крайна сметка трябва да остане в правомощията на отделните държави-членки. Затова сме загрижени, че Договорът от Лисабон, ако влезе в сила, изглежда ще даде начало на поредица от събития, които ще доведат до подкопаване на този прерогатив.

Предложената ЕСВД трябва да допълва, а не да конкурира или да подкопава двустранната дипломатическа дейност на държавите-членки, като правомощията ѝ трябва да произтичат главно от Съвета, а не от Комисията. Парламентът трябва да упражнява правото си на контрол над ЕСВД и да оформи бюджета ѝ. Тъй като в доклада на г-н Brok се говори нашироко за посолства на ЕС, искам Комисията още веднъж да повтори уверенията си, които ми даде преди година, че мисиите или делегациите на ЕСВД няма да бъдат наречени посолства. Ако наречем мисиите посолства, това ще засили страха, че ЕС цели да изझे всички функции на суверенната държава.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Г-н председател, моята група — Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица — ще гласува против доклада, най-вече защото не подкрепяме Договора от Лисабон.

За нас Договорът от Лисабон не отразява духа на Европейския проект, предвиден от и за гражданите. А в действителност — точно обратното. Предоставя модел в криза, модел, който осуетява публичната намеса в икономиката.

Налице е желание да се движим с различни скорости: бързаме да гарантираме, че Европа има единен глас в чужбина, но Европейският съюз не е способен да съживи отново икономиката, използвайки собствените си инструменти, тъй като няма хазна, нито активни промишлени политики. Не е в състояние да се намеси в лихвите, нито да контролира Европейската централна банка. Затова не споделяме тази философия.

Ако Договорът от Лисабон бъде приет, с одобрението на Комисията и последващи парламентарни консултации, в ЕСВД ще бъдат назначени пет хиляди длъжностни лица с решение на Съвета, на основата на предложение от страна на бъдещия заместник-председател.

Не сме съгласни с тази структура, защото ѝ се предоставят също и правомощия да се справя с всякакъв вид военни кризи. Считаме, че липсва контрол. Според нас, контролът трябва да отговаря на най-демократичните изисквания, както във всяка държава-членка.

Затова считаме, че тази философия не е в духа на Европа, която нашата група иска да изгради, а именно Европа, която е в действителност способна да се намесва по въпроси, които основно ни засягат като настоящата рецесия и равнището на безработицата, което е най-високото от тридесетте години на 20 век насам.

Затова, госпожи и господа, ще гласуваме против доклада.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Г-н председател, докладът Brok е положително доказателство за възникването на супердържавата на Европейския съюз. Грешната лисабонска конституция вече налага на всички нас президент и външен министър, които не сме избрали. Сега докладът добавя нова европейска дипломатическа служба, т.нар. ЕСВД, но посолствата представляват националните интереси.

Така че чии национални интереси ще представляват новите дипломати и посолства на ЕС? Няма да са тези на нашите национални държави, търговия или дружества. А на Европейската комисия. Всички останали национални посолства ще станат излишни. Британските посолства в целия свят вече разпродават имуществото си.

Генералният план за супердържава на ЕС е построен на основата на измама, мошеничество и отричане, но федералистите не създават нови Съединени американски щати. Създават нова Югославия. Обединявайки на сила много различни нации, култури и икономики в твърда, недемократична бюрокрация в стил Съветски съюз, наистина навлизате в много опасни води.

Работих за британското правителство в мирния процес в Северна Ирландия. Видях какво се случва, когато няма демокрация. Не е красива гледка. Сега виждам провала на демокрацията тук, в Европа. Преструвате се, че държите на мира, но прокарвайки Договора от Лисабон и заграбвайки властта на нашите посолства, отново решително поставяте Европа обратно по пътя към войната.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, действията на Съвета не са прозрачни. Решенията всъщност се взимат в многобройните, до голяма степен непрозрачни работни групи и в Корепер. През 2008 г. едва 1% от въпросите от дневния ред на Съвета на външните министри са разисквани публично.

Точно на този фон европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) се разработва от края на деветдесетте години на 20 век без консултации или демократичен контрол. Точно на този фон ще бъде създадена и ЕСВД. Аз казвам ясно „не“. Това не трябва да се случва. Нужен ни е истински демократичен парламентарен контрол и истинска прозрачност.

Учудвам се и че Вие в частност, г-н Brok, сега изведнъж сте за парламентарен контрол. Няма ли точно в областта на ЕПСО Договорът от Лисабон да премахне парламентарния контрол? Но Вие сте за Договора. По въпроса за контрола върху бюджета, освобождаването от отговорност на Съвета ясно показва как действа Вашата група. Не е ли вярно, че през следващите няколко седмици групата Ви ще гласува за освобождаване от отговорност на Съвета в комисията по бюджетен контрол, въпреки че Съветът не е отговорил задоволително?

Жалко е, че проектът Ви, макар и да има добър старт, в действителност е лицемерен, не е надежден и в крайна сметка е признание на недостатъците на Договора от Лисабон.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – (EN) Благодаря, г-н председател, г-жо член на Комисията, г-жо министър, трябва да започна с бележките под линия. Колкото и наистина да се възхищавам на реторичната дарба на нашите приятели от Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP), ми е много интересно, като човек, идващ от Централна Европа, че с такава готовност споделяте своя житейски опит от режима на Тито в Югославия или съветския режим. Наистина интересно.

Първо, нека поздравя Elmar Brok за това, че изготви доклад, който толкова добре отразява преобладаващата насока, повтарям, преобладаващата насока в Парламента.

С влизането в сила на Договора от Лисабон и новата Служба ще засилим способността си да говорим с един глас. Съгласни сме, че новата Служба трябва да е максимално близо до Комисията, защото единствено общностният метод гарантира съгласуваността на действията ни и най-важното гледните точки на всички нас ще бъдат отчетени в еднаква степен.

За да бъде надеждна новата Служба, тя трябва да има възможно най-голяма демократична легитимност. Затова трябва да приветстваме всички усилия да се погрижим за контрола от страна на Парламента.

Най-важното е да направим всичко, за да гарантираме, че новата Служба е от най-добро качество и че всички ѝ се доверяват. Трябва да дадем всичко от себе си, така че Комисията, Съветът и 27-те държави-членки да изпратят най-добрите си хора да работят в ЕСВД. Затова те трябва да имат един и същи статут. Работата в Службата трябва да се счита за неразделна част от кариерата им в собствените им държави. Хората, работещи в Службата, трябва да бъдат избрани въз основа на лични качества, но също и с оглед на географския баланс, за да отстраним неоснователните опасения, че Службата може да бъде превзета от някой.

Договорът от Лисабон е важен и различен от всички останали договори, защото от неговото прилагане зависи толкова много. Надявам се, че проникателността на Парламента ще помогне на Съвета и на Комисията да приложат на практика Договора по такъв начин, че да засилим способността си да говорим с един глас.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател, искам да приветствам доклада Brok и настоятелно да призова за бърз напредък по отношение на създаването на ЕСВД като демократично отговорна служба. Силно се надявам, че Службата ще доведе до по-голяма съгласуваност между целите на политиката ни и нашите решения, особено защото те влияят в световен мащаб относно устойчивото развитие, правата на човека и изкореняването на бедността.

Досега не успяхме да гарантираме съгласуваност на нашите политики. Често нашите търговски политики са в пряк конфликт с политиката ни за сътрудничество за развитие. Искам и да ви предупредя да не си помисляте да включите политиката ни за развитие в рамките на външната ни политика. Необходима ни е самостоятелна служба за развитие, отговорна пред отделен член на Комисията, отговарящ за развитието и хуманитарната помощ. За да постигнем съгласуваност, са ни нужни показатели, проверка и оценка на въздействието за предложените решения, тъй като те влияят на целите на политиката за развитие.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, поздравявам г-н Brok и му благодаря за отличния доклад — дори мога да кажа забележителния доклад — който ни представи.

Създаването на новата външна служба е възможност, която не трябва да изпускате. Парламентът трябва да има думата не само относно бюджета, но и относно цялостната ѝ структура. Както беше посочено, Службата ще трябва да има вътрешни работни правила, които са единствени по рода си. Не можем без такива правила, които са в съответствие с духа на Договора. Обратното би причинило недоверие от страна на някои държави-членки. Имам предвид в частност най-малките и най-новите държави-членки.

Също така трябва да се съсредоточим върху същината на мандата на външната служба, да определим стратегията и политическите приоритети и да съгласуваме външните действия. Съществено важно е да не попадаме в капана на дублиране на външната служба и делегациите на Комисията, а вместо това да разработим специфична служба, създаваща добавена стойност за общите ни външни действия. Външната служба трябва да е изцяло в крак с Комисията. Не трябва да се отклонява от курса и да се превърне или да насърчава междуправителствени действия. Искам да добавя, че профилът на Върховния представител/заместник-председател е наистина ключов за добавената стойност на Службата.

И накрая, г-н председател, докато и двамата сме съгласни, че сферата на развитие си има собствена цел, в същото време тя е и инструмент на външната политика. Би било наивно да го отричаме. Едно от възможните решения е да запазим планирането в компетенциите на члена на ЕК, отговарящ за развитието, в съгласие с Върховния представител.

И последно, не можем да отделим това разискване от разискването за бюджета на Европейския фонд за развитие.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, сега, когато ирландският референдум е зад гърба ни, Европейският парламент отново се осмелява да покаже какво представлява и то с голяма енергия и ентузиазъм. Докладът рисува утопията да имаме външна служба, която да приложи общата външна политика и политиката за сигурност (ОВППС), която до момента не функционира.

Една поразителна черта на доклада е геройският му опит да призове Комисията да балансира институционалната си тежест. Каква е причината за това становище? Считаю, че много от колегите искат да използват външната служба като троянски кон, за да получат контрол над ОВППС чрез Комисията.

Позорно е, че Европейският парламент и останалите институции все още нямат представа как точно ще функционира Службата. Плавният процес, описан в параграф 4, е рисковано институционално начинание, ясно и просто, което със сигурност ще приключи с институционални сълзи, ако позволите играта на думи.

György Schöpflin (PPE). – (EN) Г-н председател, искам да се присъединя към тези, които подкрепят доклада Brok, и да изкажа интереса си от параноята на онази страна от залата.

ЕСВД е несъмнено потенциален, важен елемент от насърчаването на съгласуваността във външните отношения на ЕС с останалия свят. Отношенията често са с широк обхват, сложни и имат значително влияние върху света извън Европа. Затова е от съществено значение дейностите да бъдат съгласувани изцяло, за да гарантираме, че политиките на ЕС оказват влиянието, което целят. Наистина след като ЕСВД бъде създадена и започне да функционира, тя ще се отрази на позицията на ЕС например по отношение на ОВППС, както вече беше

отбелязано, насърчаването на демократичния дневен ред, правата на човека, насочването на финансовата помощ и справянето с многобройните проблеми пред развитието.

Въпросът за съгласуваността заема централно място в този контекст. Ако различните части на Европейския съюз поставят различен акцент върху политическите въпроси, ефектът ще бъде заглушен и много вероятно ще има нежелани последици. Затова последователността е от основно значение. ЕСВД, с оглед на казаното, ще носи голяма отговорност в съвместната си работа с всички останали институции на Европейския съюз, които имат външно измерение. Очевидно ефективността на Службата ще структурира задължително работата на Върховния представител, но в средносрочен план работата ѝ ще резонира във всички институции на Европейския съюз. Процесът е двупосочен.

От тази гледна точка, съществено важно е Службата да отговаря очевидно пред Върховния представител, но също така, в по-широк аспект, пред Парламента. Службата в крайна сметка ще представлява Европейския съюз във всичките му аспекти и оттук акцентът върху отчетността, прозрачността и съгласуваността.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, една Европа, един глас. Предприехме поредната важна стъпка към обща външна политика за държавите-членки. Решаващ фактор е да гарантираме, че постът на Върховния представител ще бъде зает от силен, независим, компетентен човек, който да разполага с необходимите компетенции и свобода да оформи и структурира Службата в съответствие с изискванията и, разбира се, в съответствие с принципите на Европейския съюз, които включват спазване на основните права на човека. Това е единствена по рода си служба.

От съществено значение е това да се извърши прозрачно, Парламентът да изиграе подходящата роля, а бюджетният орган да запази правомощията си и контрола по отношение на бюджета. От съществено значение е също така обаче националните правителства веднъж завинаги да поставят по-нисък приоритет на собствените си интереси и да окажат пълна подкрепа на Службата и задачите ѝ, както и да не се месят постоянно, когато им скимне, както, за съжаление, сме свикнали да правим.

Трябва да е ясно — това е много важно за нас — че политиката за развитие трябва да остане независима, защото не можем да комбинираме нещата произволно. Нека гледаме на новата Служба и портфейла, за който се борим от няколко години, като на възможност за бъдещето и да не я омаловажаваме и разкъсваме на парчета от самото начало. Една Европа, един глас — това е нашата задача и върху нея трябва да се съсредоточим: ни повече, ни по-малко.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, какво искаме да постигнем с европейската дипломатическа служба? Искаме да определим политическите приоритети на Европейския съюз за 21 век. Много държави и народи извън Европа очакват от нас да изиграем голяма роля в опазването на мира и предотвратяването на конфликти, а в областите, в които това не действа — да възстановим мира и да помогнем за възстановяването на въпросната държава. Затова е разумно да създадем служба за укрепване на мира.

Но в преговорите някои от представителите на държавите-членки в Съвета категорично спират процеса, включително и представители на държави-членки, които по принцип са считани за проевропейски. В най-добрия случай единият крак натиска газта, а другият — спирачката. Това води до загряване, но не и до задвижване. Затова се надяваме, че преговорите за наистина силна ЕСВД, контролирана от Европейския парламент, ще бъдат успешни. Гражданите на Европа искат тя да говори с един глас. Хората извън Европа очакват същото. ЕСВД няма да е в състояние да го постигне сама. Но това е стъпка в правилната посока. Нека направим така, че да проработи.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, считам, че предвид важността на обсъжданата тема, Парламентът трябваше да разполага с повече време да обясни становището си пред Съвета. Вместо това процесът в комисията продължи само няколко дни и сега водим разискване в Парламента, два дни след приемането на разпоредбата в комисията по конституционни въпроси.

Предложението за създаване на европейска дипломатическа служба е голям скок, в сравнение със заложеното в Договорите. Освен това ЕСВД, както е описана в доклада, изглежда трудно ще се съчетае с външните министерства на държавите-членки. Какво ще се случи с министерствата? Ще бъдат ли премахнати? Това изглежда малко вероятно.

И още, как правомощията на новите посолства например по отношение на визите ще се съчетаят с работата, извършвана от националните посолства понастоящем? Кой ще назначи т.нар. посланици на Европейския съюз? Комисията, както изглежда вероятно, или държавите-членки ще могат да назначат собствени? Нещо повече, идеята да наречем бъдещите представители „посланици“ е провокираща, имайки предвид, че

европейската конституция, която предвижда поста на европейски външен министър, не е приета. Не можем да се престорим, че европейската конституция не е отхвърлена от французите и нидерландците.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Г-н председател, нашият Европейски проект е, разбира се, уникален и сме изтъквали това многократно. Влизането в сила на Договора от Лисабон, което, надявам се, ще се осъществи ефективно, ще създаде и нови институции. Един от резултатите ще бъде създаването на ЕСВД, която цели основно да гарантира, че външните отношения са съгласувани и ефективни.

Както членът на Комисията Фереро-Валднер каза, Службата ще бъде единствена по рода си, но в същото време си заслужава да си припомним думите на г-н Brok, че основните принципи, които трябва да приложим при създаването ѝ, освен ефективност са още прозрачност и демократичен мандат. Ефективността следва да се гарантира от консенсус относно създаването на ЕСВД както сред институциите — като съм доволен от изявленията на Съвета и на Комисията — така и чрез включване на въпроси, свързани с помощта за развитие, хуманитарната помощ, разширяването и международната търговия. ЕС се нуждае от силен глас и по въпроси, като например енергийната политика и солидарността.

По отношение на прозрачността, очаквам да бъде постигнат баланс при създаването на ЕСВД. Имам предвид не само баланс между институциите, но и географски баланс, когато се назначават лицата в ЕСВД. Това е от ключово значение — нямам достатъчно думи да го опиша. Сегашното представителство не отговаря на това изискване, ако например погледнем Генерална дирекция „Външни отношения“ (RELEX) или делегациите на Комисията извън ЕС. Службата трябва да бъде създадена в съответствие с демократични стандарти и очаквам Парламентът да изиграе важна роля тук както в процеса на учредяване, така и впоследствие при изслушването на кандидатите за ръководители на делегации, заедно с комисията по външни работи.

По отношение на обучението на персонала, има предложение за създаване на Европейска академия по дипломатия. Това е важно начинание, но в същото време искам да се възползвам от възможността да подчертая, че в действителност има национални центрове и много европейски колежи с опит в обучението на персонал. Трябва да почерпим от този опит. Говоря за Брюж, НАТОлин, Флоренция и Маастрихт.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Г-н председател, аз също искам да приветствам създаването на ЕСВД като стъпка в правилната посока, напредък към по-последователна и по-ефективна Европа на международната сцена.

Считам, че създаването на Службата ще добави важно политическо измерение към европейския проект и ще даде на Европа по-политически профил.

Искам също така да подчертая необходимостта от съгласуване на действията на Службата по отношение на административните и бюджетни отговорности и оттук, разбира се, отношенията с Комисията, от една страна, и с Парламента, от друга, са от съществено значение.

По отношение на Парламента считам също така, че Службата трябва да си сътрудничи пряко и тясно с Парламента, за да държи постоянно информирани членовете на ЕП за действията си, както и за назначенията на най-важните постове. Освен това Върховният представител ще бъде добре известна личност, но считам, че и останалите членове на службата също трябва да са хора, които вдъхват голямо доверие.

Искам да наблегна и на въпроса за попълненията. Както някои колеги казаха, считам, че географското представителство е важно и трябва да се намери баланс за малките страни и новите държави-членки.

В заключение, искам да спомена накратко значението на общата европейска култура, която се гради в различни училища и институции, като считам, че една съгласувана инициатива за създаване на структура на европейско ниво ще е добра идея.

Mário David (PPE). – (PT) Г-н председател, от съществено значение е главната цел на създаването на ЕСВД да е обединяване на усилията на европейските институции, гарантирайки създаването на ефективна служба, способна да изрази, формулира и приложи европейски отговор на настоящите международни предизвикателства.

Тя също така трябва да представлява повече от събирателност на частите ѝ; трябва да притежава добавена стойност към съществуващите усилия на държавите-членки и Европейския съюз. В този контекст считам за съществено важно това, което прави европейския проект специален — с други думи общностният метод — да заеме централно място в новата действителност. Затова напълно подкрепям доклада Brok, който пропагандира и защитава тясното сътрудничество между Комисията и бъдещата служба.

Предвид това искам да посоча две неща. Първо, нужна е тясна съгласуваност между председателя на Комисията и Върховния представител, който ще бъде и заместник-председател на Комисията, за да се гарантира ефективността и безпроблемната работа на Службата. Второ, нужен е съюз между Парламента и Комисията, за да се преборим с очакваните междуправителствени тенденции, които могат да компрометират ефективното функциониране на Службата.

Парламентът следователно трябва да е бдителен и да гарантира, че ЕСВД ще е отличен център, представлявайки най-високата компетентност във външната политика.

(Председателят дава думата на г-н Dartmouth, който чрез вдигане на синя карта пожелава да зададе въпрос на г-н Preda)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н Preda, в изказването си използвахте фразата „обща европейска култура“. Считате ли приемането на Турция в Европейския съюз за напълно съвместимо с общата европейска култура, която споменахте?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Говорих за обща култура от гледна точка на дипломатията като част от политическата култура. Лично аз считам, че в този смисъл Турция също е част от европейската политическа култура, която включва напълно уважаваната традиция на дипломатията. Благодаря за въпроса. С това трябваше да започна.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Г-н председател, като член на комисията по бюджетен контрол, аз съм загрижена за начина, по който Комисията и Съветът изключват Европейския парламент по отношение на Европейската служба за действия в областта на външната политика. Нямаме документи, само пред нас няма документи, единствено ние не участваме, а сме принудени да приемем това, което се договаря. Това е възмутително.

По време на разискването и след изявленията на двамата представители разбрах, че инструментите на Общността се унищожават. Ще станем свидетели и на отказ от инструментите, които включват парламентарните права, като например регламента относно бюджета. Ние, в Европейския парламент, трябва да обърнем внимание на това. Отговорът на въпроса кой какво решава не ми стана ясен по време на разискването. Считам, че това е открит въпрос. Също така считам, че ако нашите правомощия по отношение на бюджета и контрола и участието ни в процедурата на съвместно вземане на решение по темата не се зачитат, за нас ще е много трудно да работим със Съвета и Комисията през следващите няколко години.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-н председател, подкрепям силна ЕСВД с географски бюра в целия свят, отговорна за европейската политика за сигурност и отбрана и съчетаваща функциите на Съвета и на Комисията по отношение на планирането, предотвратяването на конфликти и управлението на кризи.

Но искам да се съглася с г-жа Малмстрьом, че Службата няма да пострада от запазването на отговорността по отношение на развитието на търговията и разширяването в компетенциите на Комисията, поради което работихме с колегата г-н Gualtieri по изменение на параграф 6, буква в), за да подкрепим съгласуването на планирането и прилагането на политиката на ЕС за развитие.

Критиците трябва да разберат, че в съществуващата система има проблеми — Върховен представител без пряка отговорност пред нас, Парламента, дублиране на функции между Съвета и Комисията, разминаване между специалния представител на ЕС и ръководителите на делегации на Комисията, пренебрегване на правата на човека в някои случаи заради търговски и геополитически интереси и т.н.

Съществената реформа, заложена в Договора от Лисабон, трябва и ще се осъществи.

В заключение, към г-жа Фереро-Валднер, знам, че тя ще овладее вълнението си след намесата на Партията за независимост на Обединеното кралство и че разбира, че британските посолства не са за продан.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Г-н председател, днес даваме зелена светлина на Европейския съюз да продължи с голямо постижение усилията си да поеме по-голяма и по-важна роля в световната външна политика. Искам да поздравя г-н Brok за подробния и изключително съществен доклад. Считам за жизненоважно новата служба да допълни съществуващите услуги на Европейския съюз, които ще продължат да се предоставят. Важно е също така представителствата на Европейския съюз в света да не се дублират. Струва ми се, че съществува реален риск от това.

В заключение искам да добавя, че трябва да подчертаем ролята на консулските служби на новите представителства. Малките държави не разполагат с много средства и нямат представителства в цяла Европа

и в целия свят, поради което имат големи надежди за Службата. Ние, в Словения, имаме добър опит от сътрудничеството с австрийски дипломати. Г-жо член на Комисията, искаме сътрудничеството да продължи да служи като пример.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, г-жо Фереро-Валднер, искам да посоча на Вашето внимание факта, че Европейският съюз върши всичко, съблюдавайки правата на човека, а очевидно тук се включват и правата на жените, както вече беше споменато. Аз лично считам, че общата ЕСВД определено ще подобри възможностите ни винаги да зачитаме правата на човека в нашата работа, макар че това няма да стане от само себе си.

Желая да обясните как възнамерявате да гарантирате поддържането на правата на човека и стремежа към равенство в предстоящата ЕСВД. Ще Ви дам пример: не всички делегации на ЕС понастоящем се съобразяват със седемте насоки по отношение на правата на човека, за които се споразумяхме. Сега имаме възможност например чрез програми за обучение да обърнем по-голямо внимание на подобни важни въпроси. Докладът на г-н Brok също споменава обучението. Затова ще ми е интересно да чуя Вашето мнение.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н председател, въпросът, който си задаваме в момента, и това, за което на практика говорим, е дали напредвайки по пътя, начертан от Договора от Лисабон, ще стигнем до инициатива за супердържава или 27 държави ще имат тясно институционално сътрудничество. Конституционните съдилища понастоящем също разискват въпроса и искат да вземат решение. В Страсбург преди първото заседание беше вдигнато знамето на ЕС и прозвуча химнът на ЕС заедно с военен парад. Държавата има национален химн и знаме, сътрудничеството — не. Тук чухме, че искате да изпратим посланик, който да ни представлява в света. Слушаме и за Европа, която говори с един глас. Не сме съгласни, предвиждаме друго бъдеще за Европа. Това не ни прави параноици, както твърдят проповядващите толерантност. Все още искаме Европа, но всъщност тя се оказва различна от това, което повечето хора желаят.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (EN) Г-н председател, тъй като ораторът беше така любезен да се съгласи да отговори на въпрос, ще му го задам. „Реал Мадрид“ — испански футболен клуб — има знаме и химн. Считате ли го за държава?

(Смях и ръкопляскания)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Знаме, принадлежащо на други държави, обичайно не се издига наред с военен парад, както в случая, докато звучи националният химн. Ако считате, че Европа функционира като футболен отбор, това означава, че имате собствено, индивидуално мнение по въпроса. Европа не трябва да бъде клуб на фанатици, сплотени около едно знаме, макар че може да сте пламенен привърженик, а вместо това трябва да е отбор, представляващ различни гледни точки.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, обсъждането относно ЕСВД тече по време, когато е особено важна необходимостта от дългосрочна стратегия на ЕС за взаимодействие с останалите части на света в драматично променящите се условия. Нужни са ни смели стратегии, проникателност и действия, тъй като възникващите световни сили се модернизират по-бързо, отколкото Европа изобщо някога е могла и стават все по-самоуверени.

Геополитическите и стратегическите ни цели във външната политика не могат да бъдат ограничени единствено до изменението на климата и енергийната сигурност. Една от трите институции, които на практика ще действат в областта на външната политика — председателят на Съвета, председателят на Комисията и Върховният представител — трябва да разполага с геополитически и стратегически компетенции, а не само да се занимава с решаване на възникващи въпроси в краткосрочен план, което води до външна политика на основата на най-малкия общ знаменател. Според мен логичният кандидат за стратегическите компетенции е Върховният представител, който черпи от компетенциите и опита на ЕСВД.

Андрей Ковачев (PPE). – Създаването и успешното започване на работа на Европейската служба за външна политика ще бъде голям етапен политически успех в Европейския съюз по пътя за постигане на целта да има Европа една истинска обща европейска политика за сигурност и външна политика. Така Европа би могла наистина да говори с един глас. Знаменитият въпрос-анекдот на Хенри Кисинджър, „кажете ми моля телефонния номер на Европа“, ще се напълни със съдържание, защото телефонният номер на Европа ще бъде телефонният номер на върховния представител на Европейския съюз по външната политика. В момента, за да научим каква е позицията на Европа, ние трябва да знаем 27 телефонни номера на всяка от страните-членки.

Разбира се, за да може да започне функционирането на тази служба, бъдещият върховен представител трябва тук в нашия парламент да представи неговото предложение за съставянето на службата и аз се надявам то да

вземе под внимание доклада на г-н Brok, а също така и да има равнопоставено представителство, справедливо, на всички страни-членки, особено на новите страни-членки.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-н председател, наистина е интересно как някои колеги много се дразнят, когато известният единен глас и изобщо статуквото се оспорват. Призовавам и приканвам гражданите на Европа, които ни избрах, да присъстват тук, да чуят разговора чрез интернет и да изкажат мнението си за всичко, което обсъждаме.

Искам да повдигна друг въпрос обаче, който си спомних по време на обсъждането, за посещението на г-жа Фереро-Валднер в израелското правителство по време на ужасните кръвопролития във войната с Газа. Никога няма да забравя, г-жо член на Комисията, как прегръщахте и целувахте членовете на израелското правителство в онези ужасни времена.

Как мога да съм сигурна, че ако резолюцията бъде приета, никой няма да прегръща и целува военни престъпници от мое име?

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Преди всичко искам да поздравя Elmar Brok за изготвянето на доклада. Както предишният оратор каза преди малко, изминаха три десетилетия, откакто държавният секретар на САЩ Хенри Кисинджър попита: „На кого да се обадя, ако искам да говоря с Европа?“. Създаването на поста Върховен представител и на външна служба ще позволи на Европейския съюз да отговори на въпроса.

Считам, че с тези функции европейската дипломация ще е в състояние да играе по-активна и решаваща роля в защитаването на основните интереси на ЕС, които касаят и енергийната сигурност.

Приветствам факта, че Върховният представител и ръководителите на дипломатическите мисии трябва да поддържат постоянен диалог с Европейския парламент.

По отношение на състава на персонала в Службата за външни действия считам, че освен факта, че съответните служители трябва да имат отлични познания и умения, трябва да се помисли и за гарантиране на подходящо, пропорционално представяне на държавите-членки.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, аз също искам да изразя искрената си благодарност за чудесния доклад. Благодарение на създаването на Европейската служба за действия в областта на външната политика Европейският съюз ще може да присъства активно на международната сцена като създател на международна политика. Това е изключително важно. Разбира се, всички сме съгласни, че въпросът за качеството на службите е отговорност на Комисията и държавите-членки и че е необходимо сътрудничество между Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Но искам да попитам члена на Комисията дали на основата на връзките ѝ с ЕП предвижда практическата възможност да използва работата ни под формата на активно сътрудничество например в междупарламентарни делегации. Считам, че има много форуми, на които Върховният представител и Европейската служба за действия в областта на външната политика могат да си сътрудничат активно с Парламента, включително и с помощта на делегации. Съществува ли подходяща подготовка в това отношение?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-жо член на Комисията, първо също искам да благодаря на докладчика за отличния доклад. Искам да подчертая обаче, че за да накараме ЕСВД да работи, трябва да обърнем наистина внимание и на малките държави-членки и на специфичните характеристики на всяка държава в областта на външната политика и политиката за сигурност. Само по този начин и с настоящето разискване ще можем да направим ЕСВД жизнеспособен субект.

Важно е, че докладът споменава и значението на прозрачността и демокрацията. Освен това според мен трябва да подчертаем значението особено на въпросите на „гъвкавата“ сигурност във връзка с ЕСВД. Европейският съюз беше създаден на основата на мира и стабилността, които можем да насърчим на световно равнище, в частност с помощта на хуманитарната помощ, сътрудничеството за развитие, управлението на кризи и международната търговия.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, стори ми се интересно, че някои от уважаемите колеги, които говорят толкова разгорещено за демокрация, не могат да приемат, че Договорът от Лисабон е демократично приет от 26 парламента и един референдум.

(Ръкопляскания)

Остава подписът на един човек, съгласна съм, но съм сигурна, че Договорът ще влезе в сила много скоро и че трябва да сме готови с ЕСВД. Тя е нещо добро. Подкрепена е от държавите-членки, от националните парламенти

и, уважаеми колеги — ако погледнете изследванията на Евростат например — и от граждани в целия Европейски съюз. Така е, защото те считат — като нас, като мен, като повечето хора тук — че за Европейския съюз е важно да може да действа по по-съгласуван и енергичен начин, ако искаме да насърчим ценностите и работата ни по отношение на мира и демокрацията в целия свят.

Трябва, разбира се, да избегнем бюрократията и дублирането, но както г-жа Фереро-Валднер каза, ние създаваме нова структура. Тя е единствена по рода си, така че трябва да намерим начин да я разработим. Това, което Корепер обсъждат съвместно със Съвета, Комисията и членове на Европейския парламент — г-н Brok и други, а аз лично също съм провела няколко разговора с г-н Buzek в опит да държа Парламента информиран — е общата рамка и задачите на ЕСВД. Това сега трябва да бъде обсъдено политически, а задачата на Върховния представител ще бъде да изготви детайлите. Това ще бъде направено в тясно сътрудничество и в диалог с Европейския парламент. Напълно убедена съм.

Разбира се, има още въпроси за решаване. Важното е Върховният представител да разполага с инструментите да изпълнява задачите си по най-ефективния начин. Това означава, че той или тя трябва да отговаря за административния бюджет на ЕСВД, но също и за назначенията. Очевидно правното решение, което ще изберем — като тук предстоят обсъждания — трябва да съблюдава всички съществуващи бюджетни разпоредби, гарантирайки по този начин нужната отчетност.

Съветът може да не е съгласен с всичко в доклада Brok, но аз го считам за много ценен принос към обсъждането. Надявам се, че ще получи широка подкрепа в Парламента. Искам да благодаря на г-н Brok за свършената от него работа и за разискването в Парламента.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. — (EN) Г-н председател, още веднъж искам да повторя, че не решаваме дали ще имаме или не ЕСВД: тя е заложена в Договора от Лисабон. Както колегата току-що каза, аз също съм сигурна, че Договорът от Лисабон ще е в сила много скоро.

Сега ще коментирам някои неща, които възникнаха по време на обсъждането и които считам, че си заслужава да бъдат обсъдени. Преди всичко, ние, Комисията, сме решени да превърнем ЕСВД в успех. Тя трябва да представлява общо начинание с участието на всички институции на ЕС и държавите-членки от самото начало. От личния ми опит като член на Комисията, отговарящ за външните отношения, считам, че много неща ще се вършат по различен начин в бъдеще. Разбирам необходимостта Върховният представител/заместник-председател да има управленска и бюджетна самостоятелност в определена степен.

В същото време е ясно, че ЕСВД ще се нуждае от много тесни връзки с голям брой служби на Комисията и затова е важно да работим заедно. Подкрепям целите на Парламента за гарантиране на прозрачни и отчетни бюджетни разпоредби за ЕСВД. Това също е ясно, така че считам, че очакваме с нетърпение да работим по посока на правилната формула.

Второ, съгласно Договора, политическата отговорност за Европейския парламент е основно на председателя на Комисията, на Върховния представител/заместник-председател и на други членове на Комисията. Приветстваме категоричния сигнал в доклада на г-н Brok, че Върховният представител/заместник-председател трябва да отговаря за назначенията в ЕСВД и на висшите служители в делегациите.

В новата система ръководителите на делегации и останалите висши служители в ЕСВД ще бъдат длъжностни лица на ЕС съгласно Правилника за длъжностните лица и ще подлежат на определени процедури по назначаване и задължение да бъдат независими. Така ще възникнат въпроси относно заключенията, ако изберем само една група за изслушване пред ЕП. Дори ако ставаше дума за изслушване за по-политически пост, пак щяхме да се сблъскаме със същото. Считам, че това със сигурност не е практика на държавите-членки.

Още веднъж, разбираме, че Парламентът е заинтересуван от задълбочен обмен, формален или неформален, с ключови висши служители в ЕСВД и делегациите. Считам, че това ще е възможно, след като бъдат назначени лицата; тогава те ще трябва да дойдат и да обсъдят въпросите с Парламента.

Също така забелязах с интерес и удоволствие, че бяха споменати въпросите за правата на човека и правата на жените. Мога само да ви кажа, че институциите на ЕС са ангажирани с прилагането на принципа на равенство между половете. Това важи и за ЕСВД, но назначенията трябва да се основават и на лични качества, така че личните качества и прилагането на принципа за равенство между половете трябва да вървят ръка за ръка.

Искам набързо да коментирам израелското правителство и посещението ми в Близкия изток. След конфликта в Газа беше много важно да постигнем прекратяване на огъня. Опитах се да допринеса за първото прекратяване на огъня и считам, че моята намеса в частност направи възможно отварянето на хуманитарни коридори и определянето на време за доставка на хуманитарни стоки в онзи много труден и решаващ момент.

В заключение, по въпроса за делегациите, както казах преди, те вече са отворени. Европейските парламентарни делегации, които споменахте, вече са отворени за членове на Комисията или на Съвета, но зависи и от времевия график. Така трябва да е и в бъдеще.

Elmar Brok, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, атаките, отправени тук по отношение на ОВППС, са отживелица. В проучванията на общественото мнение 70% от гражданите на Европа казват, че искат по-решителна ОВППС, тъй като знаят, че това е единственият начин да запазим мира в Европа и да се грижим за интересите на Европа в целия свят. Изказванията ви принадлежат на миналото. Такива изказвания доведоха Европа до война и ние искаме да ги прекратим.

Също така искаме да заявим, че желаем външната политика да засили способността на Европа да действа. Искам изрично да кажа, и че външната политика не е задача на парламентите. Оперативната външна политика трябва да бъде отговорност на изпълнителната власт. Така е във всички национални държави. Но това означава, че парламентите — и в случая Европейският парламент — трябва да имат пълно право да извършват контрол. Трябва да стане ясно каква е връзката с бюджета, в кои области имаме право на информация и къде има реална отчетност.

Искам да приканя Съвета и Комисията да включат в документите си по-малко информация за структурата на Службата и членовете на националните делегации, които ще бъдат назначени на специфичните постове. Вместо това трябва да обяснят правомощията на Парламента в документите на Корепер, а не просто да кажат, че правата на Парламента трябва да се запазят и точка. Считам, че тук трябва да бъдат предприети действия. Освен това съм на мнение, че Върховният представител и заместник-председател, който предстои да бъде назначен, трябва да участва в изготвянето на предложенията, а не да бъде поставен пред свършен факт. Това също трябва да бъде взето под внимание. Г-жо Малмстрьом, ще породите голямо доверие, ако в бъдеще говорите за Върховния представител като Върховен представител и заместник-председател на Комисията. Тогава всички ще говорим за едно и също нещо, като това ще ни помогне да се разберем, че наистина говорим за едно и също.

(Ръкопляскания)

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои в четвъртък, 22 октомври 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Gabriele Albertini (PPE), в писмена форма. – (IT) Текстът, който се готвим да гласуваме утре, е отлична основа за предстоящите преговори.

Благодарен съм на г-н Brok и г-жа Neyts-Uyttebroeck за отличната работа, която свършиха, въпреки краткото време, с което разполагаха. На основата на работата им комисията, която имам честта да председателствам, ще може да проведе конструктивен и решителен диалог с бъдещия Върховен представител и да защити общностния характер на новата ЕСВД. Посланието, което искаме да изпратим на Комисията и Съвета, е в общи линии следното: искаме служба, която да има разширени правомощия и да отговаря на амбициите ни да превърнем Европейския съюз в световен политически участник, и искаме това да се осъществи на основата на консенсус, т.е. с участието и подкрепата и на трите институции — Парламента, Комисията и Съвета.

Затова настоятелно призовавам Комисията да прояви решителност в преговорите и да защити общностния модел и приканвам Съвета още веднъж да включи Парламента, и в частност комисията, която председателствам, в преговорите от самото начало, за да завършим този ключов етап от създаването на истинска европейска външна политика.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) Създаването на ЕСВД е задължително условие за подобряване на ефективността на външните действия на ЕС. Целта е да насърчим много по-съгласувана външна политика и да повишим значението на ЕС на международно ниво. Но постигането на тези цели зависи от това как ще изградим Службата.

Докладът съдържа някои особено важни предложения. Нужна ни е организация, която е максимално рационализирана и която не допуска дублиране. Затова подкрепям сливането на делегациите на Комисията в трети страни, на бюрата за връзка на Съвета и на офисите на специалните представители на ЕС, както и създаването на „посолства на ЕС“. От гледна точка на ефективността намирам за интересно и предложението за поемането от делегациите на някои консулски функции, като например шенгенските визи.

Искам да подчертая необходимостта от стандартно обучение на персонала, за да можем да имаме наистина професионална служба, която да отговаря на нуждите на ЕС. Създаването на Европейска академия по дипломатия ми изглежда идеално решение за обучение на дипломатическите служители на основата на общи стандарти с цел да гарантираме последователност на ЕСВД. В действителност в бъдеще европейската дипломатическа кариера може да стане също толкова привлекателна, както и дипломатическата кариера за държава-членка.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Това е поредният заслужаващ съжаление документ на Европейския парламент, който цели да повлияе, в отрицателния смисъл на думата, на начина, по който функционира Европейският съюз като цяло, действайки като юридическо лице съгласно Договора от Лисабон, макар че той още не е влязъл в сила, тъй като все още чакаме Чешката република да го ратифицира.

Докладът е показателен за военния характер на Европейския съюз. Целта на доклада е да гарантира, че външната политика служи на интересите на военното разширяване на основните сили в Европейския съюз, които се възползват от заложеното от тях в Договора от Лисабон, за да засилят властта си при взимането на решения, въпреки че някои държави-членки имат друго мнение.

Един пример е следното изречение в доклада:

„отделите за военно и гражданско управление на кризи трябва да бъдат поставени под ръководството на Върховния представител, въпреки че може да се наложи командната и организационна структура да се различава от тази за цивилния персонал; обменът на анализи в областта на разузнаването между действащи лица в рамките на ЕСВД е от първостепенно значение за подпомагането на Върховния представител при изпълнението на неговия мандат за провеждане на съгласувана, последователна и ефективна външна политика на Съюза“.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), в писмена форма. – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, миналата пролет Европейският парламент прие доклада на г-н Dehaene относно въздействието на Договора от Лисабон върху институционалния баланс на ЕС. В него Парламентът поиска бъдещите номинации за високи постове в ЕС да отчитат и равенството между половете. Сега, само няколко месеца по-късно, Европейският парламент приема още по-твърда позиция в полза на прилагането на равенството. Следователно мнението на Парламента относно равенството е ясно. Заместник-председателят на Европейската комисия, Маргот Валстриъм, работи по въпросите за равенството. Жозе Мануел Барозу, преизбраният председател на Комисията, също обеща да обърне внимание на равенството, когато формира новата Комисия. Държавите-членки обаче имат ключово значение тук. Убедена съм, че ще намерим подходящи кандидати за Комисията в държавите-членки на Европейския съюз, както мъже, така и жени. Благодаря.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Договорът от Лисабон обеща да доведе до най-различни промени. ЕС трябваше да стане по-отговорен и по-демократичен, Европейският парламент трябваше да има по-големи правомощия за съвместно вземане на решения, а гражданите трябваше да имат референдум за ЕС. Обаче държавите-членки в действителност са поставени под натиск от заплахата, че ще им се отнемат членовете на Комисията. Сега е времето ЕС да покаже добрата си воля и най-накрая да попита хората за присъединяването на Турция. Но референдумите изглежда се провеждат, само за да бъдат пренебрегнати. Трудно е за разбиране и как ЕС ще стане по-отговорен, когато отговорностите на новосъздадените постове само са очертани в Договора. Конфликтите в това отношение са също толкова неизбежни, колкото и при новата ЕСВД, чиито права за достъп все още не са изяснени. Извънредният ни бюджет става все по-скъп и покрива все по-гъста мрежа от агенции на ЕС, което неизбежно води до дублиране на усилия и припокриване на правомощия. Затова е важно да запазим баланса, така че новата система, от една страна, да не води до дублиране, а да позволява взаимодействие, и от друга, да не се заобикаля парламентарният контрол, държавите-членки да не бъдат блокирани и националните правомощия да останат непроменени. Освен всичко това новата структура трябва да има нужните правомощия да изпълнява задачите си и да работи ефективно със стратегическите партньори на Европа.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, създаването на ЕСВД е изключителен проект и определено заслужава подкрепа. Целта ѝ е да подпомага Върховния представител на ЕС, но в същото време трябва да ѝ гарантираме подходящо ниво на квалификация, както и характер, който е представителен за институциите и нациите. Назначаването на хората в Службата трябва да се извършва, като се следи внимателно за съблюдаване на принципите на прозрачност и равенство. Заслужава си също така да отбележим факта, че ЕСВД ще увеличи възможността за получаване на дипломатическа помощ, защото всеки гражданин на ЕС ще може да кандидатства за нея. Това всъщност е разширяване на сегашната възможност за предоставяне на помощ на външната служба на друга държава-членка, ако държавата-членка по произход

няма дипломатическа или консулска служба в дадена държава. ЕСВД също така трябва да има добавена стойност заради взаимодействието на трите й основни компонента — услуги, произлизащи от настоящата Европейска комисия, Съвета и държавите-членки. Според мен ЕСВД трябва да набере кандидати и от трите. Това ще гарантира нейния професионализъм, ефективност и уникален характер. Ефективността също ще бъде постигната и с големия брой представителства на Европейския съюз, които ще възникнат от трансформирането на настоящите представителства на Комисията. По отношение на изказването на г-н Grzyb, съгласен съм с него, че създаването на Европейска академия по дипломатия може да бъде избегнато чрез използване на националните и регионални центрове, вече прочути в Европа с професионалното обучение, което предоставят на бъдещите дипломати.

9. Подготовка на срещата на Европейския съвет и среща на върха ЕС/САЩ (2 и 3 ноември 2009 г.) - Полицейско и съдебно трансатлантическо сътрудничество (разискване)

Председател. — Следващата точка е общото разискване на изявленията на Съвета и на Комисията относно:

1. Подготовка на срещата на Европейския съвет и среща на върха ЕС/САЩ (2 и 3 ноември 2009 г.) и
2. Полицейско и съдебно трансатлантическо сътрудничество.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. — (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, както знаете, взаимоотношенията ни със САЩ и трансатлантическото сътрудничество между САЩ и Европейския съюз са от изключително важно значение. Това е крайъгълен камък на външната политика на ЕС, която се основава на ценностите на свобода, демокрация и зачитане на правата на човека и международното право — нещо, което ни обединява. Новата държавна администрация на Съединените щати демонстрира голям интерес за задълбочаване и укрепване на взаимоотношенията си с Европа. На 26-27 октомври ще се състои първият Трансатлантически икономически съвет с участието на държавната администрация на президента Обама. Скоро след това, на 3 ноември, ще се състои среща на върха между Европейския съюз и САЩ. Това са две важни възможности за укрепване на нашите отношения. Затова и днешното разискване е от съществено значение.

Искам да подчертая редица области, по които си сътрудним и във връзка с които се надяваме да успеем да постигнем резултати и по-близки отношения по време на срещата на върха.

По въпроса за климата, приветстваме по-сериозните амбиции от страна на САЩ. Трябва да работим заедно с администрацията на САЩ, за да постигнем всестранно обвързващо споразумение от световен мащаб в Копенхаген. Призоваваме САЩ да си постави цели, които са съпоставими с тези, поставени от ЕС. Съединените щати и Европейският съюз трябва да са подготвени заедно да подкрепят мерки в областта на климата като намаляване на емисиите, приспособяване, финансиране и друга помощ за развиващите се страни.

Разбира се, друг важен въпрос е финансовата и икономическа криза. Ще е необходимо много тясно сътрудничество за проследяване на споразуменията, които постигнахме на срещата на върха на Г-20, и за възстановяване на доверието във финансовите пазари. Ще работим заедно за приключване на кръга от Доха с положителен резултат през 2010 г., защото това е от изключително значение в усилията за насърчване на възстановяването и борбата с протекционизма.

Разбира се, ще обсъдим и редица регионални въпроси, като например Афганистан, Пакистан, Иран, Близкия изток, Русия и Западните Балкани. Поддържаме редовно и все по-тясно сътрудничество във връзка с управлението на кризи, което намери израз например в участието на САЩ в гражданска задача от Общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона (Eulex) в Косово.

Ние също така си сътрудним и по въпроси в областта на енергетиката — нещо, което трябва да се укрепи — и се надяваме да можем да създадем специален енергиен съвет между Европейския съюз и САЩ на министерско равнище.

И двете страни имат интерес от задълбочаване на сътрудничеството си по вътрешни и правни въпроси. Ще се върна към това след малко, защото разбирам, че разискванията са обединени.

По отношение на неразпространението на оръжие и разоръжаването беше даден нов тласък на сътрудничеството между ЕС и държавната администрация на САЩ, а Барак Обама определи този въпрос като приоритетен.

Надяваме се, че това може да бъде отразено в една нова обща декларация за неразпространение на оръжие и разоръжаване във връзка със срещата на върха през ноември.

И двете страни на Атлантическия океан сме заинтересовани от укрепване на сътрудничеството си в това отношение. Разбира се, Европейският съюз и САЩ са отговорни за по-голямата част от помощите за развитие в света. Затова и предстоящата среща на върха е чудесна възможност за обсъждане на този и други въпроси на най-високо равнище. Шведското председателство е доволно, че има възможност да представлява ЕС.

Искам да кажа няколко думи за икономическото партньорство и Трансатлантическия икономически съвет (ТИС). Той ще осигури механизъм на най-високото възможно равнище за ускоряване на текущите преговори и създаване на нови области за регулаторно сътрудничество. Трябва да съставим работна програма за ТИС, която може да бъде създадена през следващата година. Това ще ни предостави форум за сътрудничество, където можем да разглеждаме въпроси, свързани с глобализацията и бързите технически промени. Досега той представляваше важен форум, но, разбира се, може да бъде по-добър, особено по отношение на по-общите стратегически въпроси, свързани с трансатлантическата икономика и общите икономически предизвикателства. Трансатлантическият икономически съвет е дори по-важен днес предвид финансовата криза.

Позволете ми сега да кажа няколко думи за правното и полицейско сътрудничество. От доста време си сътрудничим със Съединените щати в тази област, което е видно от големия брой споразумения за екстрадиция и правна взаимопомощ, които ще влязат в сила след няколко месеца. Често разискваме това с Европейския парламент, който е активен и ангажиран партньор по тези въпроси — а често и критичен партньор, което е добре. В тази връзка трябва само да припомним разискването за данните на пътниците например. След като Договорът от Лисабон влезе в сила, влиянието и участието на Европейския парламент по тези въпроси ще се увеличи.

В момента работим по т. нар. Вашингтонска декларация, която ще опише положението по отношение на правните въпроси и въпросите от областта на вътрешната политика, както и сътрудничеството между Европейския съюз и САЩ в тази област. Декларацията трябва да бъде съдържателна и трябва да бъде последвана от конкретни мерки. Нуждаем се не от по-елегантни думи, а от едно осезаемо и активно сътрудничество.

Естествено, трябва да установим общите си ценности, а именно демокрацията и принципите на правовата държава, както и зачитането на правата на човека и основните свободи. Разбира се, ние сме заинтересовани от сътрудничество във всички области, които представляват заплаха за общите ценности.

Стремим се към ранни консултации между двете страни при възникване на политически инциденти, които могат да окажат влияние на другата страна. Подчертаваме нашите общи амбиции да бъдем активни на международните форуми, за да постигнем цялостно прилагане на многостранните задължения.

Ние си сътрудничим по отношение на повишаването на сигурността на документите за пътуване и въвеждането на биометрични паспорти като международен стандарт. Важен пример за това е споразумението за данни на пътниците на авиокомпаниите. Заедно ще гарантираме, че споразумението работи, но в същото време личният живот на хората трябва да бъде защитен, а системите на различните държави трябва да бъдат зачитани.

Списъкът с области на сътрудничество не е никак малък. Нека изброя някои от тях: трафикът на хора, сексуалната експлоатация на деца, търговията с наркотици, икономическата престъпност, престъпността в областта на информационните технологии, корупцията, конфискацията на помощи и печалба от престъпна дейност и борбата с тероризма. Всичко това изисква съвместни и до известна степен координирани усилия.

Работим за подобряването на правното сътрудничество по отношение на разкриването, разследването и преследването на презгранични извършители на престъпления и терористи. Очакваме с нетърпение споразумението между Европейския съюз и САЩ за екстрадиция и правна взаимопомощ, което ще влезе в сила в началото на следващата година.

Споразумението вече беше транспонирано във всички 27 държави-членки на ЕС, а между Европейския съюз и САЩ е създадена работна група за гарантиране на изпълнението на споразумението. В момента се планират семинари, които имат за цел да сближат засегнатите страни и да им помогнат да следят за изпълнението на споразумението.

И накрая, искам да спомена още три точки. Първата се отнася до защитата на правата на човека и основните свободи. Това е от изключително важно значение. Борбата срещу трансграничната престъпност и тероризма често изисква обмен на лични данни, което в известна степен ни кара да правим някои отстъпки по отношение на основните свободи и права. Това трябва да се балансира с основна и строга защита на личните данни. Сътрудничеството и диалогът в тази област продължава и трябва да бъдат затвърдени.

Втората точка се отнася до критичните инфраструктури. Трябва да си сътрудничим във връзка с щетите, които могат да бъдат направени на критичните инфраструктури в случай на природно бедствие или терористична атака или атаки на информационните ни системи. Това може да има опустошителни последици. Налице са огромни възможности за сътрудничество в тази област.

Трето, Европейският съюз и САЩ са се ангажирали да работят въз основа на принципите на свобода, демокрация и справедливост. Ние сме решени да съдействаме за възприемането на тези принципи в цял свят. Правим това, когато работим заедно и когато работим в международни форуми като Организацията на обединените нации.

Сътрудничеството между служителите за връзка и делегациите например се оказа ползотворно в Западните Балкани, както и в Афганистан и Пакистан. Това сътрудничество трябва да бъде подобро. Различните мерки в рамките на сътрудничеството могат да се допълват взаимно. Трябва да координираме и техническата си помощ по-добре. Ще продължим нашето сътрудничество за оказване на помощ, сътрудничеството за предоставяне на помощи и оперативното сътрудничество по отношение на Латинска Америка и Западна Африка, за да помогнем в борбата срещу търговията с наркотици и за да можем да се справим и с други предизвикателства.

Аз съм много доволна, че администрацията на САЩ изявява такъв голям интерес за сътрудничество с нас. В наш интерес е да приемем предложението да работим в защита на нашите ценности и интереси в един конструктивен диалог, сътрудничество, което се надяваме да доведе до осезаеми резултати в бъдеще.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (ЕН) Г-н председател, в моето изказване ще се спра на предстоящата среща на върха ЕС/САЩ, която ще представлява важен крайъгълен камък в нашето трансатлантическо партньорство, както и на определени аспекти на ЕС/САЩ, и по-специално относно провеждащите се в момента преговори за изменението на климата, както и на някои важни въпроси от срещата на световните лидери.

Смяната на държавната администрация на САЩ през януари оказа значително влияние върху отношенията между Европейския съюз и САЩ, а партньорството ни започна много добре. Мога да кажа, че отношенията ни са възобновени, и съм убедена, че, след като влезе в сила, Договорът от Лисабон също ще допринесе за по-нататъшно укрепване на изключително важните ни отношения като предостави на Европейския съюз една още по-силна външнополитическа идентичност. Това очакват и приятелите ни във Вашингтон.

Нека едно нещо да бъде ясно. Стремехът ни за едно наистина равноправно партньорство със Съединените щати означава също така, че европейците трябва да бъдат готови да направят необходимото. Искам да кажа, че това, което прави срещата на върха във Вашингтон значима, е двойната инерция, вътрешна и външна.

Първата официална среща на върха с президента Обама се състоя след неформалната ни среща в Прага през пролетта. Сега подготовката за срещата на върха във Вашингтон е в развоя си. Работим с американската страна за постигането на осезаеми резултати в приоритетните области. Глобалната икономика и изменението на климата вероятно ще бъдат двете основни области, които ще бъдат обсъдени на срещата на върха, в допълнение към редица ключови външнополитически предизвикателства.

По отношение на икономиката вниманието на Вашингтон ще се съсредоточи върху съвместните усилия за борба с икономическата и финансова криза и осигуряването на устойчиво възстановяване на световната икономика за запазване на работните места и създаване на растеж. Ще продължим с въпроси за управлението на световната икономика, и по-специално с финансовата регулация и своевременното проследяване на срещата на върха на Г-20 в Питсбърг. Комисията ще подчертае и общите ни интереси за противодействие на тенденциите към протекционизъм и ще призовем САЩ да възобнови усилията си за довеждане на кръга от Доха до успешен край.

Второ, по отношение на изменението на климата, Европейският съюз ще насърчи САЩ да отиде на конференцията в Копенхаген с амбициозни цели за постигане на разумно глобално споразумение и ще насърчи САЩ да постигне напредък за създаването на система за лимити и търговия с емисии отвъд Атлантическия океан.

Трето, по отношение на външната политика, разбира се, ще обсъдим със САЩ как да се отговори на неотложните външнополитически предизвикателства. Тук ще насочим вниманието си върху това как да си сътрудничим по-тясно във връзка с блискоизточния мирен процес, с предизвикателствата, свързани с ядрените амбиции на Иран, и с начините, по които можем да гарантираме възобновяването на пакта в Афганистан, което е в основата на нашите съгласувани усилия там. Аз ще проведе отделна външнополитическа среща с държавния секретар на САЩ Клинтън и с външния министър Билд, за да обсъдим тези въпроси по-подробно.

Също така очаквам на срещата на върха да се приеме декларация за неразпространението на оръжие и разоръжаването в резултат от сътрудничеството между ЕС и САЩ по много от областите, определени от президента Обама в речите му от Прага и Ню Йорк. Инициативата, която сама по себе си е от стратегическо значение, е показателна за възобновения ангажимент на САЩ към ефективна многостранност, която Европейският съюз възнамерява да подкрепи и укрепи.

Не на последно място, по-нататъшен важен резултат от срещата на върха ще бъде създаването на нов Енергиен съвет между Европейския съюз и САЩ, който ще проведе първата си среща на 4 ноември. От страна на ЕС Съветът ще бъде председателстван от мен, моите колеги, членовете на Комисията Пиебалгс и Поточник, и председателството, а от страна на САЩ — от държавния секретар Клинтън и секретаря Чу. Съветът ще разглежда глобалната енергийна сигурност, енергийните пазари и регулирането на продукти, както и новите технологии и изследователска дейност. С една дума, той ще предостави добавена стойност в областта на политиката, чието значение е очевидно.

Съществува вече и нов Трансатлантически икономически съвет (ТИС). Той ще представлява допълнение към Енергийния съвет, който също ще бъде възобновен. Заседание на ТИС ще се проведе във Вашингтон следващия вторник — тоест преди Енергийния съвет — и резултатите от него очевидно ще бъдат включени и в разискванията на срещата на върха.

Обещаваща област в трансатлантическото ни сътрудничество е наричаното от нас сътрудничество нагоре по веригата. Ще обсъдим политическите подходи още в началото, за да се избегнат различаващи се регулации на един по-късен етап. От само себе си се разбира, че сега има необходимост от такова сътрудничество повече от всякога. Необходимият съгласуван отговор на финансовата криза е най-добрият пример за това. Ще проучим и дали можем да засилим форума на сътрудничество за данни, свързани със здравните грижи, използващи наноматериали.

По инициатива на САЩ възнамеряваме също да започнем по-тясно сътрудничество в областта на иновациите. И двете страни осъзнават, че подобряването на иновативния потенциал на промишленостите ни и работната ни сила е от съществено значение за създаването на работни места и растеж, а оттам и за успешното излизане от наближаващата криза. Разбира се, Комисията ще повтори загрижеността на Европа относно някои критични въпроси като гарантиране на търговията, потенциални изкривявания на конкуренцията вследствие на държавни помощи и политиката за възлагане на обществени поръчки в САЩ.

Накрая, в Комисията от самото начало разчитаме на подкрепата на Европейския парламент за процеса на ТИС, за което сме изключително благодарни. Ето защо, бъдете сигурни, че със сигурност ще подкрепим инициативите на делегациите на Европейския парламент за връзки със САЩ за засилване на участието на Парламента по въпросите на ТИС от двете страни на Атлантическия океан.

Искаме да утвърдим ролята на ТИС като двустранен форум, за да разгледаме както ежедневните, така и стратегическите въпроси, свързани с трансатлантическата търговия и инвестиции. Също така е важно, че ТИС ще търси връзка и в трансатлантическия законодателен диалог и заинтересованите страни от гражданското общество и затова несъмнено се нуждаем от експертния опит и политически натиск на законодателите, за да се използва пълният потенциал на трансатлантическия пазар.

Моята колега вече спомена, че срещата на световните лидери също ще бъде от голямо значение. На 27-и и 28-и октомври във Вашингтон ще се състои среща на тройката по въпросите на срещата на световните лидери в рамката на нашето сътрудничество в областта на правосъдието, свободата и сигурността. Заместник-председателят Баро ще представлява Комисията. В момента се намираме в последния етап от изготвянето на декларация, която има за цел да възобнови трансатлантическото ни партньорство в тези области. На срещата във Вашингтон налице ще бъде възможност за официален обмен на инструменти за ратификация на споразуменията за екстрадиция и правна взаимопомощ, за да могат те да влязат в сила в началото на 2010 г. Тези споразумения ще укрепят усилията ни в борбата с престъпността в днешния глобализиран свят.

По отношение на друг критичен въпрос, който е от особено значение за гражданите, със сигурност трябва да постигнем напредък, както вече беше споменато. Ще повторим призива си за безвизово пътуване до САЩ за всички граждани на Европейския съюз; ще изразим опасенията си относно перспективата за налагане на такса за електронната система за разрешително за пътуване като един вид нова туристическа такса; и отново ще напомним на САЩ за необходимостта от премахването на ограниченията за пътници с ХИВ/СПИН съобразно програмата на САЩ за отмяна на визовия режим, както вече споменахте.

Накрая, делегация на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи ще пътува до Вашингтон по време на срещата на министерско ниво, така че смятаме, че и те ще могат да предадат същото съобщение. Заместник-председателят Баро също е готов да се срещне с делегацията на комисията по граждански свободи докато е във Вашингтон.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Elmar Brok, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, г-жо Малмстрьом, току що забелязах, че интегрирането на принципа на равенство между половете се е превърнало в отличителен белег на Парламента. Не трябва да забравяме, че въпросът за Трансатлантическия икономически съвет (ТИС) е от изключително голямо значение и че създаденият преди няколко години орган се нуждае от нова движеща сила, защото се намираме в преходен период с нова държавна администрация на САЩ, а скоро и с нова Комисия. Надявам се, че срещата, която ще се проведе следващия вторник, ще гарантира, че ТИС продължава, както и че разполага с подходящия дух.

Един трансатлантически пазар без пречки пред търговията ще доведе до икономически растеж от 3,5% в САЩ и Европа и 1,5% в цял свят. В условията на икономическа криза, този въпрос е тясно свързан с работните места. Поради тази причина трябва да се възползваме максимално от възможността и да обясним в публични изявления, че възприемаме инициативата сериозно. Г-жо Фереро-Валднер, трябва също така да се уверим, че политиката за сигурност в областта на енергетиката се осъществява от новия съвет за енергийна сигурност и че регулаторните въпроси се разглеждат от ТИС. Важно е тези две области да не бъдат смесвани заедно, за да не се позволи дублиране и за да се гарантира, че в крайна сметка разполагаме с решение на проблема.

По-конкретно това включва въпроса за законодателите. Няма да бъде възможно да се премахнат пречките пред търговията без участието на Европейския парламент и Конгреса на САЩ, защото 80% от регулациите са залегнали в закона. Поради тази причина, администрацията не може да постигне това сама.

Искам да направя един последен коментар за срещата на върха. Изменението на климата, Афганистан, неразпространението на ядрени оръжия и оръжия за масово унищожение и разоръжаването са все важни въпроси, които предлагат нови възможности вследствие на новата държавна администрация. Искам да ви пожелаю успех при гарантирането, че всичко това е включено, и се надявам, че новият лауреат на Нобеловата награда, в сътрудничество с Европейския съюз, ще постигне големи успехи за всички нас в тези области.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-жо председател, г-жо Малмстрьом, г-жо член на Комисията, фактът, че г-н Обама и новото мнозинство в Конгреса ни предоставят изключителна възможност за засилване на нашето сътрудничество, и по-специално по отношение на общия трансатлантически пазар, вече беше споменат. Това обаче не трябва да представлява общ пазар за дерегулация, а общ пазар, основаващ се на основите или принципите на социална пазарна икономика, с разумни и подходящи регулации, където има необходимост от такива.

Г-н Brok е напълно прав, че за това, разбира се, трябва да има нормативна база, независимо от това дали обсъждаме регулацията на финансовите пазари или околната среда или регулацията на енергийната политика. Възприемането на общ подход в тази област би допринесло значително за изграждането на глобалните отношения.

Една област, която вече беше спомената и която можем да разискваме тази сутрин, е основният въпрос за политиката по отношение на климата. Мнозина от нас ще бъдат във Вашингтон през следващите няколко дни, където ще имаме възможност да проведем разговори с колегите ни от Конгреса. Въпреки че законодателството по отношение на политиката в областта на климата все още не е прието, на представителите на правителството на САЩ отчасти е позволено да сключват обвързващи споразумения дори ако подробностите не могат да бъдат финализирани до завършването на законодателния процес на САЩ.

От изключително голямо значение е Копенхаген да представлява успех. Това не е край на процеса, а важна стъпка в процеса на постигане на обща политика в областта на климата. Всички ние трябва да гарантираме, че Копенхаген представлява успех. Можем да го постигнем само ако бъдат приети задължителни цели на политиката в областта на климата.

И накрая — и това също вече беше споменато — независимо от нашето приятелство и взаимно разбирателство и независимо от добрите ни взаимоотношения, има някои неща, които не можем да приемем. Те включват множеството протекционистки мерки например на пазара за отбранителна техника, дискриминационната визова политика към някои държави-членки и визовите такси, изисквани от САЩ, за които вече се спомена.

Важно е да говорим със САЩ от позицията на равнопоставеност. Важно е да се създаде партньорство, но също така да се обясни, че не можем да приемем политика, която в случая дискриминира европейските граждани.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, от името на групата ALDE, горещо приветствам факта, че резолюцията призовава за засилено стратегическо партньорство между Европейския съюз и САЩ като крайъгълен камък на външната политика на ЕС. Резолюцията с право отново подчертава ролята на един интегриран трансатлантически пазар до 2015 г. Не трябва да позволяваме дърветата от безброй спорове по конкретни въпроси да скриват гората от един изключително голям интерес за общи ценности и цели, както и действия за насърчаване на демокрацията и правата на човека, разрешаването на конфликти и защитата срещу заплахи за сигурността и така нататък.

От гледна точка на икономиката групата ALDE подчерта необходимостта от избягване на регулаторен арбитраж във финансовия сектор и разглеждане на въпроси като институциите, които са „твърде големи, за да фалират“. Предложихме изменение на параграф 39 защото, доколкото разбирам, просто нямаше споразумение между лидерите от Г-2 за работа по финансова сделка или данъка на Тобин, затова е абсурдно да приветстваме едно такова споразумение, дори и вече да сме го направили по погрешка в резолюцията Г-20.

Групата ALDE призовава и за премахването на параграф 38, който изглежда има за цел да премахне правата върху интелектуалната собственост. Както г-жа Малмстрьом вече обясни, голяма част от трансатлантическите отношения са свързани с въпроси в областта на правосъдието и сигурността. Групата ALDE напълно подкрепя тясното сътрудничество в тази област, но тя трябва да защита основните права, включително правото на личен живот, и това да стане в една демократична и прозрачна рамка. Във връзка с това е жалко, че членовете на Европейския парламент не са консултирани по отношение на общата декларация, по която ще се постигне споразумение следващата седмица — особено защото с Договора от Лисабон почти всички въпроси попадат в обхвата на съвместното вземане на решение.

Озадачаващо е защо Комисията и Съветът насърчават ново споразумение за достъп до финансови данни от СУИФТ на граждани на Европейския съюз след като Споразумението за правна взаимопомощ дава възможност за конкретни искания. Искам да получа отговор на този въпрос.

И накрая, жалко е, че новият контекст на сътрудничество по отношение на правосъдието и екстрадицията все пак позволява напълно необоснованата екстрадиция от Обединеното кралство на Гари МакКинън, компютърен хакер, който страда от синдрома на Аспергер, вместо да му бъде образувано наказателно производство в Обединеното кралство.

И съвсем накрая, напълно подкрепям казаното от члена на Комисията Фереро-Валднер по отношение на безвизовото пътуване за всички граждани на Европейския съюз, като ние сме много критични по отношение на визовата такса за електронната система за разрешително за пътуване (ЕСРП).

Pascal Canfin, *от името на групата Verts/ALE.* – (FR) Г-жо председател, в речта си г-жа Малмстрьом каза, че са необходими действия, а не празни думи. Мога да заявя, че групата на Зелените/Европейски свободен алианс внимателно ще проследи резултатите от срещата на върха между Съединените щати и Европейския съюз, защото тя се провежда в ключов момент по пътя към Копенхаген, от една страна, и към реформата на международната финансова система, от друга.

По отношение на последната точка казиното отново отвори врати, печалбите на банките отново достигат исторически нива — печалба от 437 милиарда щатски долара за банките в САЩ — и нашето виждане е, че има по-малко политическа воля, отколкото преди шест месеца. Затова и имаме огромни очаквания от срещата на върха, която има за цел да покаже, че както в САЩ, така и в Европа, политическата воля за регулиране на капитализма и за регулиране на финансовите институции е все още налице.

С цел да се осъществи това, искаме да предложим да се постигне напредък по две особено важни точки. Първата е борбата с данъчните убежища, а това е въпрос, който не беше споменат в изказванията ви. Министерството на финансите на САЩ признава, че данъчните убежища водят до годишни загуби от данъчни постъпления в размер на 100 милиарда щатски долара. Затова и искахме да подчертаем въпросната точка и да заявим, че за Съединените щати и Европа е важно да работят заедно по въпроса на срещата на върха.

Втората точка, която беше спомената току що, е данъкът върху финансовите транзакции. Когато г-н Барозу беше кандидат за преизбиране на поста председател, той изрично заяви, че се обявява в подкрепа на такъв данък. Преди две седмици Европейският парламент за първи път гласува с мнозинство за данък върху финансовите транзакции при условие, че са част от международна рамка. Затова групата на Зелените ви

призовава да включите този въпрос в дневния ред на срещата на върха между Съединените щати и Европейския съюз в началото на ноември.

Последната ми точка е, че по отношение на климата носим отговорност да отстраним пречката пред г-н Обама. Президентът Обама иска да действа, но е възприан от неговото мнозинство. Най-доброто, което Европейският съюз може да направи за него, е в края на октомври да направи постъпления за отпускане на 30 милиарда евро за финансиране на разходите за адаптация към климата в южните региони на света и да поеме ангажимент за 30-процентно намаление на собствените си емисии. След като го направим, ще можем да постигнем напредък в преговорите. Това е наша отговорност. Трябва да го направим преди срещата на върха.

Tomasz Piotr Poręba, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-жо председател, задълбочаването на отношенията между Съединените щати и Европейския съюз трябва да бъде в основата на външната политика на ЕС. В крайна сметка Съединените щати са най-близкият ни съюзник от години. Понастоящем сме изправени пред множество предизвикателства, които трябва да посрещнем заедно, рамо до рамо с Вашингтон. В областта на сигурността сме обезпокоени от отношението на Иран и влошаващото се положение в Афганистан. Малко по-близо до нашите граници, Русия става все по-непредвидим и авторитарен съсед, а Кремъл упражнява неоимпериалистически натиск върху държавите, които граничат с нея.

С цел да защитим и останем верни на ценностите, които са общи за САЩ и Европа, трябва да говорим с един глас в случаите на нарушаване на правата на човека и заплахи за основните свободи на гражданите. Трябва да бъдем обединени в защита на нашата сигурност. Не трябва да забравяме, че Организацията на Северноатлантическия договор е в основата на трансатлантическите ни отношения. Ето защо областта на сигурността, свободата и демокрацията трябва да бъде разширена да включва онези европейски държави, които увеличават евроатлантическата сигурност. От съществено значение е активното укрепване на връзките със Съединените щати да бъде основен приоритет за Европейския съюз.

Jean-Luc Mélenchon, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, г-жо Малмстрьом, при сегашната икономическа криза новоизбраният Парламент има право на актуална информация, която е възможно най-точна по отношение на структурата на плана за голям трансатлантически пазар и по отношение на целите за дерегулация, които това включва в сферата на икономиката и финансите, за разлика от мечтата, определена от някои членове на Парламента.

Наистина ли този голям дерегулиран пазар ще бъде въведен до 2010 г. или 2015 г.? Потвърдено ли е вече? Лично аз смятам, че един такъв пазар ще бъде много вреден за Европа, като се има предвид лошото състояние на основните елементи на американската икономика и отказа на САЩ да оправи финансовото си положение, наред с принципни причини, които ме карат да се противопоставя на идеята, че това партньорство трябва да бъде, както мнозина от вас заявиха, крайъгълният камък на политиката на Европейския съюз.

Това съображение също ме кара да попитам какви мерки ще бъдат предприети за борба с краха на долара и с риска за Европа и останалата част на света. Защо предложението за обща световна валута, представено от Китай в полза на стабилността на световната икономика, беше отхвърлено без да бъде разгледано сериозно?

Искам да отправя предупреждение срещу старомодния ентузиазъм за атлантическо сътрудничество, което в крайна сметка си остава много архаичен конформизъм, в този момент от световната история, в който повече от всякога се нуждаем да потвърдим съществуването си, което е независимо от волята на Съединените американски щати.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-жо председател, по отношение на съвместната борба с тероризма нека направя едно предложение в качеството си на адвокат по наказателно право и адвокат за правата на човека. Смятам, че ще бъде много важно и полезно да се състави обща работна група от експерти, учени, юристи и прочие, която да си прави изводи от често болезнения опит в ерата след 11-и септември, където правата на човека не са зачитани в името на борбата с тероризма.

Аз идвам от държава, където през последните три години правителството спря да зачита правата на човека и започна да вкарва хора в затвора без никакви основания. В днешно време това се прави в името на борбата с тероризма. В затвора са вкарани 16 много вероятно политически затворници, обвинени в тероризъм без каквито и да било доказателства. Незачитане на правата на човека, *habeas corpus*, право на защита, права на затворниците: знам за какво говоря. Трябва да бъдем много внимателни, когато говорим за борбата с тероризма и това трябва да става по един много професионален и много внимателен начин.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-жо председател, отношенията със Съединените щати са, стратегически казано, най-важните за Европейския съюз.

Съединените щати заемат ключова позиция в света, а Европейският съюз все повече се превръща в световен играч. Ние можем и трябва да предприемем много неща заедно. На първо място, трябва да приемем водеща роля при създаването на един нов, глобален свят, който включва нови предизвикателства и появата на нови играчи.

Необходимо е още повече да засилим отношенията си и да създадем нови институционални механизми. Това е най-подходящото време за предприемане на такива действия. Разполагаме с правителство във Вашингтон, което е в подкрепа на многостранността, Европейски съюз, подсилен от Договора от Лисабон, и сме свидетели на появата на един нов свят, който искаме да оформим заедно.

Резолюцията, която ще приемем утре, подкрепя най-вече укрепването на институционалните механизми — нещо, за което Парламентът призова в резолюцията си от 26-и март.

Решението за създаване на Трансатлантически икономически съвет от преди две години беше правилно. В днешния свят обаче е необходимо и да развием отлична координация по отношение на политиките и сигурността. Необходими са редовни срещи между служителите, които отговарят за външните работи и сигурността. Ето защо Парламентът подкрепи създаването на Трансатлантически политически съвет (ТПС), който в бъдеще трябва да включва енергийния съвет, който искате да бъде създаден по време на следващата среща на върха.

Също така Парламентът иска провеждане на две срещи на върха всяка година. Ако имаме две срещи на върха с Русия, защо не и със Съединените щати? Госпожи и господа, все повече се говори за създаването на Г-2 от Съединените щати и Китай, тоест за привилегирани отношения между най-големите играчи в света. Тревожа се, че ние, европейците, можем да отслабим ролята си на партньори и да подкопаем привилегированите си отношения със Съединените щати. Трябва да обясним на Съединените щати, че в областта на външната политика Съюзът ще бъде укрепен от Договора.

Европейският съюз или днешна Европа вече не е проблемът, който представляваше в продължение на десетилетия. Днес, в този сложен свят, Европа трябва да бъде част от решението и аз се надявам, че Съединените щати виждат нещата по същия начин. За да може това да се случи, както посочи членът на Комисията, европейците трябва да действат в съответствие с глобалната роля, която искаме да имаме, и да направим нужното по отношение на привилегированите отношения със Съединените щати, към които се стремим.

За да обобщим, според мен ключов въпрос за предстоящата среща на върха трябва да бъде укрепването на трансатлантическите отношения, включително и на институционално равнище.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Г-жо председател, трансатлантическите отношения, които са от съществено значение както за Европейския съюз, така и за САЩ, са подложени на сериозно изпитание през последните години. Сега, с идването на нова държавна администрация в Белия дом, която преосмисля приоритетите на САЩ, и със завръщането на Франция във военната структура на НАТО, изгледите са вече по-добри. Лично аз смятам, че е настъпило времето за подробна оценка на трансатлантическите отношения, за да им се даде солидната основа, която заслужават, за да издържат на настоящите общи предизвикателства в резултат на международната среда — енергетиката, изменението на климата, появата на нови сили, финансовата и икономическа криза и тероризма.

Този път трябва да преодолеем повърхностните различия в политиката и да направим оценка на по-значимите ни общи интереси, които досега просто бяха приемани за даденост. Истината е, че без тази подробна съвместна оценка, ние на запад можем да загубим инициативата от други центрове на властта, които няма да се поколебаят да оформят света съобразно собствените си интереси — а не съобразно нашите такива.

Сигурността в Европа например е един такъв общ интерес и затова стои в основата на трансатлантическите отношения. Дори и ако засега една война на континента не представлява сериозна заплаха, кулминацията на някои настоящи отрицателни тенденции може да възкресят тази възможност, ако не успеем да отговорим подобаващо. Напредъкът не е необратим, както всички в централна Европа много добре знаем. Ето защо, преди да разгледаме предложението за преоценка на настоящата структура на сигурността на континента, трябва да се опитаме да разполагаме с конкретни отговори по отношение на продължаването на участието на САЩ, бъдещето на НАТО и ролята, която се очаква от Европейския съюз, след като Договорът от Лисабон влезе в сила.

Ако Европа иска да реализира амбицията си да бъде истински играч в световната политика, тя трябва да премахне тези различия между своите членове, като по този начин се опита да ги мотивира еднакво по отношение на наистина общи икономически интереси.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, г-жо министър, г-жо член на Комисията, четвъртата среща на Трансатлантическия икономически съвет представлява идеална възможност този форум да обърне нова страница. ТИС трябва да бъде по-амбициозен. И двете страни на трансатлантическия диалог са на мнение, че преодоляването на икономическата криза и борбата с изменението на климата са нашите най-важни приоритети. Сега вече е въпрос на договаряне на определен дневен ред за ТИС, който отразява въпросните приоритети.

Съвместната работа по отношение на иновациите за разработването на нисковъглеродни икономики и енергийно ефективни общества е от особено значение. Също така от голямо значение е по-голямото участие на различни заинтересовани страни като Трансатлантическия потребителски диалог — форум, който се състои от 80 организации на потребителите. Тези организации могат да помогнат защитата на потребителите да се превърне в основна тема в диалога за регулацията на финансовите пазари. Целта на създаването на общ трансатлантически пазар до 2015 г. може да е твърде амбициозна, но трябва да бъде разгледана въз основа на факта, че тя ще подобри живота на хората от двете страни на Атлантическия океан. Ето защо Зелените подкрепят една нова трансатлантическа сделка.

James Elles (ECR). – (EN) Г-жо председател, съгласен съм с онези оратори, които заявиха, че пред нас стои реална възможност предвид новата държавна администрация на САЩ.

Ще се спра накратко на три точки. Първо, изглежда сме достигнали положение, в което са налице редица въпроси, които се обсъждат от Европейския съюз и САЩ, но не и стратегически диалог — все пак във Вашингтон ми казват, че САЩ и Китай имат по-добър стратегически диалог от този между двете страни на Атлантическия океан. Не е ли време на срещата на върха да заявим, че желаем стратегически диалог за стратегическо партньорство?

Второ, по отношение на протекционизма в ТИС е съвсем ясно, че най-голямата опасност през следващите 12 месеца е не отварянето на пазарите, а затварянето им. Все пак разполагаме с трансатлантическия пазар, който, както г-н Brok заяви, е най-голямата възможност за генериране на растеж и от двете страни на Атлантическия океан.

Не е ли време да направим трансатлантическия пазар основна част от развитието на търговията вместо да го оставяме настрана като въпрос от областта на регулацията? Това всъщност е основен инструмент за отваряне в тази област.

Накрая, жалко е, че не разполагаме с изследване или пътна карта, както обеща г-н Ферхойген. Изследването беше платено от Парламента. Ако искате Парламентът да сътрудничи като каже как трябва вече да помислим за отваряне на пазари, моля оповестете доклада до 15-и ноември, както е посочено в резолюцията.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, ако мислите, че Европейският съюз се нуждае от партньори, както всички предишни оратори заявиха, то това става особено ясно в областта на икономиката. Трансатлантическият пазар разполага с търговски обем от близо 2 милиарда евро на ден. От това става ясно колко важна е Световната търговска организация (СТО). Също така става ясно, че споразуменията за свободна търговия са важни, както и че преди всичко трябва да обърнем по-голямо внимание на трансатлантическото партньорство.

Понякога съм загрижен какво се случва от другата страна на Атлантическия океан, когато погледна новия президент. Той намира време да приеме Нобеловата награда в Осло, но много европейски държавни и правителствени ръководители не можаха да се срещнат с него по време на срещата на върха на Г20. В Копенхаген той намери време да подкрепи родния си град в кандидатурата за домакин на Олимпийските игри, но за съжаление не намери време да се присъедини към нас в един важен европейски празник, или иначе казано, 20-годишнината от падането на Берлинската стена и Желязната завеса. Ще съм доволен, ако успеем да го убедим, че не трябва да чака няколко дни предварително, за да реши дали срещата на ТИС да се състои, а вместо това с пълна убеденост трябва да подкрепи ТИС през следващите няколко години.

Необходимо е търговията между Европа и САЩ да бъде опростена; необходими са подобрения в областта на общата стандартизация; необходимо е да се премахнат митата и нетарифните пречки пред търговията. Трябва да предотвратим предприемането на повече протекционистки мерки от двете страни и да гарантираме, че продуктите са безопасни за нашите потребители. Не трябва да позволим антитерористичните мерки да пречат на всички тези дейности, както се обсъжда в момента. Поради тези причини ще съм доволен, ако можем да постигнем реален напредък в сътрудничеството ни. Много от въпросите, които ни засягат в други райони на света като заплатите, социалния и екологичен дъмпинг, не представляват проблеми в трансатлантическите отношения.

Смятам, че трябва да се възползваме от възможността, от една страна, да работим заедно с американците, за да разрешим общите ни проблеми, и от друга, да се опитаме да играем обща роля в света за постигането на напредък в рамките на СТО и другите международни организации като Международната организация на труда. Надявам се на добри резултати в това отношение през следващата седмица.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Г-жо председател, изборът на президента Обама с право се приветства като победа за американската демокрация. Нобеловата награда за мир обаче, която му беше връчена неотдавна, го поставя под натиск. Мир в Близкия изток? Това е нещо, за което се надяваме, но със сигурност не е по силите му. Мир в Афганистан? Там стратегията на САЩ има свобода да лавира, но ако президентът Обама се вслушва в американските поддръжници на силовия подход, той рискува един нов Виетнам. Показателно е, че книгата на Гордън Голдстейн, която описва драматичното постепенно поражение във Виетнам, се продава като топъл хляб във Вашингтон и книжарниците не могат да голямото търсене.

Президентът сега трябва да избере между две стратегии: едната, насочена към стабилизиране, изкореняването на бедността и икономическото развитие на Афганистан чрез осигуряване както на военно, така и на цивилно присъствие в цялата страна. Втората има за цел да се съсредоточи върху няколко градски зони и от там да започне широкомащабни операции срещу Ал Кайда. И двете възможности изискват изпращането на войски, но първата е насочена към хората, а втората — към война с надвиснал риск от катастрофа.

Не трябва ли Европа да спаси Барак Обама от старите демони, които преследват Съединените щати, и да му помогне да избере първата от двете стратегии, която е насочена към хората? Това поне е мнението на моята група.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-жо председател, групата ECR е силен поддръжник на атлантическата идея и се стреми към по-тесни икономически, търговски и политически връзки със САЩ, които смятаме не за конкурент, а за най-важния съюзник на Европейския съюз. Също така сме задължени на САЩ за приноса им за НАТО, която се основава на общите ни демократични ценности, и приветстваме късно поетия ангажимент на САЩ в борбата с изменението на климата.

Не трябва обаче да се преструваме, че сме постигнали съгласие по всички въпрос. Аз например съм загрижен за противоречивите съобщения на държавната администрация на САЩ по отношение на Русия. Стремехът на Вашингтон да постави ново начало на отношенията между САЩ и Русия изглежда извинява грубата намеса на Кремъл във вътрешните работи на своите съседи и най-вече в Грузия и Украйна.

Премахването на американския противоракетен щит в Полша и Чешката република също е под въпрос.

Неотдавнашното откритие на тайно ядрено съоръжение в Иран може да потвърди това решение, но сега трябва да удвоим усилията си за ограничаване на ядрените амбиции на Иран и, като съюзници на САЩ, силно подкрепяме военната им борба срещу джихадския тероризъм в Ирак и Афганистан и сериозните им усилия да се постигне траен мир в Близкия изток.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-жо председател, искам да започна като насоча вниманието към значението на отношенията между Съединените щати и Европейския съюз, особено в условията на световна икономическа криза. Налице е все по-голяма нужда да предприемем съвместни действия за преодоляване на кризата, за енергийния пазар и за борбата с тероризма, но действия, които са по-съсредоточени и не се израждат в повече данъци или в абсурдни атаки, като тези, които понастоящем се насочени към една финансова система, която е необходима за пазара.

По отношение на финансовия проблем искам да подчертая усилията от страна на Съединените щати и Европейския съюз по отношение на една политика на по-добро законодателство, с акцент върху участието на заинтересованите страни в разискването на доклада. Координираните действия между Съединените щати и Европейския съюз са от съществено значение, ако искаме да постигнем едно по-зряло състояние на икономическите отношения — състояние, което вероятно ще доведе до трансатлантически пазар до 2015 г.

Тук трябва да защитим и атлантическата идея. От също толкова важно значение е да се намалят административните бариери между Съединените щати и Европейския съюз, така че да се създаде конкурентна среда и пазар, който е по-привлекателен както за гражданите, така и за бизнеса. Смятам, че трансатлантическият пазар може да бъде изграден на стабилна договорна основа, която ще стимулира икономиките и ще спре опасността от нови икономически и социални кризи като тази, на която сме свидетели в момента.

В заключение, г-жо председател, искам да е пределно ясно, че това са уникални условия и че един по-проатлантически подход може да доведе до по-добро състояние на нещата.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-жо председател, членът на Комисията Фереро-Валднер посочи колко е важно да се гарантира, че комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи ще присъства на трансатлантическата среща на върха между Европейския съюз и САЩ, и аз приветствам акцента, който тя постави на въпроса.

Също така, като председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, искам да насоча вниманието ви, преди всичко, към значението на подписването на договорите за екстрадиция и правна взаимопомощ. Бяха положени значителни усилия да се затвърди, не само политически, но и правно, сътрудничеството, като по този начин се укрепят връзките между Евроюст и аналогичните институции в Съединените щати.

Второ, искам да подчертая приноса за укрепване и започване на трансатлантическия диалог през следващите пет години, и трето, да подчертая работата, извършена от Парламента.

Ето защо искам да помоля на следващата месечна сесия на Европейския парламент през ноември да бъде представена информация относно изхода на срещата на върха, и в частност относно главата за съдебно сътрудничество и сътрудничество по наказателноправни въпроси.

Четвърто, ясно е, че влизането в сила на Договора от Лисабон ще доведе до труден старт на пространство на свобода, сигурност и правосъдие като нов аспект на правомощията на Европейския съюз и като нова област от европейската политика, за която Парламентът също ще взема решение.

Затова и при чувствителни въпроси като защитата на данни и основните права на хората, споразуменията за досиетата на пътниците и данните от СУИФТ винаги трябва да бъдат съобразени с резолюциите, приети от Парламента, за да се гарантира защитата на личните данни, и в частност резолюцията, приета на 17-и септември.

Накрая, по отношение на визите не трябва да забравяме значението на реципрочността, защото понастоящем има много място за подобрение в тази област. Хубаво е да си сътрудним със Съединените щати по отношение на визите, но това е чудесна възможност за нас да засилим значението на реципрочността, за да гарантираме, че ще останем равнопоставени със Съединените щати при подписването на споразумения.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-жо Малмстрьом, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, сътрудничеството между Европа и Съединените щати е от съществено значение при решаването на повечето големи кризи в света, а новата държавна администрация на САЩ със сигурност представлява възможност за това. Тя вече предприе някои инициативи, които отбелязаха скъсване с миналото: в Ирак, за Гуантанамо, за противоракетния щит. Би било наивно обаче да смятаме, че това ще бъде достатъчно да уеднакви гледните точки на САЩ и Европа във всички ситуации, както и че трансатлантическите отношения вече ще бъдат много прости.

Дали по отношение на подготовката за Копенхаген или помощите за развиващите се страни, Доха и протекционизма, финансовото регулиране и борбата с данъчните убежища, възобновяването на мирния процес в Близкия изток или строгата политика по отношение на ядрения въпрос в Иран, САЩ показва изключително нежелание да предприеме някакви действия. Това не опира до въпроса дали държавната администрация има добри намерения или не и често е свързано с влиянието на лобистки групи в Конгреса или просто до защита на интересите на една велика сила, която е разтърсена от новия световен ред.

Напредък във всички тези области е възможен само ако Европа изиграе политическата си роля на отделен участник на световната сцена, в равноправно партньорство — ако използвам израза на члена на Комисията — и изцяло поеме своите отговорности.

От тази гледна точка трябва да кажа, че е налице някакво объркване в отношението на Европа и понякога дори известна наивност, както и че това се отнася и за Парламента. Възприетият подход за идеята за голям трансатлантически пазар, което представляваше вятърничавата схема на сър Leon Brittan по времето, когато беше член на Комисията, носи определени рискове.

Въпросът с пречките пред търговията биват разглеждани сякаш проблемите са само от техническо естество. Естествено икономическият и търговският обмен между Съединените щати и Европа е от значение за работните места и за стопанските обекти. Той трябва да се развива. Преди всичко обаче търговията не е наистина в опасност. Второ, когато е налице конфликт, той се отнася или до защита на икономически интереси — като при „Еърбъс“ например — или представлява риск за нашето здраве или екологичните правила — в случая с говеждото месо, съдържащо хормони например, или хлорираното пилешко — и затова не трябва да даваме приоритет на икономическите отношения за сметка на собствения ни вътрешен, социален, екологичен модел или модела за развитие сякаш икономическите отношения са цел сами по себе си. Трябва да можем да съчетаем

двете и не трябва да се отказваме от политическата си автономност в търсене на партньорства, което, само по себе си, е похвална цел.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Г-жо председател, искам да се спра на няколко точки. Трудно ми е да разбера как можем да поберем всички резолюции по отношение на ТИС в самия ТИС. Както знаем, съветът не е голям орган. Аз ще бъда там следващия вторник, г-жо член на Комисията. Очаквам с нетърпение да Ви видя, наред с г-н Brok и другите членове на Парламента, като към този въпрос ще се върна най-накрая.

Налице обаче са ключови въпроси, които могат да бъдат повдигнати в ТИС и могат да бъдат разгледани, защото са достатъчно нагоре по веригата, ако използвам думите Ви, г-жо член на Комисията. Финансовите услуги например, които са подходящи за разглеждане, защото резултатите са много внимателно обсъдени и са близо до споразумение — не само в Г20, но и в текущите разисквания в Парламента и с Комисията и американците.

По-специално счетоводството остава един от тези аспекти в обсега на политиците и законодателите. Приемането на висококачествени световни счетоводни стандарти до 2011 г. е нещо, което трябва да бъде направено бързо от страна на САЩ. При осигуряването „Платежоспособност II“ също спомогна да се състави глобална регулация — която, честно казано, се нуждае от отговор от страна на САЩ — и аз благодаря на председателя Kanjorski в Конгреса на САЩ за свършената от него работа във Федералната служба за информация.

И накрая, позволете ми само да кажа по отношение на трансатлантическия законодателен диалог, че Конгресът и Парламентът трябва да положат повече усилия в тази област. Ние не искаме да следваме държавната администрация и Комисията, както по-голямата част от членовете на Парламента биха се съгласили. Искаме да бъдем сред лидерите на промяната. Трябва да бъдем тласъкът за тази промяна. ТИС се нуждае от нашата подкрепа, но ТИС трябва да бъде в центъра на разискването — не само да гледа отстрани и не само в ролята на съветник, а да бъде част от основния аспект на трансатлантическите отношения.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-жо председател, искам да Ви благодаря, че ми дадохте думата. Считам за много важно, че разискваме трансатлантическите отношения, защото донякъде се намираме в парадоксална ситуация. Промените, които се случиха в Съединените щати, в голямата си част бяха много добре приети в Европа. От друга страна обаче, Съединените щати демонстрираха по-голям интерес в други важни държави и континенти, отколкото в миналото. В частност станахме свидетели на възобновяване на контактите между Съединените щати и Китай, както и на усилия за подобряване на отношенията с Русия.

Според мен проблемът ни е в това, че искаме да включим твърде много въпроси в обсъждането. Считам, че трябва да насочим вниманието си към две области. Първата област се отнася до финансовите и икономическите въпроси. Втората област е сигурността. Съединените щати и Европа могат да направят много повече заедно и в двете области.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, изготвихме голяма резолюция, която обхваща редица теми. Все пак един важен елемент — търговията — е разгледана накратко. Считам, че международната търговия е решаващ фактор. Спадът в световната търговия е една от причините за икономическата и финансовата криза и искам да видя да се обърне по-голямо внимание на световната търговия, дори и сега в Трансатлантическия икономически съвет (ТИС).

САЩ и Европейският съюз не са на едно и също мнение по всички въпроси. Напротив, разполагаме само с няколко търговски споразумения, съществува риск от двустранност и вероятност кръгът от преговори за развитие от Доха да не бъде продължен от САЩ. Ето защо трябва да разгледаме критичните точки и се надявам, че ТИС ще въведе нови стимули за съживяване на международната търговия.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, искам отново да се спра на един аспект от трансатлантическото сътрудничество в областта на вътрешния ред и правосъдието, свързани със СУИФТ, което вече беше споменато, а именно прехвърлянето на банкови данни от СУИФТ в САЩ.

Считам, че при разискването на въпросната точка не трябва да забравяме, че Съветът си даде мандат за преговори със САЩ относно прехвърлянето на данни. Трябва да напомним на Съвета да запази мандата в преговорите си със САЩ. Много съм загрижен, че Европейският съвет ще бъде подложен на натиск да приеме исканията на САЩ и да заобиколи европейските стандарти за защита на данните.

Считам, че това би изпратило погрешен сигнал, особено защото ще има много области, където нивото на защита на данните ще бъде приведено в съответствие в резултат от Договора от Лисабон през следващата година в агенции като Европол, Евроюст и др. Считам, че ще изпратим правилния сигнал, ако Съветът и Комисията се придържат към стандартите за защита на данните и ги подкрепят пред САЩ или ако се настоява за отлагане.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Прочетох, че в Бялата книга на Европейския съюз от 1996 г. се казва, че през следващите десетилетия се очаква ожесточена глобална битка между Европа, Съединените щати, Япония и развиващите се азиатски държави. За щастие тази битка се осъществява не с оръжия, а най-вече в икономическия сектор. Европа трябва да отстоява позициите си в тази насока. Президентът Жискар д'Естен, който беше председател на Конвента, ръководител на правителство, което изготви една неуспешна конституция, заяви, че Европа не трябва да бъде съперник на Съединените щати, а техен надежден партньор. Това е ключов въпрос за успеха на срещата на върха между Европейския съюз и САЩ. Трябва да се стремим към партньорство, но ако целта ни е само Съединените щати да ни смятат за партньор и ако не участваме в конфликти от името на населението на Европа, ние не можем да постигнем успех по важните въпроси.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, искам да благодаря на всички уважаеми колеги за приноса им в това разискване. Налице е висока степен на консенсус относно значението на задълбочаването на сътрудничеството ни с държавната администрация на САЩ и срещата на върха, която предстои да проведем. Аз съм много доволна, че администрацията на САЩ демонстрира такова желание за задълбочаване и развитие на нашите отношения. Смятам, че сме си „написали домашното“ и сме много добре подготвени да предприемем някои важни стъпки. С нашия партньор САЩ имаме редица общи проблеми и затова е целесъобразно да намерим общи решения.

Смятам, че ще можем да постигнем напредък по отношение на климата, икономическата криза и кръга от Доха — и да потвърдим още веднъж колко е важно това да се реализира — както и че ще можем да осъществим изключително важни процеси в правната сфера. Икономическото партньорство е един особено важен форум за нас. Разбираме също колко е важно да бъдат обсъдени важни регионални въпроси като Афганистан, Пакистан и Близкия изток например.

Бяха отправени няколко конкретни въпроса към мен. По отношение на въпроса за визите, повдигнат от г-жа Ludford, и Съветът, и Комисията правят всичко възможно да се гарантира, че безвизовият режим ще важи за всички държави-членки на Европейския съюз. За съжаление, това все още не е осъществено, но ние продължаваме да работим усилено, за да стане това реалност.

Що се отнася до така наречения данък на Тобин, знам, че някои членове на Парламента са негови силни поддръжници. Ще кажа следното: данъкът на Тобин може да е ефективен само ако е глобален и ако разполага с глобални инструменти за контрол — в противен случай той ще бъде просто още една протекционистка мярка. В момента няма никакво основание за международно, глобално споразумение за данък на Тобин и затова председателството няма да разгледа този въпрос. Искам да бъде ясна темата.

По отношение на СУИФТ със САЩ сме на едно мнение колко е важно да можем да обменяме информация за прехвърлянето на финансови средства. Това е от голямо значение за борбата с трансграничната престъпност и тероризма. Вече се нуждаем от ново споразумение, защото белгийското дружество СУИФТ навлиза в Европа, но и двете страни се стремим да запазим програмата, за да предотвратим финансирането на тероризма.

Като временен етап трябва да постигнем споразумение, което може да бъде приложено за кратък период от време докато новият Договор от Лисабон влезе в сила. Този въпрос беше разгледан от експерти, включително от френския съдия Жан-Луи Брюгиер, който беше помолен от Европейския съюз да се запознае с Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (TFTP). Брюгиер констатира, че изискванията за правна сигурност и защитата на личните данни в настоящото споразумение са задоволителни. В окончателното споразумение и след влизането в сила на Договора от Лисабон впоследствие ще има възможност Европейският парламент да вземе активно участие в оформянето му.

Срещата, която ще се проведе през следващата седмица, е много важна, но все пак си остава само една среща. Смятам, че можем да постигнем напредък, да намерим решение на някои проблеми и да осъществим някои важни процеси, свързани с въпросите, които са общи и които трябва да разрешим в тясно и стратегическо партньорство с държавната администрация на САЩ. Много съм доволна от силната подкрепа в Европейския парламент по отношение на усилията на Съвета и Комисията. Разбира се, аз ще представя резултатите следващият път, когато се срещнем на пленарното заседание в Брюксел.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам преди всичко да се съглася с James Elles за един по-голям стратегически диалог с един голям стратегически партньор. Това е нашата цел.

Както казах и преди, става дума за сътрудничество за глобално възстановяване и затова финансовите и икономическите въпроси ще бъдат приоритетни за нас. Бяхме една от движещите сили зад процеса на срещата на върха на Г20, която, както знаете, беше повишена на равнище правителствени ръководители през миналия

ноември по инициатива на председателя Барозу и президента Саркози, но ние не сме единствените, от които има нужда.

Срещата на върха на Г20 в Питсбърг беше и успех за осигуряването на платформа за гъвкаво макроикономическо сътрудничество, защото ние също търсим стратегии за изход за постепенно намаляване на нашите политики за незабавно реагиране в кризисни ситуации.

Международният валутен фонд и Световната банка са съгласни, че за това ще са необходими различни подходи от всяка страна в зависимост от съответната икономическа ситуация. Предвид настоящата глобална икономическа ситуация държавните глави естествено ще обсъдят и възможните начини за излизане от кризата, за насърчаване на растежа и за създаване на работни места, а въпросът за регулирането на финансовите пазари ще бъде от особена важност.

Смятаме, че е необходимо да се гарантира бързото създаване на глобално координирана система за пруденциален надзор на макроравнище въз основа на тясно сътрудничество с Международния валутен фонд и Съвета за финансова стабилност.

По отношение на банковото дело трябва да мобилизираме ангажиментите от Лондон и Питсбърг за по-добри, по-големи и по-стриктни пруденциални правила последователно между финансовите центрове. Трябва да се засили работата ни с цел постигане на ефективни глобални политики за сближаване относно управлението на кризата и системно важни финансови институции.

Трябва да постигнем и един единствен набор от висококачествени глобални счетоводни стандарти за финансови инструменти до края на 2010 г. и, да се надяваме, пълна конвергенция до юни 2011 г.

По отношение на изменението на климата проведохме първия си разговор в областта на изменението на климата с президента Обама в Прага. Аз лично присъствах и ние оказвахме натиск върху Съединените щати да направят повече по въпроса за изменението на климата, но също така знаем, че президентът Обама е ангажиран с много важната тема за здравеопазването в Конгреса и Сената. Затова смятам, че ще трябва да окажем още по-голям натиск върху него, за да удвои усилията си за намиране на обвързващи регулации за Копенхаген предвид вътрешнополитическите му усилия.

По отношение на ТИС, това е един много важен нов механизъм, или възобновен механизъм, за работа по всички въпроси, свързани със свободния пазар и пазарните пречки. Последните трябва да бъдат премахнати, което е и крайната цел на ТИС. Това беше ясно заявено в рамковото споразумение на ТИС от 30 април 2007 г. Разбира се, запозната съм с различните идеи, които бяха повдигнати наскоро — като постигането на единен трансатлантически пазар до 2015 г. чрез премахването на съществуващите пречки пред икономическата интеграция: така нареченият доклад Millán Mon. Несъмнено трябва да работим върху точния баланс между амбиция и реализъм и поради тази причина работим по средносрочните приоритетни задачи на ТИС.

По въпроса за пречките вече знаем, че вие, Парламентът, искате да се направи проучване и приветстваме подкрепата ви за него. То ще бъде важно за направляване на бъдещата работа на ТИС. Проучването все още не е завършено, но в момента се работи по него, а все още са налице редица технически въпроси за изглаждане преди то да бъде напълно готово за публикуване. Тук членът на Комисията Аштън ще се занимае с този въпрос, а аз със сигурност ще предам интереса на Парламента.

Нека кажа също така, защото това вече беше споменато, че Енергийният съвет няма да се припокрива с ТИС. Техните програми ще се допълват взаимно. Ясно е, че проблемите на сигурността ще бъдат разгледани от Енергийния съвет, а регулаторните въпроси ще бъдат разгледани от ТИС. В центъра на вниманието на Енергийния съвет ще бъдат новите технологии и енергийната сигурност.

Ще се спра накратко върху СУИФТ и на някои въпроси за срещата на световните лидери, които бяха споменати. Споразумението СУИФТ е необходимо, защото предвижда конкретни предпазни мерки по отношение на данните. Това е ясно и споразумението за правна взаимопомощ също би искало да постигне това.

Трябва също да се знае, че споразумението за правна взаимопомощ е в основата на споразумението за СУИФТ и всеки иск от САЩ трябва да бъде одобрен от съдебен орган на Европейския съюз в тази рамка, така че трябва да продължим да работим върху нея.

По отношение на електронната система за разрешително за пътуване (ЕСРП) издадохме предварителна оценка, заключението на която беше, че, въз основа на временната окончателна наредба, ЕСРП не е равносилна на процеса за кандидатстване за шенгенска виза, както е определено в общите консулски инструкции на Европейската комисия. Ние обаче ще изготвим окончателна оценка след като се публикува окончателното

решение относно ЕСРП, а оценката ще разгледа и въпроса за таксата за ЕСРП, ако тя наистина бъде въведена. Както можете да се досетите, ние не искаме такава.

И последно ще отговоря на въпроса за тероризма. В работата ни по срещата на върха обсъждаме със САЩ как да се премине към по-тясно сътрудничество в борбата с тероризма, особено предвид планове за затваряне на Гуантанамо.

Необходимостта да се гарантира зачитане на основните права е от съществено значение. Сключването на споразумения за правна взаимопомощ също ще ни помогнат. Затова ще си сътрудним и по отношение на начините да се предотврати радикализмът, включително и злоупотребата с интернет.

Разбирате, че кръгът от въпроси е огромен. Говорили сме за всички политически въпроси и преди, но съм съгласна с председателя на Съвета, че въпреки, че това ще бъде една важна среща на върха, тя ще си остане само една няколкочасова среща. Не всичко ще бъде разрешено в рамките на една среща, но тя ще бъде едно много добро ново начало.

Председател. – Внесени са шест предложения за резолюции⁽¹⁾ на основание член 110, параграф 2.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 22 октомври 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Срещата на върха между Европейския съюз и САЩ през ноември ще укрепи трансатлантическото партньорство и ще насърчи диалога между двете велики сили. Отношенията между тях трябва да се основават на ценностите и целите, които споделяме, и едно още по-тясно сътрудничество е в наш общ интерес и полза.

Европейският съюз и Съединените щати трябва да възприемат една роля от съществено значение в борбата с изменението на климата. В тази връзка бяха поети редица общи ангажменти в борбата с отрицателните последици от глобалното затопляне. Що се отнася до Европа, едно жизнеспособно, практическо решение за опазване на околната среда е да се въведе плавателният канал Рейн-Майн-Дунав, който осигурява пряка връзка между пристанищата на Ротердам и Констанца, в експлоатация.

Използването на плавателни вътрешни водни пътища като възможност ще привлече множество икономически ползи и ще спомогне за намаляване на звуковото замърсяване, както и на емисиите парникови газове. Използването на канала и осигуряването на осведоменост за него ще направи превоза на стоки по-евтин, по-безопасен и по-ефективен от гледна точка на използването на енергийни ресурси.

Политиките за опазване на околната среда могат да бъдат допълнени от мерки в подкрепа на трансконтиненталната мобилност и международните връзки, а също така и за осигуряване на безопасност и сигурност за европейските стоки и граждани.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Тъй като Договорът от Лисабон е на път да влезе в сила, бързият напредък в трансатлантическите отношения между двата най-големи демократични и икономически субекта ще има все по-голямо значение. И Европейският съюз, и САЩ продължават да бъдат ключови играчи в международната търговия и гаранти на стабилност. Европейският парламент беше водеща сила за постигането на напредък по отношение на трансатлантическото сътрудничество, като предложи в резолюциите си създаването на трансатлантически свободен пазар, както и създаването на нови структури за по-близки политически и междупарламентарни връзки. Трансатлантическият икономически съвет е свършил добра работа засега. Надявам се, че в близко бъдеще ще бъдем в състояние да разработим решения за преодоляване на регулаторните пречки между Европейския съюз и САЩ. Ролята на законодатели в тези отношения ще бъде от голямо значение. Членовете на Европейския парламент са готови да съдействат напълно за процесите на ТИС.

Трябва да насърчим Конгреса на САЩ да се ангажира напълно с един рутинен трансатлантически законодателен диалог и по този начин и за активно участие в ТИС. Искам да попитам Комисията и Съвета как резолюциите на Европейския парламент са проследени и в същото време да насърча и двете институции да работят усилено за постигане на трансатлантическа зона за свободен пазар.

(1) Вж. протокола

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Отношенията между САЩ и Европейския съюз винаги са били близки. Американските помощи позволиха на една съсипеана Европа да се възстанови и развие в годините след войната. Днес светът отново е изправен пред криза и е по-важно от всякога да запазим тази връзка и да работим заедно за разрешаване на проблемите, пред които беше изправена световната икономика. Европейският съюз и Съединените щати имат стратегическа роля в процеса на възстановяване. Общият ни брутен вътрешен продукт представлява повече от половината от световния БВП и ние разполагаме с най-силното двустранно търговско партньорство, което представлява близо 40% от световната търговия. Трябва обаче да се свърши повече работа, ако искаме ефективно да преодолеем икономическата криза. Трансатлантическият икономически съвет създаде за себе си целта за интегриран трансатлантически пазар до 2015 г. Това ще стане чрез намаляване на пречките пред търговията. Ако тази цел бъде постигната, икономическият растеж може да започне отново и процесът на възстановяване може да започне. Рискът от по-нататъшно свиване на кредитите не е приключил. За да се избегне по-нататъшен икономически крах и безработица, Европейският съюз трябва да гарантира, че и в двете области са въведени координирани икономически политики.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) От само себе си се разбира, че икономическите отношения между САЩ и Европейския съюз трябва да бъдат запазени. При никакви обстоятелства обаче не трябва да позволим на САЩ да монополизира Европа от икономическа гледна точка. Напротив, трябва да се поучим от икономическата криза, чиито корени се крият в неконтролираните финансови пазари в САЩ. Европа трябва да запази икономическата си независимост и да намери собствения си път за излизане от кризата, особено след като на нюйоркската стокова борса биват изплащани бонуси на стойност милиарди долари. Ето защо призовавам за засилване на европейската позиция по отношение на Трансатлантическия икономически съвет. На срещата на върха между Европейския съюз и САЩ в Прага през април 2009 г. президентът Обама настоя Европейският съюз да предложи на Турция пълноправно членство в близко бъдеще, като заяви, че Европейският съюз трябва да даде своя принос за по-доброто разбирателство с ислямския свят. Фактът, че САЩ подкрепят стратегическия си партньор в НАТО (за да може Турция да разчисти пътя за Расмусен да стане генерален секретар на НАТО), не трябва да доведе до ускоряване на преговорите за пълноправно членство. Въпреки подкрепата на САЩ, Турция няма да стане подходящ кандидат за членство, защото няма признаци за намаляване на огромните културни, географски, икономически и политически различия. Европейският съюз трябва да заеме ясна позиция по отношение на САЩ по този въпрос.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Предвид икономическата криза и подготовката за конференцията за климата в Копенхаген, за нас е важно да се възползваме от срещата на Трансатлантическия икономически съвет, за да затвърдим още повече отношенията между Европейския съюз и САЩ. В областта на околната среда трябва да обсъдим най-вече новите видове храна. Възможностите и перспективите на нанотехнологиите също представляват уместен въпрос. Със сигурност трябва да проведем открити обсъждания по въпросите за генното инженерство и клонирането на животни. Европа не трябва да се бои да обясни ясно на търговския си партньор опасенията на някои държави-членки. В областта на химикалите и токсичните вещества трябва да работим за постигане на високи стандарти на защита и по-добра координация. Това не само ще улесни търговските и икономическите отношения, но най-вече ще гарантира, че потребителите в Европа са защитени от токсични вещества в околната среда и в продуктите, които употребяват. Конструктивните дискусии ще помогнат да се гарантира продължаването на специалните отношения между Европейския съюз и САЩ.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Г-жо председател, госпожи и господа, добре е, че резолюцията за подготовката на срещата на Трансатлантическия икономически съвет и срещата на върха ЕС/САЩ (2 и 3 ноември 2009 г.) на страница 17 призовава Съединените щати да се отнасят еднакво спрямо гражданите на Европейския съюз и да включат всички държави-членки на ЕС в програмата си за отмяна на визи.

Крайно време е апелите на Парламента, усилията на Комисията и старанието на дискриминираните от визите държави-членки да дадат резултати. В противен случай ще бъде необходимо да се предприемат радикални действия и да се въведе визов режим за американските граждани. Време е най-сетне да се сложи край на тази едностранна привилегия, с която се ползват Съединените щати. Европейският парламент не трябва да толерира дискриминацията на европейски граждани от страна на САЩ въз основа на тяхната националност. Позицията на Парламента по този въпрос е още по-значима, защото не всички правителства на държавите-членки разбират необходимостта от прилагане на принципа на визова реципрочност. Едно от тях е правителството на Република Полша. Позицията на гражданите е напълно различна. Над 61% от поляците се обявяват в полза на въвеждането на визи за гражданите на Съединените щати. В една интернет анкета броят на анкетираните, които се обявяват в полза на такава мярка, беше от порядъка на 96%.

Смятам, че предстоящата среща на върха ЕС/САЩ ще бъде повратен момент, поне по отношение на визовата политика, както и че през новата 2010 година гражданите на всички държави-членки на Европейския съюз ще могат да пътуват нормално. С други думи, надявам се, че те ще се радват на същата свобода, с каквата се ползват американските граждани, които могат да пътуват до която си поискат държава от Европейския съюз.

10. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B7-0212/2009).

Внесени са следните въпроси към Съвета.

Въпрос № 1, внесен от **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Относно: Права на човека в Куба

Как оценява Съветът актуалното състояние на правата на човека в Куба, по-специално що се отнася до политическите затворници, и разполага ли с информация относно условията на задържане на кубинския лекар д-р Darsi Ferrer и на задържания заедно с него Alfredo Dominquez, които, доколкото е известно, са затворени в крайно нечовешки условия?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Готова съм естествено да се прехвърля от въпроса за САЩ към Куба и г-н Posselt по един много сериозен въпрос, така че благодаря Ви за въпроса, г-н Posselt.

Съветът продължава да бъде много загрижен за състоянието на правата на човека в Куба, и по-специално за липсата на напредък по отношение на гражданските и политическите права. Народът на Куба не разполага със свобода на словото и свобода на събранията. Няма свободен печат. Достъпът до информация, включително и интернет, остава ограничен. Ограниченията на свободата на движение на гражданите във и извън Куба не са се променили. Понастоящем има 208 политически затворници в Куба. Тази цифра е намаляла от 2 034 през 2007 г., но повечето затворници са били освободени заради изтичане на присъдата им. Мисиите на държавите-членки в Хавана внимателно следят списъка с политически затворници и имат специална работна група по правата на човека, където се обсъждат важните дела.

Условията в затворите, според защитниците на правата на човека и свидетелските показания на политическите затворници и техните семейства, са далеч по-лоши от минималните стандартни правила на Организацията на обединените нации за отношението към лицата, лишени от свобода. Някои затворници са в много лошо здравословно състояние според семействата им и нямат достъп до подходящо медицинско обслужване. Налице са редица доклади за жестоко и унижително третиране, включително побой на лишените от свобода, отказ на подходящо медицинско обслужване и психологически натиск. При все това обаче няма данни за образуване на наказателно производство за малтретиране срещу надзиратели или служители на полицията.

Кубинското правителство отрича съществуването на политически затворници и за съжаление продължава да не позволява международни проверки от независими организации за правата на човека. Подходът на Съвета към Куба беше изложен в общата позиция от 1996 г., която от тогава се разглежда от Съвета веднъж годишно. През октомври 2008 г. Европейският съюз и Куба се споразумяха за възобновяване на всеобхватен политически диалог. Този диалог, в съответствие с политиките на Европейския съюз, не само включва кубинските органи, но също и гражданското общество и демократическата опозиция. Съветът отделя специално внимание на принципите на демокрация, правата на човека и основните свободи в годишната оценка на общата позиция през 2009 г.

В заключенията от юни тази година дадохме ясно да се разбере, че тези въпроси ще продължат да бъдат сред основните приоритети на Европейския съюз в отношенията му с Куба. Съветът най-вече призова кубинското правителство да освободи безусловно всички политически затворници, включително онези, които бяха запържани през 2003 г., и изразихме нашата загриженост за лишените от свобода и здравословното им състояние.

Освен това Съветът призова кубинските органи да осигурят незабавен достъп на международните хуманитарни организации до кубинските затвори. От началото на политическия диалог с Куба миналата година Европейският съюз повдигаше въпроса за политическите затворници на всяка една среща. Както беше посочено в последните заключения на Съвета, правата на човека трябва винаги да бъдат разглеждани на тези посещения на високо равнище и, когато това е уместно, срещите с мирната демократична опозиция ще бъдат част от тези посещения.

Съветът реши да проведе диалог с Куба, защото това дава възможност за обсъждане на открити въпроси от общ интерес и загриженост, включително състоянието на правата на човека, но оставаме сериозно загрижени за положението в Куба и ще продължим да следим отделните случаи, най-вече на затворниците със сериозни здравословни проблеми.

По отношение на конкретното положение на един от затворниците, споменат от уважаемия член на Парламента, Европейският съюз проведе шествие за солидарност по инициатива на шведското председателство в Хавана през август. Шествието се проведе, за да покаже на семейството на арестувания д-р Darsi Ferrer, че Съюзът е загрижен, че кубинските органи не се придържат към националното наказателно процесуално право. По същия начин делото на другия затворник, Alfredo Domínguez, също бива наблюдавано от председателството, а въпросът се повдига в рамките на диалога с Куба, като поддържа и връзка с неговото семейство.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-жо председател, искам да благодаря на г-жа Малмстрьом за отличния й, изчерпателен отговор.

Г-н Brechtmann от Международната комисия по правата на човека ми даде подробна информация за условията в затворите. Искам да попитам дали Съветът може да се опита да разследва условията, в които се държат отделните затворници, и как оценява напредъка на Куба във връзка с отношенията с Европейския съюз?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Официално ние нямаме достъп до тази информация, но посредством международни организации, неправителствени организации, контакти, политически партии и т. н. получаваме информация — която е доста непоследователна — за положението на политическите затворници. Знаем, че в някои случаи здравословното им състояние е много сериозно. Опитваме се да поддържаме връзка със семействата им и неправителствените организации, за да подобрим положението, но, разбира се, един от проблемите е, че разполагаме с твърде малко конкретна и потвърдена информация.

Друг проблем е, че много голяма част от затворниците са лишени от свобода без образувано наказателно производство и без да бъдат обвинени в нещо. Това противоречи на кубинските закони. Те имат правото да знаят защо са лишени от свобода и в какво са обвинени — основно право на човека във всички общества, което обаче не съществува в Куба, както знаем.

Диалогът с Куба естествено е изпълнен с трудности, но смятаме, че на този етап е важно да имаме диалог в съответствие с нашето решение, защото той ни дава възможност да се опитаме да поддържаме връзка с органите, да бъдем много стриктни и строги в критиката си, но също така да поддържаме и връзка с гражданското общество и мирните дисиденти. Опитваме се да го направим и на този етап това е подход, който смятаме, че работи. Не очаквам никаква сериозна промяна в тази връзка в обозримото бъдеще.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, г-жо министър, тъй като смятам, че в областта на правата на човека, понеже това са въпросите, повдигнати от г-н Posselt във въпроса му, ние можем да си сътрудничим по-добре с държави, с които имаме политически и дипломатически отношения, както и финансови трансакции, е учудващо, че Европейският съюз и държавите-членки поддържат пасивна до отрицателна позиция към логичното и постоянно искане от страна на Република Куба за вдигане на ембаргото от страна на САЩ.

Затова и моят въпрос е как председателството разглежда проблема и как смятате, че въпросът трябва да бъде разгледан от държавите-членки предвид факта, че, както всички знаем, Куба внесе предложение пред Общото събрание на Организацията на обединените нации на 28-и октомври за премахване на ембаргото от САЩ?

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Ето ме, мирен дисидент от една от държавите-членки на Европейския съюз, Унгария. Искам да помоля за съвета ви. Как можем да постигнем същото ниво на интерес към състоянието на правата на човека в Унгария, както направихте за състоянието на правата на човека в Куба?

В Унгария, от есента на 2006 г. насам, имаше масово полицейско насилие срещу мирни демонстранти, а много политически затворници бяха измъчвани в затвора.

Искам да помоля кубинските политици да преговарят от наше име въз основа на всички...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Съжалявам, но времето Ви за изказвания е 30 секунди, а въпросът е за правата на човека в Куба.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Целият Европейски съюз на няколко пъти заяви, че сме против ембаргото на САЩ, и смятаме, че то не спомага за намиране на бъдещо решение по отношение на Куба.

Европейският съюз също така заяви, че сме готови да влезем в по-тясно сътрудничество с Куба, включително и по отношение на търговията, в зависимост от техния напредък по отношение на правата на човека.

На този етап обаче, предвид липсата на напредък по отношение на правата на човека, зачитането на демокрацията и броят на политическите затворници, не е възможно да постигнем напредък при това положение. Зависи от кубинските органи да демонстрират дали искат тези отношения с нас да покажат конкретен напредък. За съжаление, напредъкът засега е минимален.

Председател. – Ще съм благодарна, ако членовете на Парламента спазват правилата на времето за въпроси, според които задават допълнителен въпрос в рамките на 30 секунди и не се отклоняват от темата на зададения въпрос.

Въпрос № 2, внесен от **Marian Harkin** (H-0305/09)

Относно: Малтретиране на възрастните хора

Като се има предвид оценката, че над 10% от възрастните хора са подлагани на някаква форма на физически, психологически, финансов или умствен тормоз, било то в домашни условия или в институциите за полагане на грижи, както и че в резултат на застаряването на нашето общество тези стойности ще се покачват, какви стъпки ще предприеме шведското председателство за изпълнение на ангажмента си за подобряване на сътрудничеството и усилията на европейско равнище с цел повишаване на качеството на грижите за възрастните хора и предотвратяване на тяхното малтретиране?

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-жа Harkin повдига въпрос, който е много актуален днес, като се има предвид, че все по-голяма част от населението ни застарява във все по-голяма степен. Мерките в тази област попадат предимно в националните правомощия и Общността може единствено да подкрепя и допълва работата на държавите-членки.

Шведското председателство обаче желае да отдели внимание на проблема и ще направим всичко възможно, за да се увеличи качеството на грижите за възрастните хора и да се справим с проблемите, свързани с тяхното малтретиране. Във връзка с това искам да ви припомня една конференция, която се проведе в Стокхолм преди месец на тема „Здравословно и достойно остаряване“. В конференцията участваха 160 души от 27 държави. Имаше високо ниво на участие. Присъстваха Комисията, държавите-членки, служители от министерствата на здравеопазването и социалните въпроси и много доброволчески организации.

Целта беше да се подчертаят точно проблемите, повдигнати от уважаемия колега: как можем да се справим с необходимостта от по-тясно сътрудничество между секторите здравеопазване и полагане на грижи, за да се отговори на нуждите на възрастните ни граждани? Според председателството, Съветът трябва да излезе със заключения по този въпрос на 30 ноември на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси (ЗСПЗПВ). В предварителните заключения търсим по-близко и по-тясно сътрудничество в областта на здравословното и достойно остаряване, включително чрез обмен на информация между държавите-членки. Комисията също така се призовава да изготви план за действие за достойнството, здравето и качеството на живот на възрастните хора.

Искам също така да посоча, че през юни тази година Съветът прие заключения, озаглавени „Равни възможности за жените и мъжете: активен живот и достойно остаряване“, именно за да се улесни предоставянето на качествени услуги за полагане на грижи във връзка с грижите в домашни условия за възрастните хора, като се вземат предвид специфичните нужди на възрастните мъже и жени.

Във връзка с конкретния въпрос за малтретирането на възрастните хора Директива 2000/78/ЕО на Съвета вече забранява дискриминацията на работното място по възраст. Комисията предложи защитата, предвидена от директивата, да важи и за други области като социалната сигурност, здравеопазването, социалните помощи, образованието, достъпа до стоки и услуги, настаняване и така нататък.

Това предложение съдържа много елементи, които са свързани с малтретирането на възрастни хора. То включва грижи в домашни условия, институции за полагане на грижи и здравни услуги. То забранява тормоза, който е форма на дискриминация, определен като нежелано поведение, което има последицата „на уронване на достойнството на личността и създаването на сплашваща, враждебна, срамна, унижителна или обиждаща среда“.

Предложението в момента се обсъжда в Съвета, а Европейският парламент вече е излязъл със становище. Необходимо е единодушно мнозинство в Съвета, за да бъде одобрено предложението. Разбира се, не можем да предопределим резултата от разискването в Съвета, но все пак искам да кажа, че правим всичко по силите си за въвеждане на законодателство, което ще спомогне за премахването на всички форми на злоупотреба и малтретиране на възрастните хора, което напълно съответства на становището, изразено от Европейския парламент.

Естествено сме на мнение, че никой не трябва да е подложен на тормоз или малтретиране, най-малко възрастните хора, които в голяма степен са зависими от полаганите за тях грижи.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Благодаря Ви, г-жо Малмстрьом, за добре обмисления отговор. Според съобщението на Комисията от 2008 г. трябва да се осигурят подходящи условия от гледна точка на ресурси, обучение и подкрепа за болногледачите. Напълно съм съгласна и разбирам, че това е от компетенциите на държавите-членки.

Има обаче някои области, в които Европейският съюз може да помогне. Една от тях е областта на трансграничното измерение в цялост. Искях само да се запозная с Вашето мнение относно създаването на официална структура за обмен на информация по отношение на здравните специалисти — в този случай болногледачи — които преминават границите.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Благодаря на члена на Парламента за това предложение. За първи път го чувам. Звучи като добра инициатива, но ще трябва да отнесе въпроса обратно до съответните министри и да го включи в процеса на обсъждане. Може би бихме могли да се върнем на въпроса на по-късен етап.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Европейският съюз има застаряващо население. Възрастните хора се нуждаят от специални условия по отношение както на медицинските услуги, така и на организиране на подходящи заведения за тях в сградите и обществения транспорт. Швеция има дълга традиция в социалната политика. Какви предложения обсъждате с другите държави-членки, така че условията на живот за възрастните хора да могат да се подобрят на територията на целия Европейски съюз?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо действащ председател, г-жа Harkin зададе един много важен въпрос и Вие отговорихте много добре, но ако обхvatят на въпроса се разшири, дискриминацията въз основа на възраст в днешно време обикновено се отнася за хора над 65 години. Можете ли да разгледате въпроса дали да се препоръча на ниво Европейския съюз да се увеличи или да има по-голяма гъвкавост относно възрастта за пенсиониране или да се въведе постепенно вместо постоянно пенсиониране, както изглежда се случва с повечето хора сега? Това ще помогне значително за подобряване на качеството на живот и за гарантиране на по-добро отношение към възрастните хора.

Председател. – Според мен това излиза донякъде извън темата на въпроса, но ще оставя на министъра да реши дали да отговори.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Отговорът на първия въпрос, зададен от уважаемия член на Парламента, е „да“, особено защото е необходимо въпросите да бъдат обсъдени.

Тройката — френското, чешкото и шведското председателства — се съгласиха да засилят диалога по въпросите, свързани със здравето и възрастните хора. Така например се проведе конференция, посветена на болестта на Алцхаймер, а на конференцията, която споменах и която беше проведена преди един месец, беше обсъдено достойното третиране на възрастните хора. Така че имаше възможност проблемът да бъде разгледан, а заключенията ще бъдат обсъдени на заседанието на ЗСПЗПВ в края на ноември, където, разбира се, ще разгледаме и доклада на Европейския парламент.

По отношение на възрастта за пенсиониране — това е нещо, което всяка държава-членка трябва да реши сама, но по време на обсъжданията за Лисабонската стратегия — не за Договора, по изключение — по отношение на начините за увеличаване на растежа, развитието и пригодността за заетост и демографските предизвикателства, пред които ще се изправим, естествено въпросът трябва да се вземе под внимание — как да се използва знанието и опита на възрастните хора и да се намери начин да им се позволи да бъдат част от работната сила. Не е в правомощията на Съвета да реши точно на каква възраст трябва да стане пенсионирането, а по-скоро да насърчи всички държави-членки да се възползват максимално от работната си сила.

Председател. – Въпрос № 3, внесен от **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Относно: Давид Исак, шведски журналист, държан като затворник в Еритрея

Съгласно информации в шведските медии, шведският гражданин Давид Исак, държан като затворник в Еритрея от 2001 г., е бил преместен в друг затвор. Съгласно сведенията от този затвор все още никой не е излязъл жив. Вече в продължение на почти осем години Давид Исак е държан като затворник от един престъпен режим и при ужасяващи условия, без въобще да може да разбере защо е бил хвърлен в затвора по толкова брутален начин и е бил разделен от своето семейство, приятели и професия. Всички досегашни опити за постигане на неговото освобождаване са се провалили. Европейският съюз следва да заеме една по-активна позиция по този случай, тъй като Давид Исак е гражданин и на Съюза. Ако не бъде предприето нищо и нито Швеция, нито Европейският съюз успеят да убедят еритрейския президент да разгледа сериозно случая, съществува опасност Давид Исак да загине в ареста.

Какви мерки възнамерява да предприеме шведското председателство на Съвета с цел разглеждане на въпроса на най-високо равнище в Европейския съюз?

Всъщност би ли следвало Еритрея да получава помощи от Европейския съюз, въпреки че нарушава толкова очевидно основни права на човека?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Шведско-еритрейският журналист Давид Исак беше заловен и хвърлен в затвора в Еритрея преди осем години. Той е държан като затворник без съдебно производство и без да му бъде наложено обвинение. Нито на семейството му, нито на шведските органи или международните организации за правата на човека им е позволено да го посетят.

За съжаление, няма каквито и да било признаци за някакво подобрене на положението на правата на човека в Еритрея през последните няколко години. Отговорността за това положение принадлежи изцяло на еритрейското правителство. Продължителните нарушения на задълженията на Еритрея по отношение на правата на човека по силата на националното и международното право е причина за голяма загриженост в Европейския съюз.

Ние сме особено загрижени по отношение на въпроса за политическите затворници и липсата на свобода на словото. Европейският съюз на няколко пъти поиска безусловно освобождаване на всички политически затворници в Еритрея, включително и на Давид Исак. На 18 септември 2009 г. председателството, от името на Европейския съюз, излезе с ясно становище, в което отново повторихме нашето искане за безусловното освобождаване на всички политически затворници и заявихме, че действията на Еритрея са в явно нарушение на задълженията, предвидени в Международния пакт за граждански и политически права на Организацията на обединените нации, който Еритрея е ратифицирала.

За съжаление, случат с Давид Исак не е решен, но той продължава да бъде основен приоритет за Европейския съюз, шведското председателство и шведското правителство. Няма да преустановим усилията си, докато той не бъде освободен от хуманитарни подбуди и може да се събере със семейството си. Мога да ви уверя, че ще продължим да се занимаваме с неговия случай и положението на другите лишени от свобода на най-високо равнище в Асмара.

Правата на човека са ключов елемент в отношенията между Европейския съюз и Еритрея. Готови сме да помогнем на еритрейското правителство да подобри положението на правата на човека. По отношение на помощите, те попадат в обхвата и зависят от разпоредбите на Споразумението от Котону. Това споразумение се отнася както до правата на човека, така и до политическия диалог, за да се упражни натиск за осъществяване на промени. Това е един непрекъснат процес, който напредва отчайващо бавно, но се надяваме, че това може да представлява инструмент за постигане на напредък.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Не е необходимо да ви предоставям допълнителни подробности за ужасния случай на Давид Исак. Знам също, че г-жа Малмстрьом е изключително ангажирана по темата.

Доколкото знам, Давид Исак е единственият гражданин на Европейския съюз, лишен от свобода, защото е упражнявал правото си на свободно изразяване. Не трябва ли тогава Европейският съюз да излезе със специално общо изявление относно Давид Исак? Не трябва ли въпросът за специално изявление да бъде повдигнат в Съвета? Може би г-жа Малмстрьом или някой друг трябва да отиде в Еритрея и да се опита да се срещне с Давид Исак, както и с президента Исаяс Афеверки. Надявам се това да стане, защото смятам, че е напълно неприемливо гражданин на Европейския съюз да остава лишен от свобода без съд година след година, според сведенията сериозно болен и вероятно с риск от смърт в затвора.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н Schmidt, искам да кажа, че наистина споделям огромната Ви загриженост и недоволство, че проблемът продължава година след година и че няма възможност да се постигне съгласие с еритрейските органи. Сигурна съм, че и г-н Schmidt, и другите членове на Парламента са видели докладите от Еритрея и са слушали интервютата с нейния президент. С него трудно се говори, а злоупотребите в Еритрея са широко разпространени.

Продължаваме да работим с всички познати ни канали, но нямаме достъп до затвора. Не успяхме да го посетим и не знаем в какво състояние се намира той. Разбира се, не изключваме възможността да отидем, ако смятаме, че това ще доведе до постигане на напредък, но на този етап няма възможност да се получи някакво обещание, че можем да го посетим, да разговаряме с него или да се срещнем със семейството му, което също се намира в Еритрея. Това е изключително разочаровашо. Излязохме с изключително ясно становище. Както заяви г-н Schmidt, Давид Исак е, доколкото ми е известно, единственият политически затворник от Европейския съюз, който понастоящем се намира в затвора, и работим по различни начини да увеличим натиска върху еритрейските органи, за да ги накараме да разберат, че Давид Исак и другите лишени от свобода трябва да бъдат освободени, ако не друго, то в съответствие с конвенциите, които самата държава е ратифицирала. Много е трудно да се води нормален диалог с тази държава.

Председател. – Няма други уточняващи въпроси и затова ще преминем към следващия въпрос.

Въпрос № 4, внесен от **Anna Hedh** (H-0312/09)

Относно: Стратегията на Европейския съюз относно намаляване на вредите, свързани с употребата на алкохол

Ще станат вече почти три години, откакто приехме стратегията на Европейския съюз относно намаляване на вредите, свързани с употребата на алкохол. Предвиждаше се да бъде извършена оценка на стратегията до лятото на 2009 г. За съжаление, изглежда, че оценяването е отложено. За Швеция политиката по отношение на алкохола винаги е била важен и приоритетен въпрос в сътрудничеството в рамките на Европейския съюз.

Възнамерява ли шведското председателство да предприеме мерки в тази връзка, така че да бъде извършена без отлагане оценка на стратегията и, ако е така, възможно ли е да се уточни кога?

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Благодаря Ви, г-жо Hedh. Искам да започна, като напомня на г-жа Hedh, че шведското председателство е поставило въпроса за алкохола и здравето на предно място в дневния ред като важен аспект при изпълнението на стратегията на Европейския съюз в подкрепа на държавите-членки за намаляване на вредите, свързани с употребата на алкохол.

На този фон три големи събития вече бяха проведени. Първото беше неформалната среща на министрите на здравеопазването в Йонкьопинг, състояла се през юли, където беше обърнато специално внимание на продажбата и търговията на алкохолни напитки и влиянието им върху употребата на алкохол от млади хора. Второто събитие беше експертна конференция по въпросите на алкохола и здравето, която се проведе в Стокхолм на 21-22 септември и която имаше за цел да спомогне за постигане на устойчива, дългосрочна и всеобхватна стратегия в рамките на Европейския съюз по отношение на алкохола. Над 450 души участваха принципно от всички държави-членки на Европейския съюз и участниците много горещо подкрепиха шведските приоритети в областта на алкохола и здравето.

Третото събитие беше световната среща на експерти по алкохола, здравето и социалното развитие, която се проведе на 23 септември. Това събитие беше организирано от шведското председателство в сътрудничество със Шведската агенция за развитие на международното сътрудничество (SIDA) и норвежкото министерство на здравеопазването и здравните услуги и беше спонсорирано от Световната здравна организация. То имаше за цел да даде своя принос за глобална стратегия за срещата на Световната здравна асамблея през май следващата година. На срещата бяха представени нови открития относно връзката между вредната употреба на алкохол, социалното развитие и разпространението на инфекциозни заболявания като ХИВ/СПИН и туберкулоза, важна връзка, която си заслужава да бъде взета под внимание.

И така, по отношение на въпроса дали шведското председателство възнамерява да предприеме мерки в тази връзка, така че да бъде извършена без отлагане оценка на стратегията, отговорът е „да“; приемането на стратегията в рамките на Европейския съюз през 2006 г. представляваше важна стъпка. Чрез приемането ѝ Комисията разпозна алкохола като един от ключовите фактори за определяне на здравословното състояние в рамките на Европейския съюз, както и факта, че Европейският съюз носи отговорност за решаването на проблема с опасната и вредна употреба на алкохол. Това бе допълнително потвърдено от подкрепата на всички министри на здравеопазването от Европейския съюз в заключенията, направени през ноември 2006 г.

От 1 януари 2007 г. насам Комисията следи тенденциите при употребата на алкохол и вредите, свързани с употребата на алкохол, както и промените в политиката в рамките на Европейския съюз. Въпреки че постигнахме напредък в много области, разполагахме с твърде малко време, за да направим оценка на пълния мащаб на влиянието на политиката за алкохола и навиците на потребителите върху здравето. Първият доклад на Комисията, който беше внесен на конференцията на експертите преди няколко седмици, представляваше доклад за състоянието на стратегията на Европейския съюз относно намаляване на вредите, свързани с употребата на алкохол. Това е един междинен доклад преди окончателния доклад, който трябва да бъде внесен през 2012 г.

Разбира се, председателството ще разгледа доклада за състоянието и ще обсъди резултатите от експертната конференция по въпросите на алкохола и здравето. Ще следим напредъка в тази област. Ние също така финансирахме редица нови проучвания с цел да гарантираме, че въпросът за алкохола продължава да бъде на предна позиция в дневния ред на Европейския съюз. Едно от проучванията ще разгледа ефекта от търговията с алкохол върху младите хора, друго ще разгледа влиянието на алкохола върху възрастните хора в 10 различни държави-членки на Европейския съюз, а трето ще изследва ефекта на трансграничната търговия върху националната политика за алкохола.

В предварителните ни заключения относно алкохола и здравето, които понастоящем се обсъждат в работната група на Съвета, предлагаме да се призове Комисията да започне да анализира и търси приоритети за следващия етап от работата по отношение на алкохола и здравето, за да се подчертае фактът, че трябва да гледаме отвъд 2012 г., когато оценката и настоящата стратегия за алкохола ще бъдат завършени. Въз основа на това разискване председателството има за цел да приеме заключенията на Съвета в подкрепа на стратегията за алкохола през декември 2009 г.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Г-жо Малмстрьом, знам, че председателството е провело няколко конструктивни конференции и е отделило доста време на този въпрос.

Моят въпрос беше най-вече за стратегията за алкохола, защото и преди съм задавала същия въпрос, преди близо шест месеца. По това време ми беше казано, че стратегията за алкохола следва да бъде оценена преди лятото. Затова повдигнах темата, защото тя не беше включена в дневния ред.

Много неща се случиха след като шведското председателство предложи стратегия за алкохола за Европейския съюз през 2001 г. Стратегията за алкохола беше приета през 2006 г., но много неща се случиха от тогава. Някои държави-членки увеличиха възрастовите ограничения, други увеличиха данъците върху алкохола, а трети намалиха границите за концентрация на алкохол в кръвта например. Аз съм много доволна от това. Би ми се искало шведското председателство да отиде още по-далеч може би по отношение на рекламата, но все пак съм доволна, че в момента се провежда проучване по отношение на рекламата, алкохола и младите хора.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Благодаря Ви за подкрепата по този въпрос. Наистина се опитахме да подчертаем темата, която представлява рамката, в която Европейският съюз си позволява да работи: провеждане на конференции, извършване на проучвания, определяне на срокове за гарантиране на напредък, както и осигуряване на участието на бъдещите председателства. Доволна съм, че успяхме да изясним полученото се недоразумение. Възнамерявахме да има междинен доклад, който е също толкова важен и който ще разгледаме и анализираме, но окончателната оценка беше предвидена за 2012 г. Междувременно има да се свърши огромно количество работа и мога също да потвърдя, че много държави-членки работят усилено, защото всички държави-членки са наясно с последиците, които употребата на алкохол има върху здравето.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Г-жо министър, на ниво Европейски съюз броят на смъртните случаи при пътни произшествия спада, но амбициозните цели няма да бъдат постигнати през следващата година. Основната причина за това е алкохолът. В някои държави е налице ужасяващо висок процент самоубийства и отново алкохолът е виновен за това.

Не смятате ли, че на ниво Европейски съюз трябва да засилим вече строгите мерки по отношение на употребата на алкохол, като последваме примера на скандинавските държави? Употребата на алкохол трябва да се ограничи най-вече за младите хора. Желаете ли Швеция да постави началото на този процес?

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Искам да насоча вниманието на министъра към факта, че в Шотландия — районът, който представлявам — в момента се провежда обсъждане във връзка с минималните цени на алкохолните продукти. Искан да се възползвам от възможността да попитам министъра дали в Съвета се провежда някакво обсъждане по въпроса за минималните цени на алкохолните продукти. В Шотландия се провежда голямо разискване и се чудех каква е гледната точка на Съвета и дали въпросът въобще е обсъждан.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Една от петте приоритетни теми в стратегията на Европейския съюз за алкохола е именно намаляването на вредите и смъртните случаи при пътнотранспортни произшествия, свързани с употребата на алкохол. Както заяви уважаният член на Парламента, това е един много голям проблем, който причинява огромни страдания и е свързан с икономически разходи.

Комисията препоръча да се приеме по-ниска минимална граница за неопитните и професионалните водачи на МПС, като в същото време държавите, които вече прилагат ограничения, не трябва да ги намаляват. Налице е препоръка в тази връзка, като продължаваме да работим с държавите-членки.

Много държави-членки вече са приложили препоръките, като съществуват голям брой дейности за повишаване на осведомеността, за да продължаваме да обсъждаме проблема.

Не ми е известно да се провежда обсъждане по отношение на цените. Може и да има такова. Ще се консултирам с моя колега, министъра на здравеопазването, който отговаря за това, но не смятам, че точно този въпрос се обсъжда в момента.

Съществуват много други въпроси, свързани с алкохола, които биват проследявани в момента, но в настоящия етап вероятно не и този, защото той не е от компетенциите на Европейския съюз.

Председател. – Въпрос № 5, внесен от **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Относно: Екологичен аспект на газопроводите

В Европейския съюз се обръща голямо внимание на екологичните аспекти на новите газопроводи, изградени към територията на Европейския съюз (Набуко, газопроводите Северен поток и Южен поток). Газопроводът Северен поток, който преминава по дъното на Балтийско море, е изключителен проект, поради мащаба и последиците, които може да окаже за Балтийския регион.

Какви опасности за околната среда вижда шведското председателство в рамките на изграждането на газопроводите и какви мерки предвижда председателството за отстраняването им?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Северен поток е единствен по рода си проект за района на Балтийско море, поради своя мащаб и възможните последици от него. Съветът е наясно със съществуващите опасения по отношение на екологичните аспекти на проекта за газопровод Северен поток и внимателно е взел под внимание резолюцията на Европейския парламент относно въздействието върху околната среда на запланивания газопровод в Балтийско море, който свързва Русия и Германия и който беше приет през юли миналата година.

Всички държави-членки на Европейския съюз и Европейската общност са страни по Конвенцията от Еспо на ООН от 1991 г. Това е конвенцията за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст. Конвенцията съдържа редица приложими задължения, които са задължителни за страните с цел най-вече да се гарантира, че се извършва оценка на въздействието върху околната среда, която включва консултации с други страни, засегнати от конкретния проект.

Въздействието на проекта Северен поток върху чувствителната околна среда на Балтийско море е от изключителна важност и трябва да бъде разгледана внимателно. Могат да бъдат засегнати райони от „Натура 2000“, както и райони, в които се намират мини и където са изхвърлени химически муниции. Разпространението на седименти може да повлияе на морската флора и фауна, както и да окаже въздействие върху риболовната промишленост. Фактът, че газопроводът е в близост до важни морски пътища също може да представлява риск за околната среда и безопасността.

Всички държави около Балтийско море работят заедно вече над три години в рамката на Конвенцията от Еспо, за да се определи по какъв начин тези задължения са свързани с начина на изпълнение на проекта.

Съветът все пак иска да подчертае, че проектът Северен поток е частно предприятие. Затова страните, отговорни за проекта, трябва да предоставят информация, която да доказва, че проектът спазва съответното законодателство, под строгия контрол на засегнатите държави-членки.

Ето защо Съветът не може да коментира проекта Северен поток по начин, който може да бъде изтълкуван като намеса в националните правни процеси.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Благодаря Ви, г-жо министър, за наистина изчерпателния отговор. Очевидно въпросът засяга Швеция в голяма степен, особено защото е балтийска държава. Искам само да подчертая, че никога не сме отделяли толкова внимание на тези въпроси. Също така искам да заявите, че

действително се ангажирате и че по време на председателството си Швеция ще продължи да следва внимателно темата и ще вземе съответните мерки.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Уважаеми членове на Парламента, мога да гарантирам, че Швеция се ангажира с проблема. Ние сме много бдителни, когато става въпрос за чувствителната среда на Балтийско море, която е изложена на риск от всякакви проекти, които ще бъдат извършени, и затова сме наложили много строги екологични изисквания по отношение на точно този проект, който в момента е разглеждан и контролиран от съответните органи. Това засяга не територията на Швеция, а шведската икономическа зона и затова внимателно изтъкнахме, че международните конвенции, като Конвенцията от Еспо, формират основата за позициите, които ще приемем. Не трябва да се правят политически или икономически заключения. Това може да разгледа Швеция и го правим.

Председател. – Въпрос № 6, внесен от **Silvia-Adriana Tica** (H-0318/09)

Относно: Премахване на пречките пред свободното движение на работници между държавите-членки

Шведското председателство на Съвета признава, че в настоящия контекст на икономическа криза е от съществено значение държавите-членки да бъдат в състояние да отговорят съгласувано на предизвикателствата, да намерят решения за излизане от икономическата и финансовата криза и най-вече да ограничат безработицата и отрицателните последици от нея. Настоящите пречки пред свободното движение на работници от държавите-членки, присъединили се към Съюза след 1 май 2004 г., представляват ограничаване на правата на гражданите от тези държави и могат да доведат до възникването на нелегален труд и социален дъмпинг. Премахването на пречките в еднаква степен защитава работниците мигранти и националните работници. Като се има предвид, че шведското председателство се ангажира да води активна политика на европейския пазар на труда и да гарантира по-добри възможности за адаптация и повече мобилност, може ли Съветът да посочи какви конкретни мерки възнамерява да приеме, за да премахне бързо пречките, които в момента възпрепятстват свободното движение на работници от държави-членки, присъединили се към Съюза след 1 май 2004 г.?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Съветът иска да посочи, че свободното движение на хора е едно от основните права, гарантирани от общностното законодателство, и включва правото на гражданите на Европейския съюз да живеят и работят в друга държава-членка.

На заседанието си от 9 март 2009 г. Съветът отправи покана към онези държави-членки, които все още прилагат временни разпоредби, които ограничават свободното движение. По това време, въз основа на наличната информация, Съветът заяви, че тези държави-членки трябва да обмислят дали да продължат да прилагат ограниченията. Държавите-членки бяха приканени и да отменят ограниченията по време на третия етап, ако не бъдат установени сериозни сътресения или риск от сериозни сътресения на пазарите на труда в съответните държави-членки.

Съветът също така посочи на държавите-членки, че приоритет трябва да се дава на граждани от държавите-членки за сметка на работници от държави извън Европейския съюз, както и че защитата на гражданите от новите държави-членки, които вече пребивават и работят в държава-членка, ще остане в сила по време на временния период. Правата на членовете на семейството също са взети под внимание в съответствие с практиката във връзка с предишните присъединявания.

Съветът подчерта силните елементи на диференциация и гъвкавост на правилата по отношение на свободното движение на работници. Държавите-членки заявиха, че ще се стремят да предоставят по-голям достъп до пазара на труда за гражданите от съответните нови държави-членки в съответствие с националното законодателство с оглед ускоряване на сближаването на законодателството в съответствие с общностното законодателство.

През ноември 2008 г. Комисията излезе със съобщение относно въздействието на свободното движение на работници в контекста на разширяването на Европейския съюз. Комисията посочва, че работниците от България, Румъния и държавите-членки от ЕС-10 спомогнаха да се отговори на нарасналото търсене на работна ръка в приемащите страни и по този начин се допринесе значително за устойчив икономически растеж. Данните показват, че мобилността в рамките на Европейския съюз след разширяването не е довела — и е малко вероятно да доведе — до сериозни сътресения на пазара на труда.

Комисията също така отбелязва, че обемът и посоката на потоците на мобилност в рамките на Европейския съюз се управляват от общото търсене и предлагане на работна ръка, а не от правилата, които ограничават достъпа до пазара на труда. Комисията заключава, че ограниченията, прилагани от държавите-членки, могат да забавят промените на пазара на труда и дори да изострят честотата на случаите на недеклариран труд.

Свободното движение на работници представлява важен приоритет за Европейския съюз. Движението на работници спомага за създаване на повече работни места, така че икономиката може да бъде коригирана дори по време на икономическа криза. Движението на работници спомага и за намаляване на бедността и социалната маргинализация.

По отношение на временния период за свободно движение, за който попита уважаемият член на Парламента, държавите-членки имат правото да запазят ограниченията до края на третия етап от временния период. Съветът обаче счита, че настоящата икономическа криза в Европа не трябва да се използва като основание за по-нататъшно прилагане на временните разпоредби. Дори по време на периоди, в които търсенето на работна ръка е ниско, може да бъде трудно за работодателите да попълнят свободните работни места с кандидати от собствените им държави.

Съветът редовно прави преглед на въпроса за временните разпоредби. Най-скорошният преглед беше направен на заседанието през юни 2009 г., когато Съветът взе под внимание информацията на Комисията относно въздействието на свободното движение от гледна точка на разширяването на Европейския съюз. Комисията информира Съвета, че преди 1 май 2009 г. три от държавите-членки от ЕС-15 са уведомили Комисията за сериозни сътресения на пазара на труда или за риска от такива сътресения. Германия и Австрия продължиха да прилагат ограниченията на пазара на труда като запазиха изискването за разрешително за работа, а Обединеното кралство прилага система за *ex post* регистрация, която позволява на работниците да започнат работа, но ги задължава да се регистрират в рамките на 30 дни.

В информация, която предостави на Съвета, Комисията също така заяви, че ще гарантира спазването на разпоредбите от Договора за присъединяване и че запазва правото си да изиска пояснение от държавите-членки, които продължават да прилагат ограничения.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Искам да Ви попитам дали, като част от дневния ред на шведското председателство, имате някакво запланувано действие, имащо за цел да се опита да убеди държавите-членки, които са запазили бариерите пред свободното движение на работници, да ги отменят. Вторият ми въпрос е дали искате едно такова предложение за отменяне на пречките пред свободното движение на работници да бъде включено като част от заключенията на шведското председателство.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Искам да благодаря на уважаемия член на Парламента. Настоящата тройка — френското, чешкото и шведското председателства — потвърди в заключенията си, че разширяването донесе големи предимства на Европейския съюз, доведе до икономически растеж и нищо не свидетелства за появата на сериозни икономически сътресения.

Разполагаме с действащи механизми за редовен преглед на временните разпоредби заедно с Комисията. Между прегледите, разбира се, можем да припомним държавите-членки да предприемат необходимите мерки за премахване на дискриминационното законодателство и да гарантират, че се използва квалифицирана работна ръка в рамките на целия Европейския съюз, но чисто юридическите аспекти се разглеждат заедно с Комисията. Както казах и преди, такъв преглед беше направен по-рано тази година.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, членът на Парламента, който зададе въпроса, естествено насочи вниманието върху положението в онези държави-членки, в които част от населението емигрира в търсене на работа в чужбина. Мога да разбера това.

В сравнение обаче Австрия, подобно на Германия, е държава с голяма имиграция и тя може да получи удължаване на временния период до пълното отваряне на пазара на труда. Причините за това са ясни. Отрицателните последици от изселването и разпределението в резултат от големите разлики в доходите на фона на настоящите проблеми на пазара на труда и увеличената имиграция можеха да доведат до значително обременяване на пазара на труда, което от своя страна да доведе до социални напрежения, които всеки иска да бъдат избегнати.

Затова и въпросът ми е: ще бъдат ли признати проблемите, които засягат Австрия и Германия, и запланувани ли са съответните решения?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Всички държави-членки на Европейския съюз са силно засегнати от икономическата криза и безработицата. Цифрите във всяка една от тях са донякъде различни, но всички бяха сериозно засегнати. Всяка държава има право да въведе временни правила, както направи Австрия например, и съществува възможност да се изисква удължаването им съобразно специални процедури, ако се представят основания на Комисията. Не съм достатъчно запозната с точното положение в

Австрия. Не знам дали там проблемите са по-големи, отколкото някъде другаде. Както казах, всички държави-членки срещат огромни проблеми с пазара на труда.

Комисията заявява в доклада си, че нищо не свидетелства, че свободното движение е довело до сътресения в някоя държава-членка. В моята държава, Швеция, в която също се наблюдава висока безработица, няма данни за каквато и да била връзка между свободното движение и безработицата. Работниците, които са дошли от други държави-членки на Европейския съюз, са приветствани с добре дошли и са се включили успешно на пазара на труда.

Председател. – Въпрос № 7, внесен от **Nikolaos Chountis** (H-0319/09)

Относно: Създаване на пречки пред въздухоплавателните средства на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Фронтекс) от страна на Турция

От месец май 2009 г. бяха отбелязани шест случая на възпрепятстване на въздухоплавателни средства на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на Европейския съюз (Фронтекс) било от турски въздухоплавателни съдове, било посредством радиовръзка. Последният случай е отбелязан на 8 септември 2009 г., когато хеликоптер на Фронтекс с двама латвийски пилоти се е движел по маршрут от остров Кос към о. Самос. Над о. Фармакониси хеликоптерът е бил засечен от турския радар в град Датча, турската страна е изисквала оттеглянето му от района и представяне на плана на полета.

Запознат ли е Съветът с този случай? Как би го коментирал? Какви мерки възнамерява да вземе по отношение на Турция?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Да, Съветът е наясно със случаите, за които членът на Парламента говори. Председателството желае да заяви, че в качеството си на държава кандидат Турция трябва да споделя ценностите и целите на Европейския съюз в съответствие с Договорите. Един ясен ангажимент за поддържане на добросъседски отношения и мирни решения на конфликтите е от съществено значение и е важно условие за членство в Европейския съюз. В съответствие с рамката за преговори и съответните заключения на Съвета Европейският съюз призова Турция да избягва всякакъв вид заплахи, източници на конфликт или мерки, които могат да навредят на добрите отношения и възможността за разрешаване на спорове по мирен път.

Искам да уверя уважаемия член на Парламента, че въпросът за добросъседските отношения е повдиган от Европейския съюз редовно, като за последен път това стана на заседанието на Съвета за асоцииране, което се проведе на 19 май, и на срещата между тройката на Европейския съюз и политическите лидери на Турция в Стокхолм през юли тази година.

Що се отнася до конкретния случай с въздухоплавателното средство на Фронтекс, искам да посоча, че Фронтекс координира няколко съвместни операции и пилотни проекти. Те представляват важен принос за защитата на морските, сухопътните и външните въздушни граници на Съюза.

Една от тези операции е „Посейдон 2009“, домакин на която е Гърция. Тя има за цел предотвратяване на незаконосъобразното преминаване на границите от лица, които идват или преминават транзитно през Турция и държавите от Северна Африка и се опитват да достигнат гръцкото крайбрежие. Разбира се, уважаемият член на Парламента е наясно с това. „Посейдон“ включва също разполагането на технически съоръжения в европейското въздушно пространство по границите на гръцките острови. Турция е била осведомена за операцията.

Що се отнася до оперативното сътрудничество между Фронтекс и компетентните турски органи, в момента се провеждат преговори по отношение на работните методи. Това е нещо много положително. Едно споразумение би обхванало обмен на информация и възможност за турските органи да вземат участие в съвместните операции на Фронтекс. Този вид дейност може да бъде важна част от работата по предотвратяване на нелегалната имиграция и може да спомогне за подобряване на добросъседските отношения.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-жо председател, г-жо министър, искам още веднъж да изразя благодарността си за искрените Ви усилия да отговорите на въпросите ни и виждам, от казаното от Вас, че очевидно сте запозната със случая. Ние си сътрудничим с Турция, но Вие не ми дадохте ясен отговор — затова да не се отклоняваме и да повторя въпроса дали въздушното пространство на Турция действително е било нарушено по време на мисията на Фронтекс, както се твърди.

Причината да кажа това е, че по дадената проява ние разследваме дали Турция оспорва суверенното право на Гърция. Освен това мога ли да Ви напомня, че по време на неотдавнашното си посещение в Гърция

заместник-изпълнителният директор на Фронтекс, г-н Fernandez, заяви, че не е имало такива нарушения, и представи докладите на пилотите по проблема. Нека обаче се върна на въпроса си: мисията на Фронтекс извършила ли е нарушенията, за които твърди Турция, или не и какво правите по въпроса?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Много е трудно за шведското председателство да определи с точност кога се извършва нарушение и кога — не. На няколко пъти бяхме информирани за опасенията, които изпитват много от моите гръцки колеги. Обсъждали сме въпроса, призовавали сме и сме провеждали разговори с турските органи и турските ни колеги, убеждавали сме ги да работят за подобряване на добросъседските отношения. Много е трудно за председателството да определи с точност дали се извършва нарушение или не. Това, разбира се, се основава на международните конвенции и представлява двустранен въпрос между двете държави-членки.

Председател. – Г-жо Morvai, Вие дадохте да се разбере, че искате думата отново. Ако става дума за уточняващ въпрос по темата, имате думата в продължение на 30 секунди.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Г-жо председател, Вие вероятно четете мислите ми, защото не поисках думата, а исках да се извиня, че отнех допълнителни 20 секунди от това изключително оживено демократично разискване за такъв неуместен въпрос, каквато е значителната полицейска бруталност и политическите затворници в държава-членка. Извинявам се.

Председател. – Ако имате въпрос, трябва да го внесете по един нормален начин в писмена форма и тогава, ако той е уместен, може да получите отговор. Много членове на Парламента искат да получат отговор на въпросите си тази вечер и от уважение към тях бихме искали да се спазва съответния ред.

(Въпрос 8 отпада поради отсъствие на неговия автор)

Въпрос № 9, внесен от **Mairead McGuinness** (H-0325/09)

Относно: Преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1/2005

Съветът може ли да изложи становището на председателството относно преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1/2005 относно защитата на животните по време на транспортиране? Председателството отчита ли всички аспекти на потенциалното въздействие на преразглеждането?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Благодаря Ви за въпроса. Съветът споделя загрижеността на члена на Парламента по отношение на хуманното отношение към животните. Председателството отговори на подобен въпрос, зададен от г-жа Harkin през септември, и тогава заяви, че една от целите на шведското председателство е да насърчи обсъждането на хуманното отношение към животните. Това е посочено като един от приоритетите на нашето председателство.

На заседанието си от 7 септември тази година Съветът получи новини от Комисията, че проектопредложение за преглед на Регламент (ЕО) № 1/2005 относно защитата на животните по време на транспортиране ще бъде внесено възможно най-скоро. На същото заседание Съветът получи становищата на делегациите относно необходимостта от нови инструменти за подобряване на контрола и проверките на международното транспортиране на живи животни като системи за сателитна навигация например. Една подходяща система за сателитна навигация би могла да улесни надзора от страна на компетентните органи на държавите-членки, защото в момента е много трудно да се докаже неспазване на разпоредбите с помощта на съществуващите днес инструменти.

Регламент (ЕО) № 1/2005 представлява един по-убедителен законодателен акт за защита на животните по време на транспортиране за търговски цели, защото той прави оценка на засегнатите страни, определя областите им на отговорност и въвежда по-строги мерки под формата на разрешителни и проверки, както и по-строги правила за транспортиране.

Някои аспекти от транспортирането на животни не са обхванати от разпоредбите, а именно максималния брой пътувания и пространствените изисквания за животните. В съответствие с член 32 от Регламента, тези аспекти трябва да бъдат включени в доклад, който ще бъде представен в срок от четири години и може да бъде придружен от ново предложение.

Председателството може да потвърди, че възнамеряваме да започнем да разглеждаме предложението на Комисията за преглед на регламента веднага след внасянето му от Комисията. Това все още не се е случило, но веднага след като то пристигне ще започне и работата, защото споделяме интереса на члена на Парламента към прегледа на настоящия регламент.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Благодаря Ви за изчерпателния отговор.

Споделям загрижеността за хуманното отношение към животните, но искам реалистичен регламент, който позволява и търговия с животни, която е законна и подходящо контролирана, и искам да заявя, че не се нуждаем от допълнителни регулации. Нуждаем се от цялостно съответно прилагане на съществуващите регулации, като считам, че Вашите коментари за навигацията и така нататък са полезни в това разискване. Моля, нека науката да е водеща тук.

Искам да Ви помоля да се съсредоточите върху конния транспорт. Това е особен проблем, а там регулациите не се прилагат. Вероятно можете да коментирате този въпрос.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Не съм експерт в конния сектор на транспортирането на животни, но изслушах Вашето предложение и ще го взема под внимание.

Съгласна съм с Вас, че обикновено често се случва да не се спазва прилагането на регулациите, както и че не винаги има нужда от нова регулация. След като получим предложението на Комисията, ние ще го разгледаме и ще преценим дали има нужда от допълнителни мерки или, както предложихте, има нужда само от засилване на прилагането. Така че ще се върнем на въпроса веднага след като разполагаме с предложението на Комисията.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Като продължение на въпроса на колегата McGuinness: като островна държава Ирландия е много зависима от международния транспорт на животни, а ограниченията, които се прилагат и които се предлага да бъдат приложени, са считани от много хора в отрасъла за твърде скъпоструващи. Така че ще вземете ли това предвид при прегледа? В противен случай, ако не разполагаме с транспорт на живи животни, ще се създаде прикрит картел сред предприятията, който ще сваля цените още повече и ще накара все по-голям брой хора да напуснат селското стопанство.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Осъзнавам трудностите по отношение на положението в Ирландия, защото тя е остров и защото е зависима по отношение на транспорта.

Считам, че при всяко законодателство е особено важно, че имаме голяма загриженост. Знаем, че съществува натиск от страна на гражданите ни да разгледаме хуманното отношение към животните, но това трябва да бъде извършено по подходящ начин и да се направи оценка на направеното досега. Достатъчни ли са разпоредбите? Необходими ли са? Трябва ли да се направи повече? Необходимо ли е прилагането им? Трябва да вземем всички тези въпроси под внимание преди да преминем към по-нататъшно регулиране.

Сигурна съм, че по време на обсъждането, което ще проведем с държавите-членки, всички те ще имат възможност да изложат конкретното си положение като принос в обсъждането.

(Въпрос 10 отпада поради отсъствие на неговия автор)

Въпрос № 19, внесен от **Seán Kelly** (H-0357/09)

Относно: Ресор за спорта в бъдещата Европейска комисия

Като имаме предвид увеличаването на равнището на затлъстяване сред децата в рамките на ЕС 27, от една страна, и значението на здравословния и дълъг живот предвид застаряването на населението на Европейския съюз, от друга страна, включването на спорта сред областите на правомощия на Европейския съюз в съответствие с Договора от Лисабон следва да се приветства. За да отрази категоричната подкрепа на Договора за значението на спорта, Съветът ще подкрепи ли инициатива, която изрично включва спорта в ресорите на един от бъдещите членове на Европейската комисия?

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (EN) Спортната дейност е част от приложното поле на правото на Европейския съюз днес и, както с право посочва уважаемият член на Парламента, влизането в сила на Договора от Лисабон ще предостави на Европейския съюз правно основание, което ще му позволи да допринесе за насърчване на въпросите от областта на спорта в Европа, като в същото време ще вземе предвид спецификата на спорта, неговите структури, които се основават на доброволни дейности, както и неговата социална и възпитателна функция.

Съветът обаче не може да се произнесе по вътрешната организация на следващата Комисия, която, в съответствие с Договора, е въпрос за председателя на Комисията.

Съгласна съм, че спортът и здравето вървят ръка за ръка. Спортната дейност също така насърчава социалното сближаване, демокрацията и развитието на личността. Спортът несъмнено е и развлечение, както при игрите на местния футболен клуб, така и при международни състезания.

Считам, че едно свободно и независимо спортно движение носи отговорност и за важни за обществото въпроси като общественото здраве и гарантирането на демократичните ценности.

Шведското председателство счита политиката за спорта предимно за въпрос от национално равнище. Трябва също да се внимава с нови предложения и програми, които разширяват политиките на равнището на Европейския съюз по начин, който би могъл да навреди на вече добре функциониращи системи като тези, които гражданското общество е изградило през годините.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Първо, благодаря Ви, че отговорихте на въпроса ми: оценявам го. Благодаря Ви също и за изчерпателния отговор. Смятам, че много ясно очертахте стойността на спорта, и по-специално здравословната му стойност. Сигурен съм, че след като Договорът от Лисабон влезе в сила ще можем да работим заедно, за да гарантираме, че спортът, като област на правомощията на Европейския съюз, може да получи полагащите му се публичност и реклама.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Благодаря, че отговорихте на този въпрос, защото г-н Kelly е много скромен и пропусна да каже, че е бил бивш председател на ирландската спортна асоциация, най-значимото спортно движение в Ирландия, и затова интересите му са в областта на спорта. Той беше доста сдържан по въпроса, но прецених, че трябва да знаете.

Председател. – Благодаря Ви много за тази информация.

Времето за въпроси приключи.

Въпросите, останали без отговор поради липса на време, ще получат писмен отговор (вж. приложението).

11. Парламентарен имунитет: вж. протокола

12. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

13. Развитието на системите ШИС II и ВИС (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

14. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

15. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 19,05 ч.)